

చ రి త్ర లు - క థ లు

మహాత్మా గాంధీ	0	8	పట్టాభి	0	8
జవహర్లాలు నెహ్రూ	0	8	జాతీయగీతములు	0	6
హిట్లర్ దురంధములు	0	8	కాంగ్రెస్ విజయం (బుర్రకథ)	0	4
సుభాష్ చంద్రబోస్	0	8	కొల్లేరు గైతు	డిటా	0 4
చిత్తరంజన్ దాసు	0	8	జమీన్ గైతు	డిటా	0 4
బాబూ రాజేంద్రప్రసాద్	0	8	నేతాజీ	డిటా	0 8
అచ్యుతపట్వర్ధన్	0	8	జయప్రకాశ్	డిటా	0 8
జాతీయనాయకులు 1 వ భా॥	1	0	సుభాష్ చంద్రబోస్ (200 పేజీలు)	1	(
డిటా 2 వ భా॥	1	0	పరాగ నేతాజీ	1	0
రాజగోపాలాచారి	0	8	శ్రీనాథకవి చరిత్ర	0	12
జైహింద్ (చిక్కని పద్యములు)	0	4	వేమలవాడ భీమకవి	0	12
మదనమోహనమాలవ్య	0	8	తెనాలి రామకృష్ణ	0	12
రవీంద్రనాథ టాగూర్	0	8	బమ్మెర పోతరాజు	0	12
అబుల్ కలాస్ ఆజాద్	0	8	శ్రీకృష్ణదేవరాయల చరిత్ర	0	12
నెహ్రూ-ఇందిరగృహపిన లేఖలు	1	0	నలమహారాజు కథలు (వచనం)	0	12
జనాబ్ జిన్నా	0	8	పంచపాండవుల అష్టాశ్వాసము		
కన్హుభాయి గాంధీ	0	8	(పెద్దది లైండు)	1	8
ఆజాద్ హింద్ భాజ	1	0	శ్రీరామ వనవాసం	1	0
జైహింద్ (వచనం)	0	8	పరమానంద శిష్యుల కథలు	0	6
స్వామి వివేకానంద	0	12	భోజకాళిదాసు కథలు	0	12
ఆచార్య కృపలانی	0	8	భట్టినిక్రమార్కుని కథలు	1	0
భూలాభాయిదేశాయి	0	8	డిటా (చిన్నపైజా)	0	12
నర్సార్ వల్లభాయ్ పటేల్	0	8	శ్రీలక్ష్మతకథలు 1,2,3 భా॥లు	0	12
విజయలక్ష్మి పండిట్	0	8	గైతుబుణచట్టము	0	2
ఫాస్ సోదరులు	0	8	పాండవ వనవాసము	1	0
ఆరుణ ఆనఘాల్	0	8	కాళిక్షేత్ర మహాత్మ్యము	0	12
భక్తపతి శివాజీ	0	12	మహానల్మితల కథలు	0	12
పృథ్వీసింగు	0	8	మదనకౌముదాజు కథలు	1	0
ప్రకాశం	0	8	హరిశ్చంద్ర (వచనం)	0	8
నాజీవితయాత్ర (ప్రకాశం)	3	0	మైరానా చరిత్ర	0	2

శ్రీ వత్సవారాయణ బుక్స్, డిపో, రాజమండ్రి.

శ కు ం త ల, బి. ఏ.,

గ్రంథకర్త :

జొన్నలగడ్డ వేంకటరాధాకృష్ణయ్యగారు

ప బ్లి ష య్ :

కొండపల్లి వీరవేంకయ్య అండ్

శ్రీ స త్య నా రాయణబుక్ డిపో

రాజమండ్రి

1948

విషయసూచిక

<p>1 ప్రస్తావన</p> <p>2 బాంబే ప్రేడింగు కార్పొరేషన్</p> <p>3 నీవు సోయోకావా</p> <p>4 డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా</p> <p>5 ఫెంగ్ హో</p> <p>6 భర్త యాజ్ఞ</p> <p>7 పరిచయము</p> <p>8 ఫెంగ్ హో సాహసము</p> <p>9 10016</p> <p>10 మరణశాసనము</p> <p>11 రహస్యసమాలోచనము</p> <p>12 ఆమె యెప్పుడు వచ్చును?</p> <p>13 సోయోకా వార్షింగు</p> <p>14 ఏదో అభిమానము</p> <p>15 హత్య</p> <p>16 శకుంతల రహస్యము</p> <p>17 అఫీసులో</p> <p>18 ఇండియన్ ప్రేడింగు కంపెనీ కార్యాలయము</p> <p>19 సోయోకా పగ</p> <p>20 ఈశ్వరలాలు సంభాషణ</p>	<p>21 లిఖిత వాఙ్మూలము</p> <p>22 పగ</p> <p>23 అభిని</p> <p>24 మనోరమా దేవిసాధమునకు</p> <p>25 రింఫ్రే అండ్ కంపెనీ</p> <p>26 'పేన్'</p> <p>27 బ్యాంకు ఖాతాదారు</p> <p>28 చెక్కు</p> <p>29 లీల !!</p> <p>30 వినాయకరావు మౌచ్చరిక</p> <p>31 చిందరవందరయైన దేమి</p> <p>32 నాలుగుకొకయిన ప్యాకెట్లు</p> <p>33 హంతకు డతడేనా?</p> <p>34 చెక్కులమీద సంతకములు</p> <p>35 మహావిపత్తు</p> <p>36 అరెస్టు</p> <p>37 మృత్యు మందిరము</p> <p>38 పలాయనము</p> <p>39 రామనారాయణలాలు మరణము</p> <p>40 పర్యవసానము</p>
--	---

శ్రీ ర న్న

శ కుం త ల, చి. ప్ప.,

మొదటి ప్రకరణము

ప్రస్తావన

‘సౌందర్య మనన్యసామాన్యము. నీకు యశావనముప్రాప్తించి నది. ఇరువది వత్సరముల వయస్సు కలదానవు. నేను స్వార్థపరు డనుగాను. నాభాగ్య మపారము. నేను జీవించినంతకాలము యీ యాస్తిని నాతోబాటు నీవనుభవింతువు. నాయనంతర మీభాగ్యము ననుభవించుటకు నీవుతక్కు, యెరులెవ్వరు లేరు, నేను పెద్దవాడ నను వభ్యంతరమొకటితప్ప. శకుంతలా! నన్ను పెండ్లిచేసికొనవా?’

ఈవాక్యములు రత్నలాలు నోటినుండి వెలువడినవి. అతడు చాల మెల్లగాపలికిన యాపలుకుల నాలకించిన శకుంతల వీధివంక చూచుచు బెడవి విరిచినది. తన కెదురుగా గూర్చుండియున్న రత్న లాలువంక చూచినది. ఆతనివయస్సేబదిరెండు వత్సరములు. తన కతడు నిజముగా నేమగునో తెలియదుకాని ‘మామా’ యని పిలుచు చుండును. గడ్డముమాసి, తల నెఱసి, చేతులు వణకుచున్న రత్నలాలూ వివాహప్రస్తావన జేసినంతనే యాతనియెడ నామె కసహ్యము కలిగి నది. ఆతడు మఱల నిట్లనినాడు.

‘నాకు విచ్చియెత్తి యిట్లు పలుకుచున్నానని తలపవలదు. ఎంతో కాలమునుండి యాలోచించిన నేడిట్లనుచున్నాను. శకుంతలా! ఈ వయస్సుగో ఒక్కడను. హృదయమిచ్చి మాట్లాడుటకు దగిన వాడు లేక పోయినట్లు దుస్థరము. భార్యయనబడు నామెతో నేను చెప్పకోవలసిన విషయము లెన్నోయున్నవి.

‘నేను వివాహము చేసికోదలచుకోలేదు. ఎవరిని పెండ్లియాడను. నాయెడలగల ప్రేమాతిశయమున వివాహప్రప్తవన చేసినందుల కెంతయు గృతజ్ఞురాలను.

అతని గది యలమూడులో మూడు కాళీ విస్తీర్ణసీసాల నామె చూచినది. అతడు విశేషముగా మద్యముపేవించి యుండెనేమో యని శకుంతల తలంచినది. ‘నేను నిజము పలుకుచున్నాను. నాకు బెండ్లి యక్కరలేదు’ అనిఆమె మఱలననినది. ‘నేను బొంబాయిలో నికమీడట నుండజాలను. ఆరోగ్యముకొఱకు వీసిష్టాకో, డార్జిలింగునకో మఱెచ్చోటికో పోదలచినానని రత్నలాలు పలికినాడు.

‘మీ పోకడనుగూర్చి డాక్టరు నవజీవలా లెఱుంగునా?’

‘ఎఱుగదు. ఆతనికి దెలియరాదు నీకొక్కరైకే చెప్పినాను. ఇది పరమరహస్యము. శకుంతలా! నేడు వార్తాపత్రికావిశేషములేమి?

చినిగినకోటు, మాసినపంచె, ధూళిధూసరితమైనలాల్చిధరించి యున్న యాపరమలోభికి బ్యాంకులో గొన్నిలక్షలరూపాయలున్నవని యామెకు దెలియును. ఆతడు వార్తాపత్రిక నెప్పుడును చదువదు. శకుంతలయే పత్రికావార్తల నత డడిగినపుడెల్ల చెప్పుచుండును.

‘ఏమంతముఖ్యమైనవి లేవు. ముత్తుమందుల గ్యాంగులను గూర్చి వ్రాయబడినది’

రత్నలాలుముఖి మామాట వినినంతనే వెల్లదనము నొందినది ఆతని తొట్టుపాటును శకుంతల చూడకపోలేదు. బ్రాహ్మణులొని పత్రికలను దీసి యామె యిట్లు చదివినది—

‘నిన్నటియుదయమున ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహను ఆట్లుడు పోలీసులతో దాదరులోని యొకగృహమును సోదాచేసెను. నల్లమందు పెట్టెలుకొన్ని, 16 పానుల కొకెయిను దొరికినది. రెండుగ్యాంగులవాడు చట్టవిరుద్ధమైన యీవ్యాపారమును బహుళముగ జేయుచున్నారని తెలియుచున్నది. ఒకగుంపునకు గొప్పజాను వర్తకుడు సోయోకా యను పేరుగలవాడు నాయకుడట. ఆతనికి బోటీగా మజూర కంపెనీయున్నదట. దానిలో నొక గొప్పయుద్యోగియు. ఒక డాక్టరును, గొప్పవర్తకుడును ఉన్నారని తెలియుచున్నది. రంగూనులోనున్న వీరి ఏజంటు చండీదాసు అరెస్టుచేయబడినాడట.’

‘అయ్యో!’ అని రత్నలాలు కుర్చీలో కూలబడినాడు. శకుంతల ‘ఏమి? ఏమైన?’ దని ప్రశ్నింప, నాతడు ‘కొంచెము విస్కీతెమ్ము నాపడకగదిలోనున్న’ దనినాడు. పాపము ఇష్టములేనిదయ్యు శకుంతల విస్కీగ్లాసులోబోసి యిచ్చినది. అదిత్రాగి యతడులేచి ‘నే నాఫీసుకు బోవుచున్నాను అచ్చట కలిసికొందును. నేనిందాక చెప్పిన దానివిషయమై యోచించుము. కంపెనీ యధికారము వినాయకరావుచేతులందు బడినదాదిగ నాకు శాంతిలేదు’ అనుచు సతడు వెడలిపోయినాడు. ఆమెకూడ లేచి, బస్సునెక్కి మెట్రోనువీధిలోనున్న ‘బాంబే క్రేడింగు కార్పొరేషను’ ఆఫీసునకు బోయినది. ఆకంపెనీలో నామె పైపిస్టు, రత్నలాలు మేనేజరు.

నాంబే ప్రైడింగు కార్పొరేషను

‘నాంబే ప్రైడింగు కార్పొరేషను’ అను పేరుతో డెబ్బది సంవత్సరములకు బూర్వము దయారాం అను గుజరాతీ కోటిశ్వరుడు కంపెనీషెట్ట విదేశముతో విరిచిగా వర్తకముచేసెను. స్త్రీమదులు, విదేశవస్త్రములు, ప్రత్తి, దూదిమున్నగు వానిలో భారీగావ్యాపారముచేయు కంపెనీ యదియే యని దేశప్రఖ్యాతి గాంచిన యాకంపెనీ డెబ్బది సంవత్సరములనుండియు మెడోసువీధిలోని పురాతన సౌధముననే యున్నది. ఆకంపెనీ యజమానులు మాటుచున్నకొలది వర్తకములో గూడ చాల మార్పులొదవినవి.

శకుంతల ప్రైపురైటింగుమెషీను ముందు ఆయిలింగు, స్క్రీనింగు చేసినది. దీర్ఘములైన విసీలకుటిలకుంతలములు, విశాలలోచనములు బంగారము నపహరించు శరీరచ్ఛాయ ఇవీ యన్నియు నామె యసాధారణ సౌందర్యవతి యని తోపింపజేయును. ఆమెవలెనే యచట గుమాస్తాగాపనిచేయు యవతి లీల. లీలకు వాదమన్న నిష్ఠము, ఆమె శకుంతల గదిలోనికి వచ్చి యేమేమో చెప్పుచు ‘శకుంతలా! మన యజమాని విరాయక రావు స్వభావము మిక్కిలి విపరీతమైనది. ఆతని కోపము, విసుగుదల, లీక్షణములగు దృక్కులు నాకనన్యాయము కలిగించునుమా’ యన్నది. శకుంతల యేమియు బదులు పలుకలేదు. ‘ఈదుష్టనికడ నుద్యోగము సేయుటకు మీ మామ రత్నలాలెట్లు సమర్థించినాడో’ అన్నది లీల.

‘వినాయకరావు దుష్టుడిననుగాని ఆతినిచర్య లానందదాయకములుకా’ వన్నది శకుంతల.

‘ఈత డెచ్చటనుండి యూడిపడినాడు. దయారాం మనుమడట. ఇన్నాళ్ళు నెచటనుండెనో తెలియదు.’

‘కలకత్తాలో నేదో యుద్యోగము చేసిరాడట. క్రొత్తి కనుక మన కాతిని చర్యలు విపరీతముగ దోచవచ్చును. గాని యజమాని కనుక మనమలవాటుపడవలెను—’

‘ఏమో నిన్న మధ్యాహ్నము మీమామయు నతడును రెండు మూడు గంటలకాలము కలహించినారు,’

‘శీలా! రెండుమూడు గంటలా?’

‘నిజముగా సంతకాలము కాదుకాని యరగంటకు దక్కువ సేపుకాదు’

శకుంతల యాలోచించినది, వినాయకరావు ఆకంపెనీ యాజమాన్యము వహించి మాన్మైనగాలేదు. మేనేజరైన రత్నలాలుతో గలహింపవలసిన యగత్యమేమి?

ఇంతలో గంటమ్రోగినది. నోటుబుక్కు, పెన్సిలు తీసికొని శకుంతల యజమానిగదిలోనికి బోయినది. వినాయకరావు తేబిలుకడ గూర్చుండి వ్రాసుకొనుచున్నాడు. ఆతడు వ్రాత ముగించి, ‘ఆ’ అనినాడు. ఆతిని ముఖ మెప్పుడును శ్రోధమును సూచించుచుండును తాను వచ్చి మూడునిమిషములకు బైగానైనను నతడు మాట్లాడక పోవుటచే నామె యొకింత కోపము, విసుగుజెంది, ‘బిల్లులన్నియు పైపుచేసినాను. ఈ ఉత్తరములపై సంతకము చేయు,’ డనినది. ఆతడా లేఖలను దీసికొని, చూచి, బల్లపైనున్న తొట్టిలోనిడినాడు. ఆతడు తలవంచుకొనియే మాటలాడుచుండును. అది శకుంతల కయి

ప్రము. వినాయకరావు తలవంచుకొనియే 'శకుంతలా! నన్ను చూచిన నీకు భయమా?' అనినాడు—

ఆతని నోటినుండి యప్రప్రన్న నెలువడునని యూహించనందున నామె నివ్వెఱవోయి 'నాకు మీరనిన భయములేదు. ఎవ్వరనినను భయములేదు' అనినది.

ఆమె మఱల 'తైపు చేయవలసిన యుత్తరము లేమియు లేవా?' అనినది.

'లేవు ఈయుత్తరము గ్రాంట్ రోడ్డులో 769 నెం|| సాధమున నున్న టాంగ్ బియాస్ సిన్ చాంగు' అను చీనాదేశస్థున కిచ్చిరమ్ము. నీకంటె యచ్చటకుఁ బంపదగిన విశ్వాసపాత్రులులేరు. శకుంతలా! మాతాతగారి నెఱుగుచువా?'

'కొంచెముగా నెఱుగుదును. నే నీకంపెనీలో జేరిన నాల్గు మాసములకే యాయన కాలధర్మ మొందినాడు.'

'నీమేనమామయే వ్యాపారముచేయుచుండెననినాయుద్దేశము'

'అవును. దయారాంగారు ఆఫీసులో నరగంటకంటె విశేష కాల ముండెడివారుకాదు.'

'అందుచేతనే కంపెనీ యింతచక్కని పరిస్థితులలో నున్నది. సరే నీవు వెళ్ళిపోవచ్చును.'

శకుంతల వెడలిపోబోవునంతలో నతడు 'అయితే ఇండియన్ ప్రెడింగుకంపెనీవారు నీకెంతజీతమిచ్చెదరు' అని ప్రశ్నించినాడు.

ఆమె యాశ్చర్యమునొంది 'ఇండియన్ ప్రెడింగుకంపెనీ విషయమే నాకుదెలియదు' అన్నది.

'అయ్యో! ఆకంపెనీవిషయము తప్పక తెలిసికోదగినది. చాలాగొప్పకంపెనీ.'

శకుంతల తన గదిలోనికి వెడలిపోయినది.

— — — — —

“అవు వాయోకావా”

‘ఇండియన్ ప్రెడింగుకంపెనీయా? అది యెవరిది? తాను రహస్యముగ మఱొక కంపెనీలో, బనిచేయుచుండెనని వినాయక రావనుమానించి యుండెనా? తన మామ యగు రత్నలాలు నడిగినచో జెప్పను గాని యాతని నామె యడుగఁ దలఁచుకొనలేదు’

శకుంతల యిట్లు తలఁచుకొనుచుండగా రత్నలాలు గదిలో బ్రవేశించి ‘వినాయకరావేడి’ యనినాడు.

‘గదిలో నున్నాడు’

‘అతడు దేనిని గూర్చియైన ప్రసంగించెనా?’

‘లేదు’

‘నేనిందాక చెప్పినదాని విషయమాలోచించినావా?’

‘లేదు ఆలోచించ దలఁచుకొనలేదు.’

‘అవును. నేను వయోవృద్ధుఁడ నని సంశయించినావు కాబోలును’ అని రత్నలాలు వినాయకరావు గదిలోనికి వెళ్ళినాడు. అతడు కూర్చుండి ‘నిన్న నేను మీతో ననవసరముగా కలహించినందులకు ఊమింపఁ గోరెదను.’ అనినాడు

‘రత్నలాల్! నే నీకంపెనీ విషయములకు కేవల మపరిచితుఁడను. నే నిచ్చటికి ఎనిమిది నెలలకుఁ బూర్వమే రావలసియున్నను మొన్న మొన్నటిదాక వచ్చుటకు వీలిచ్చినది కాదు. బాంబే ప్రెడింగు కార్పొరేషను సుప్రసిద్ధమైనదని, సులభముగా యాజమా

స్వము నిర్వహించ దగునని తలచితిని గాని కార్పొరేషను నాకు వ్యతిరేకలగు కైదుల మాత్రగతమైయుండునని, అనైదుల నణచుటకు నేను పోరాడవలసి యుండునని యూహింపవలెనని.”

‘పోరాటమా?’ అని రత్నలాలు చార్వర్యముగ ననినాడు.

‘ఇండియన్ ప్రేడింగుకంపెనీ యెవరిది?’

అప్రశ్న రత్నలాలున కశనిపాతమువలె దోచినది. అతడు బదులుపలుక లేదు. వినాయక రావిల్లనివాడు—‘ఇండియన్ ప్రేడింగు కంపెనీ చక్లాపీథిలో 1531 నెం|| సాధమున నున్నది. ఆమేడలో నొక్క గదిలో మాత్రమే ఆకంపెనీ పనిచేయుచున్నది. గుమాస్తాలెవ్వరును లేదు. పగలు ఆ ఆఫీసు పనిచేయదు. చుట్టుప్రక్కలనున్న దుకాణములన్నియు గట్టివైచిన పిదప నొకవ్యక్తి రహస్యముగ వచ్చి రాత్రి 12 గంటలవఱకుఁ బనిచేయును. అతడు లేఖలను టైపుచేయును. కాపీలుంచుకొనఁడు. అపారత్రులగు దురాత్ములను గలసికొనుచుండును. తరతరములనుండి నమ్మకమునకుఁ బ్రసిద్ధిచెందిన బాంబేప్రేడింగు కార్పొరేషను చట్ట విరుద్ధమైన మత్తుమందుల నెగుమతి చేయుచున్న విషయము నాకుఁ జాల విచారము గల్గించుచున్నది.’

‘అట్లయిన నేను నాయుద్యోగమునకు రాజీనామా యిచ్చి వెడలిపోయెదను. కిర సంగరములనుంచి విశ్వాసముతోఁ గంపెనీని గొల్చుచున్నాను. మత్తుమందు వ్యాపారమా? ఏమది? ఇండియన్ ప్రేడింగు కంపెనీని నేనెఱుగుదును. అదికూడ చాల ప్రసిద్ధమైన కంపెనీ.”

‘రత్నలాలు! తుడవఱకు నీవబద్ధమాడుదువు నీయాటలికసాగి రావు. నేను నిష్కర్షగా జెప్పుచున్నాను. నీవు నామార్గమును నిరోధించుచున్నావు. నీయజ్ఞానికి తొల గించుకొనుటలో నిన్ను చంపవలసిన యవసరము వచ్చినను వెనుదీయను. ధనార్జన ముఖ్యము. రెండుకంపెనీ

లోకే వ్యాపారము చేయజాలవు వినుచున్నావా? రెండింటికి యీనగ రమున నములేదు. సోయోకాశంపెనీకి పోటీయుండరాదు తెలిసినదా?

రత్నలాలు బదులు చెప్పలేదు.

శకుంతలకుఁగూడ దానిచో సంబంధమున్నదా?

‘లేదు. అట్లయిన నీవు సోయోకా...వా? నేను కలనైన శలపలేదు.’

‘ఇక నీవు వెళ్ళవచ్చునని తలపఁకించగా రత్నలాలులేచి, వెడలి పోయినాడు. ఎంతో చీకాకును బ్రకటించిన యాతని ముఖము చూచి శకుంతల యోచనానిమగ్నయైనది.

— . —

నా లు గ వ ప్ర క ర ణ ము

డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా

ఎంతకాలమునుండి యల్లుజరుగచున్నదో తెలియదు. బాంబే ప్రేడింగు కార్పొరేషనులో బనిచేయు యుద్యోగులకు కాఫీ త్రాగు టకు మధ్యాహ్నము రెండుగంటలనుండి గంట పదునైదునిమిషముల కాలము విరామముగా నీయబడుచుండెను. ఆనాటి విరామకాలములో శకుంతల తనకు జరపరిచితుండగు డాక్టరు నవజీవన్ మెహతాను గలిసి కొన నిశ్చయించినది. మెహ్తానువీధికి రెండువీధులావలయున్న ప్రిన్సెసు వీధిలో నొకమేడలో నాతడు నివసించుచున్నాడు. ఆమె చకచక నడిచి, యా సౌధమును జేరి తలుపుతట్టినది. నొకరు తలుపు తెరిచి సంతనే యామె లోన ప్రవేశించినది. శకుంతలా! రమ్మ. కూర్చుండు మని “బోయిని” పిలిచి కాఫీ గొనిరమ్మచినాడు. తనవృద్ధయములో

వి. యస్. సి., ఇది రావె-పుడుపక్షి. చక్కనిపాటలను బాడును. లిల్లి! పాటపాడు' చునినాడు, ఆపక్షి వెంటనే యవ్యక్తమనోహరముగా పాడినది.

‘కాక్త్రా? వినాయకరావు జేయిపుడే తనగదిలోనికి వెళ్ళినాడు. కుచ్చీలో గూర్చుండినాడు.’

ఫెంగ్ హో చెప్పినది నిజమోకాదోయని ఆమె యజనూని గదితలుపుద్రోసి చూచినది. వినాయకరావు కుచ్చీలో గూర్చుండినాడు. ఆమెస్సింపడి నెనుకకు తగ్గునంతలో నతడు లోనికిరమ్మని పిలిచినాడు.

‘శకుంతలా! ఫెంగ్ హోను కలిసికొన్నావా? శబ్దమునుబట్టి యతడేమి జరుగుచున్నదో చెప్పగలడు.’

‘చూచినాను’

‘అతడు చీనాదేశస్థుడు. అయినను నీకంటె నాకంటెకూడ బాగుగా స్లిండు మాటలాడగలడు. చీనాదేశస్థులు సదయహృదయులైనను వారిని మనదేశస్థులు గౌరవింపరు. సోయోకా జపాను దేశస్థుడు. కోటిశ్వరుడు ఎక్కువగా జీతములనిచ్చును. శకుంతలా! అతనిఆఫీసులో పైపిస్టుగా బనిచేయరాదా?’

‘నాకర్థమగుటలేదు. మీఆఫీసులో నేను పనిచేయుట కిష్టము లేనియెడల చెప్పడు, వెడలిపోయెదనుజపానువానికొలుపునాకయిష్టము.

శకుంతలను జూచి వినాయకరావు నవ్విినాడు. అతడు నవ్వుచుండగా జూచుట కిదియే తొలిసారియగుట యామె యాశ్చర్యమునకు మేరలేకుండెను.

‘ఫెంగ్ హోకథ ఎన్నోపక్షులున్నవి. అవి చక్కగా పాడును. నీకొక పక్షినిమ్మని యడుగుము. అనుదినము సాయంతాలము తప్పక పికాకు తీసికొని వెళ్ళుచుండవలయునుసుమా’ అని వినాయకరావు తల పంకించినాడు. శకుంతల తనగదిలోనికి వెడలిపోయినది. వినాయక

రావునుగూర్చి యామె హృదయ మొకింత కళవళపాటు నొందక పోలేదు.

ఆ ఐ వ ప్ర క ర ణ ము

భ ర్తర్యాజ్ఞ

కొలాబాలో నున్న మనోరమాదేవి సౌధ మత్యంత మనో హరముగ నలంకరింపబడియుండును ప్రిన్సెసు వీధిలోని డాక్టరు నవ జీవనమెహతాకుభార్యయ్యును యిరువురును గలిసి యుండుట లేదు. అట్లని యాదంపతులకు వైరమునులేదు. తలిదండ్రులిచ్చిన ధనమే నుమా రిడువదివేల రూప్యము లామెకడ నున్నవి. ఆమె స్వేచ్ఛా విహారిణి, అది యాతనికి గిట్టదు. ఆమెకు అపార భాగ్యమున్నను దొంగతనములు చేయుట ప్రీతి. ఆమెకొఱకు తన గౌరవము కాపాడు కొఱకును నవజీవనమెహతా యొకసారి మూడువేల రూపాయలు వ్యయపఱచవలసి వచ్చెను. నవజీవనమెహతా కారునుండి దిగి యామె మేడలోనికి బోయినాడు. ఇరువురు కొంతసేపు కూర్చుండిన పిదప నామె 'మీవైద్య వృత్తిలో నేగాణియైనను సంపాదన లేదు గదా! ఈకారులేమి! ఈసిల్కు నూట్లేమి! ఈ ఖర్చులకు మీరు ధనమెట్లు సంపాదించుచున్నారు?' అని యడిగినది.

'నాసంపాదనకేమి? కాని నిన్ను కొన్ని ప్రశ్నలడుగడలచి యున్నాను. జవాబు సరిగా చెప్పము. నీవు సంవత్సరమునకు బూర్వము హిందూదేశములోని ప్రతీనగరము చూచియున్నావుకదా! కలకత్తాలో నాతేడుమాసము లున్నావుకదా వినాయకరావు అను

వానితో బరిచయమైనదని యొకసారి చెప్పినట్లు జ్ఞాపకమున్నది. అది నిజమేనా ?

‘అ! జ్ఞప్తియందున్నది. ఆత డప్పడేదో యుద్యోగము చేయుచుండెడివాడు. సి. ఐ. జి. సర్వీసులో బనిచేసినాడని జ్ఞాపకము ఇప్పుడేమి?’

‘ఆతనితో బరిచయము వృద్ధిచేయుము. నాకు గొంచెము పనియున్నది.’

‘నాకారు పాజైపోయినది.’

‘నాకారు పంపెదనులే రత్నలాలు మేనకోడలని పిలువబడుచున్న శకుంతలను బెండ్లిచేసికోడలచుకొన్నాడట ఆమెను నీసౌధమునకు గొనిరమ్ము వినాయకరావు ఆఫీసులోనే ఆమె పైపిట్టగా బని చేయుచున్నది. నీవు నాకు వదినె వగుదువని చెప్పము. ఆ వినాయకరావును కూడ కలిసికొని మాట్లాడిరమ్ము.’

‘సరే’ నని పలికి మనోరమాదేవి నవ్వి నది. డాక్టరు ఆమెను జేరదీసికొని ‘మనూ! నేను చెప్పినట్లు తప్పక చేయుచుండుము’ అని చెక్కిలిపై ముద్దుడుకొనినాడు

ఏ డ వ ప్ర క ర ణ ము

పరిచయము

శకుంతల కైపు చేసికొనుచుండగా తలుపు నెవరో తట్టినారు, ‘లోనికి రావచ్చు’ నని శకుంతల పలికినంతనే మనోరమాదేవి లోనికి వచ్చినది. ఆమె యొక టర్నీలో గూర్చుండినది. ‘అమ్మాయి! నీవు నన్నెఱుగవు? నిన్నుగూర్చి డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా నాతో చెప్పినాడు. ఆతడు నాల్గుఱది. అయితే వినాయకరావు యాజమాన్యము

నీకు సహింప దగినదిగానేయున్నదా? అతడు కలకత్తాలో నున్నపుడు నేనెఱుగుదును. ఆఫీసులో నివుడున్నాడా? అని యామె ప్రశ్నించినది 'ఉన్నాడు.'

'శకుంతలా! నా సౌధమును జూచుటకొకసారి రావా? నాలుగైదుదినములు నాతోనుండవా?'

'వచ్చెదను యేమే వచ్చెదనని నిర్ధారణగా చెప్పలేను. నా రాకను గూర్చి ముందు నిర్ణయింపవలదు.'

'అట్లన వీలులేదు. నేను వచ్చినానని మీయజమాని వినాయకరావుతో చెప్పము.'

శకుంతల వెళ్ళి, వినాయకరావుతో మనోరమాదేవి రాకను గూర్చి చెప్పినది ఆమెచు లోనికి బంపుమని యతడు చెప్పినాడు. మనోరమాదేవి వెళ్ళి 'ఓహో! విప్లవ! జ్వప్తియందున్నానా?' యని యడిగినది.

'క్షూర్చుండుము చాలరోజులకు నీ దర్శనము'

'వెనుక మనము కలకత్తాలో శాంతోష జమీందారు సౌధమున విందు సందర్భమున గలిసికొన్నారము అప్పుడే మఱచి యుండువా?'

'లేదుగాని యప్పుడే జమీందారుభార్య కంఠహారము, వజ్రములు పొదిగినది. పదివేల రూపాయలు ఖరీదుగలది యపహరింపబడినది. ఆనేరము నొకరుపై నారోపించబడినది. మూడువత్సరములు కారాగారావాసశిక్షవిధింపబడినది. మఱునాడు ఎంపైరుధియేటరులో నిన్ను చూచినాను. ఆ హారము నీకంతమున నున్నది?'

'హారమా! వినాయకరావు? ఏమిది?'

'ఏమియును లేదుగాని నిన్నిచ్చటికి డాక్టరు నవజీవన్ మోహతా పంపించి యున్నాడు'

‘నవజీవన్ మెహతా యెవరు?’

‘నీ భర్త—’

‘కాదు. అతడు నామఱది. నాభర్తలేడు.’

‘ఎప్పుడినుండి మధ్యాహ్నము నీయింటికివచ్చి వెడలిపోయిన తరువాత చనిపోయినాడా? పోనీలే. దానికేమి?’

‘ఇదియేమి వినాయక రావు నీవు స్నేహితుడవని మాట్లాడుటకు వచ్చినాను. నన్నిట్లవమానింప నాహసించువా?’

‘సాహసమని నిష్ఠూరముగా మాటాడకుము! నీభర్తతో చెప్పము. అతడు మత్తుమందులగు నల్లమందు, కొకెయిను మున్నగు నవి యెగుమతి దిగుమతులు చేయువ్యాపారములో నున్నాడు. అతనిని నామార్గమునుండి తొలగింతును. చెప్పము. అతనిరక్తము త్రాగుటకు వెనుదీయమని చెప్పము. నీకుఁ దెలియనే తెలియదా? ఇక వెళ్ళ వచ్చును.’

అతడట్లు మాట్లాడునని యామె తలపలేదు. హృదయము నాక్రమించుకొన్న దిగులును ముఖమున దోపనీయక, నవ్వుతేచ్చిపెట్టి కొని, యామెగదినుండి యీవలకు ‘మాటిపోయినాడు.’ అనుకొనుచు వచ్చి ‘శకుంతలా! తప్పకవచ్చెదవుకాదా’ యని వెల్లిపోయినది. వినాయకరావు మఱొకగదిలోగూర్చుండియున్న ఫెంగ్ హాకడకరిగి ‘ఇప్పుడే జాక్షరు నవజీవన్ మెహతా భార్య మనోరమాదేవి వచ్చి వెళ్ళినది. కొలాబాలో 54 వ నెం! సౌధమున నున్నది. నేటిరాత్రి ఏవేళనోవెల్లి ఆసౌధము పూర్తిగావెడకిరమ్ము. ముఖ్యములైన కాగితములను దీసి కొనిరమ్ము. అవసరముగా హింసవటకు బోవలదు. వీలైనచో ‘పోయోకా’ పేరు నుపయోగింపుము అనినాడు—

అందుల కంగీకారసూచకముగ నతడు తల పంకించినాడు.

ఎ ని మి ద వ ప్ర క రణ ము

శ్రీమహా సాహసము

దాదరులోని రత్నలాలు సాధమున కెదుట నొక అందమైన పాడున్నది. అపాడు వెన్నెలలో నత్యంతమనోహరముగా నున్నది. ఆమెకు సంతోషము కలిగించ లేదు. ఆమె అక్షీసునుండి తిరిగి వచ్చుసరికి రత్నలాలు రాలేదు. అతడు తా నాలస్యముగ వత్తు ననియు భోజనము కొఱకు దనకై వేచియుండ నగత్యము లేదనియు భోనులో జెప్పినాడు ఆమె కొంతసేపు రేడియో సంగీతము నాకర్షించి నది. పిదప భోజన మొనరించినది. తరువాత నొక నవల చదివినది. 9 గంటలై సతోడనే తన శయ్యాగృహమునకు బోయి నిద్రించినది. ఆమె యల్లంతసేపు నిద్రించినదో యామెకే తెలియదు ఏదో శబ్ద మైనది, ఆమెకు మెలకువ వచ్చినది. మఱల నిశ్శబ్దము మఱల కిటికీ వద్దనేదో యులుకుచున్నది. తటాలున శయ్యపైనుండి లేచి, శకుంతల కిటికీ తెరిచినది. అచటనొక బాకు నామెచూచినది. ఆబాకు పిడి మీద నేవో పొడియక్షరములు చీనాభాషలో నున్నవి.

తొ మ్మి ద వ ప్ర క రణ ము

10016

‘బాకు! దీని నెవ్వరిటనుంచిరి?’ అని శకుంతల యద్ధములతో నిర్మింపబడిన యాకిటికీతలుపుల బూర్తిగా దెరిచి చూచినది ఆమెకు త్రాటినిచ్చెననుండి క్రిందకు దిగుచున్న మనుజుడొకడు కాన్పించి

నాడు. ఆ వెన్నెలలో నాతనిముఖము స్పష్టముగా కాన్పించినది. అతడెవరు? ఫెంగ్ హో ఆతడా మటుక్షణముననే నిచ్చెనతోసహా మాయమైనాడు. ఆమె కేమిచేయుటకును దోచినదికాదు స్వీచ్ నొక్కి దీపము వెలిగించినది. ప్లా. వెలిగించి, టీ, తయారుచేసికొని త్రాగి, శకుంతల కత్తెనము చాలోచింపసాగినది. ఆమె మనోవీధిలో వినాయకరావు గోచరించినాడు. అతడు బ్రూక్ వీధిలో నివసించుచున్నాడు అతని కావ్యత్వంతము వెంటనే తెలిఫోనులో జెప్పట యుక్తమని యామెకు దోచినది ఫోనుదగ్గఱకు వెళ్ళి వినాయకరావు గృహములో ఫోను నెంబరు 10016 త్రిప్పినది.

‘ఎవరువారు—’ అని ఆమెకు వినిపించినది.

‘వినాయకరావుగారేనా’

‘అవును! ఎందులకు శకుంతలా?’

‘మీ మిత్రుడొకడీ యర్థరాత్రమున దర్శన మిచ్చినాడు. అతడు లోనికి రాలేను.’

‘నామిత్రుడా? ఫెంగ్ హోయేనా?’

‘అవును—’

‘శకుంతలా! పొరపడితివి, ఫెంగ్ హోను పోలీస్ చీనా దేశస్థులిద్దరు రీసగరమున నున్నారు. వారిలో నెవరినోచూచి, పొరపడియుండువు ఫెంగ్ హో యిప్పుడు నాతో నున్నాడు. అనవసరముగా భయపడినావు.

‘మీకు విద్రాధంగము కలిగించినాను. తమింపుడు’

‘ఫర్వాలేదు రత్నలాలునకిది తెలిసినదా?’

‘జెలియదు’

‘సరే, పోయి నిద్రింపుము.’

‘యేమి యియాజ్జ!’ యని రిసేవరు ఫోనుకుదగిలించు సంతలో రత్నలాలు లేచి వచ్చి ‘శకూ! ఏమిటి!’ అనినాడు—

‘వినాయకరావునకు తెలిఫోనులో జెప్పినాను.’

‘ఏమని?’

శకుంతల జరిగిన దంతయు జెప్పి, యాభాకును చూపినది. అది చూచి ‘చీనావాడే వచ్చియుండునా?’ అనినాడు—

‘అవును ఫెంగ్ హో వచ్చినాడు అతడు కాడని వినాయకరావు వనుచున్నాడు’

‘శకుంతలా! అది యశత్యము ఫెంగ్ హోయే వచ్చి యుండును. అయిపోయినది—నన్నిచో వారు తప్పక చంపెదరు. అయ్యో’

‘ఏమి? ఎవరు చంపెదరు? ఏమి జరిగినది!’

‘సరే ఇప్పుడు కాదు. శకుంతలా! నీకు మరొకప్పుడు చెప్పెదను’ అని ద్రావరునుండి రివాల్యరు తీసి ‘నన్ను చంపుటకు ముందు వారిలో నొకరిద్దరిని దీనికి బలియిచ్చెద’ నని యతడు గదిలోనికి జోయి లోపల గడియ వేసికొనినాడు.

పదియవ ప్రకరణము

మరణశాసనము

ఉదయమున ఎనిమిది గంటలైనను నతడు మేల్కొంచలేదు. ఆమె భోజన మొనరించి, యాఫీసునకు వెడలిపోయినది. వినాయకరావు వేమనునోయని యామె చిత్త మాంగోళన మొందినది. తొమ్మిది గంటలన్నరకు వినాయకరావు గదిలోని గంట మ్రోగినది. శకుంతల నోటుబుక్కుతో వెళ్ళినది. ఏడెనిమిది ఉత్తరములు చెప్పగా నామె పార్ట్ మెంట్ లో వ్రాసికొని వెడలిపోయినది. మధ్యాహ్నము రెండు గంటల కామె నొకరు కుర్రవానిచే నాఫీసులోనికి తెప్పించు

కొనిత్రాగినది. పెండ్లహో పంజరమును దీసికొని యామె గదిబోనికి వచ్చి 'మిస్ శకుంతలా! నాపక్షికి రాత్రి గబ్బు చేసినది ఒక్కక్షణమైన నిద్రింపలేదు' అనినాడు—

'పెండ్లహో! అసత్యము పలుకుచున్నావు. రాత్రి యంతయు నీవు పక్షితో నున్నావా?'

పెండ్లహో పక్షితో 'లిప్లీ! నేను రాత్రియంతయు నీతో నుంటినేని చక్కని పాట పాడుము. నే నెచ్చటికైన వెళ్ళినచో పాడవద్దు'

అని నాడు. ఆతని వాక్యములు గ్రహించినట్లు, ఆపక్షి పాడ సాగినది. శకుంతల మృదులాధరముపై మందహాస చంద్రికలు సృత్యముసలిపినవి. కొంతసేపైన పిదప నతడు వెడలిపోయినాడు. అయిదు గంటలకు ఆఫీసునుండియామె వెడలిపోనెంచి, యీవలకు వచ్చుచుండగా రత్నలాలు పిలిచి అమ్మాయీ! లాయరుతో నత్యవసరమైన యొక విషయమును గూర్చి సంభావించి వచ్చినాను. నేనొక మరణ శాసనమువ్రాసి, లాయరుతో రిజిష్టరు చేయించుమని చెప్పినాను అతడు క్రిమినలు కేసులు గెలిపించుటలో నాజీతేటిన చేయి. ఒక ప్రత్యేక నేరమునకు రౌసునంపత్నరముల కారాగృహవాసశిక్ష విధింపఁ బడును. నేరమును స్వయముగాఁ బోలీసుస్టేషనుకు బోయి యొప్పుకొన్నచో శిక్షచాల. తక్కువగానుండును. నీకుఁ గూడ కొంత ధనము చెందునట్లు నీలులో వ్రాసినాను. వినాయకరావు ఉదయము నుండియు నేమి చేయుచున్నాడు?'

'ఉత్తరములు వ్రాసికొనుచున్నాడు—'

'ఆతని యుత్తరములు కొన్ని చూచుట ముఖ్యము. కాపీస్తేలు నెచట నుంచుదువు?'

‘అతని యినుప మందసములోనే యుంచుకొనును.’

‘శకుంతలా? కార్చనుపేపరుతో మఱొక కాఫీ తీయలేవా?’

‘అట్టిద్రోహమును చేయను. అంతకంటె యీకంటెనీలో మాని మఱొకచో నుద్యోగము చూచుకొందును.’

‘అత డనిన యిష్టమా?’

‘అయిష్టము. అసహ్యము. అట్టిపనులు మాత్రము నాకంత మున బ్రాణము లుండగా చేయను’ అని శకుంతల వెడలిపోయినది.

పదునొకండవ ప్రకరణము

రహస్యసమాలోచనము

‘ఇంద్రభవను’ జొంబాయినగరములో బ్రసిద్ధిచెందిన రెస్టారెంటు. అచ్చట నెలకొకసారి డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా స్నేహితులకు టీపార్టీ యిచ్చును. వారికై ప్రతేక మొకగది ఆనాడు హోటలుయజమాని వీర్పాటుచేయును. ఇరువురు వారికి వలయుదిన బండ్లములు, కాఫీ, బ్రాందీలను సప్లయిచేయుదురు. కొంతసేపు నాటకములు, గానసభలు, రాజకీయములు మున్నగువానింగూర్చి చర్చించినపిదప, సప్లయిచేయు నయ్యదులబాఘ్నుని, వాడుచేయుచున్న రహస్య వ్యాపారమునుగూర్చి సమాలోచన మొనరింతురు. ఆనాడ గదిలో నాటుగురు మధ్యవయస్కులు వాణిజ్యప్రపంచమున నాటి తేజినవాడు కూర్చుండియున్నారు. ఫలహారానంతరము వాడుబ్రాంది నీవించినారు.

డాక్టరు నవజీవన్ వారిలోనొకడగు బచ్చేనుద్దేశించి యిట్లుని నాడు—

‘రత్నలా లస్యస్తుడై యున్నాడు. మూడుకన్నెనుమెంట్లు వచ్చియున్నవి. ఒకటి హార్బరులోనున్నది. రెండవది కరాచిలోను;

మూడవది బ్రోచర్లోను ఉన్నవి. కష్టము అఖీనర్ల బాధయేమియు లేదు. బర్బే! నీవు బ్రోచర్ వెళ్ళి దానినిలితు గొనిరమ్ము. సూరత్ లోనిది రంగూను పంపవలయును. హార్బరులోనిది బేరమిచ్చినాము.'

'జగన్మోహనదా సిల్లినినాడు'

'నవజీవనన్! సరే ఇన్స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ మాట యేమిచేయుదము! అతడే కొంచెము బాధాకరముగా నున్నాడు. పది వేలు పార వేసినచో నూరుకొనడా?'

'లాభములేదు. అతడట్టివాడుకాడు. కాని రత్నలాలు వయో వృద్ధుడగుట భయపడుచున్నాడు. అతడుమనగుట్టురట్టు చేయునేమో యని భయపడుచున్నాను. అదిగాక సోయోకా యొకడు.'

నవజీవ నిట్లనినంతనే కంజీభాయి 'సోయోకా!' అన్నంతనే గుండెలు ఝల్లుమనుచున్నవి. మనము కోటిశ్వరులము. మనల నెవరు నిట్టి చట్టివిరుద్ధమై, ప్రజలను వినాశముచేయజాలిన మత్తు మందుల యెగుమతి దిగుమతి వ్యాపారములో నపార లాభము నార్జించుచున్నామని యనుమానింపజాలరు. ఈసోయోకా పోటికి నిలుచుట దుస్సాధ్యము. అత డెవరు?' అనినాడు.

'వినాయకరావే సోయోకాయై యుండవలెను. లేదా అతడు సోయోకా ముఖ్యప్రతినిధియైననై యుండవలెను అని నవజీవనుపలికి నాడు. బర్బేను దాను రంగూనులో నున్నప్పు డెఱుగుదు ననియు దానును నతడును ప్యారిసు క్లబ్బులో మెంబర్లుగా నుంటి మనియు, చీనావారి వ్యాపారములో దానినస్పెక్టరై యుండియు మిక్కిలి సాహాయ్యముచేసి. యపారముగ ధనార్జనమొనరించెననియు నకస్మాత్తుగ నుద్యోగమునకు సెలవుపెట్టి కలకత్తాకు పోయెననియు. నతడు బాకు నుపయోగించుటలో కడుంగడు నేర్పరియనియు, నప్పుడే సోయోకాకునాటనికి గంబంధమున్నదని తానువింటిననియు జెప్పినాడు.

‘అట్లయిన యీవినాయకరావును మన కడ్డము రాకుండ తొలగించు విధానములేదా?’

‘నవజీవన్! మెజిస్ట్రేట్ సీనీమా రోడ్డున అణాకు బదిమంది రాడీలు దొరకుదురని విన్నాను. ఎవడికో వందరూపాయలు పార వేసి వినాయకరావునకు జావ పోయిందరాదా?’

‘అవునది మంచిది.’

వాళ్లు గంటలకు వారి రహస్యాలోచనము ముగిసినది. నవజీవన్ మెహతా యీవలకు వచ్చుసరికి ఈశ్వరలాలు బ్యాంకరు కనబడి ‘హెల్లో! గుడ్ యీవినింగ్’ అని నాడు ఏమి బ్యాంకర్! కాఫీ త్రాగుట కింతదూరము వచ్చినా?’ చని యడిగినాడు.

‘ఒక ఖాతాదారునితో మాట్లాడవలసి వచ్చినాను. మానేషనల్ బ్యాంకు’ నమ్మకమునకు దగతరములనుండి ప్రఖ్యాతిగాంచి యున్నది. పెద్దపేదగల ధనికల ప్రైవేటు ఎక్స్‌క్లూజివ్ యెన్నో మా బ్యాంకులో నున్నవి. ఆ బ్యాంకు మేనేజరునై యుండుట ఎంతో భారముతో గూడినపని.’

ఈశ్వరలాలు బ్యాంకరునకు ముప్పదియైదేండ్లు వయస్సు. అతడు డాక్టరుతో సంభాషించుచుండగా చీనాదేశస్థు డొక డొకింత దూరమున నిలిచి పరికించుచుండెను. నవజీవన్ ‘ఆ చీనాదేశస్థు డెవడో మనవంక చూచుచున్నాడు’ అనగా నీశ్వరలాలు ‘అతని పేరు ఫెంగ్ హో. అతడు వినాయకరావు కంపెనీలో బనిచేయుచున్నాడు’ అని నాడు నవజీవన కాయమాపలుకులు విన్నంతనే జలదరించినది. ఇంతలోనే అతడు మాయమైనాడు. నవజీవన్ మెహతా కారునెక్కి కొలాబాకు బోయి భార్య సోధముకడ కారు నాపినాడు. అతని కారు వెనుక కొన్నిగజముల దూరములో మఱొక కారాగినది. ఫెంగ్ హోయీవలకు దిగి నవజీవన్ వంక వచ్చినాడు.

నవజనన్ కెం హోను సమీపించి ఇంద్రభవనమునుండి నన్ననున
రించి వచ్చుచున్నావు. నీయద్దేశమేమి?’ అని యడిగినాడు.

‘జాప్తక్! నాకు ఖానీలనిన ప్రీతి. ఖానీకేసులలో సాక్ష్య
మిచ్చుట నాకు సరదా ఖానీ జరుగుచుండగా జూచుట మఱిత
యిష్టము.’

‘ఎవరి ఖానీ చూడదలచినావు?’

‘నీది సోయోకా నిన్ను యెల్లు చంపునో’ చూచుటయే నా
కోరిక నిన్నే కాదు—రత్నలాలును శకుంతలను కూడ.’

పండ్లండ్ల వ ప్రకరణము

“అవె యెప్పుడో వచ్చును?”

మనోరమాదేవి యెచ్చటికో వెళ్ళినదని యాతడు తెలిసి
కొన్నాడు. అతనికి గొంచెము చీకాకు కలుగకపోలేదు. అతడు
ప్రిన్సెసు వీధిలోనున్న తన యింటికి బోయిన యొక నిమిషమునకు
తెలిఫోను గంటమ్రోగినది. మనోరమాదేవి ‘శకుంతల’ వచ్చునని
బజారునుండి కొన్ని వస్తువులు కొనితెచ్చుటకు వెళ్ళినాను గాని తనకు
బని యున్నందున నేటికి రావీలులేదని యిప్పుడే యామె ఫోనులో
జెప్పిన’దన్నది.

‘వినాయకరావును గలిసికొన్నావా?’

‘అ! దుర్గాధు డేమనినాడో తెలియునా?’

‘నీ దొంగతనముల నేమైవ బయట బెల్లెనా? నికెంత భాగ్య
మున్నను ఆబుద్ధిని మానవు’

‘సరే. ఇంక చాలింపుము. నీకు నా యందంత విశ్వాసము
లేకున్నయెడల నాపిల్ల నిచ్చటికి బంపకుము.’

‘ఆమెకడ పేర్కొనదగిన యాభరణము తెచ్చియులేవు వినా యకరావింకేమనినాడు?’

‘నేను సీభార్యనని చెప్పినాడు అనవసరముగా నాచే నబద్ధ మాడించివావు.’

‘ప్రమాణము చేయలేకపోయినావా?’

‘ఏమిచేసినను లాభములేదు. ఆతడు నాసౌధముకడ రహస్యముగ వేచియుండుట కెవ్వరినో నియమించినట్లు ఊహింపనగును. నీవిచటినుండి యెన్నిగంటలకు వెడిలిపోయినావో యాతడు చెప్పినాడు అదిగాక నేను నిన్నరాత్రి సినీమాకు బోవునపుడు నాసౌధములోనొక దొంగ ప్రవేశించినాడు ఆతడు ద్రాచుకు లన్నియు వెదకినాడు.’

‘దొంగయేనా? ఏమైన పోయినవా?’

‘ఏమియు బోలేదు.’

ఫెంగ్ హో తనకు నిన్నరామె సౌధముకడ కాన్పించినదే ఆమెసౌధము పరిశోధించిన దతడేయై యుండునని నవజీవన్ మెహతా యోచించినాడు.

‘ఆమె యెప్పుడు వచ్చును’ అని మనోరమాదేవి ప్రశ్నించినది.

‘నేను తెలియ జేయుదునులే’ అని రిసీవరును హుక్ నకు దగిలించినాడు అతని మనోగగన వాటికలోవిరాయకరావు స్వరూపము కాన్పించినది.

ప ద మూ డ వ ప్ర క ర ణ ము

సోయాకా వార్షింగు

శకుంతలతో వినాయకరావు తానుపసిమిదవెట్లచున్నాననియు నీలోవున నెవరో తెలిఫోనులో పిలుతురనియు వారికి సమాధానము.

జెప్పవలసిన విధానము నామెతో జెప్పినాడు ఆతడు కుర్చీనుండిలేచి 'శకుంతలా! రంగూనులో నీమిత్రులెవరైన నున్నారా?' అని యడిగినాడు—

‘లేదు’

‘కాని ధనసంపాదన కట నెన్నోమార్గములు న్యాయముగను అన్యాయముగనుకూడ నన్ను గూర్చి యట నెన్నో వదంతులు వ్యాపించియున్నవి.’ అని యాతడు వెల్లిపోయినాడు ఆతని యుత్తిరములు పైవుచేయుచు దనలో నామె యాలోచనా సమగ్నయైనది. కొలది దినములకు బూర్వమే యతడు ఆఫీసులో ననవసరముగనున్న గుమాస్తాలను, నిర్లక్ష్యభావముగల గుమాస్తాలను దొలగించినాడు. ఆమెకు వినాయకరావు నిరంకుశాధికార మొకింత కష్టము తోపింపకపోలేదు. రత్నాలాలు ఏ దేశమునకో పోవుటకు సంకల్పించుకొనినాడు ఆఫీసు మూసిన పిదప సతదు సవజీవన్ మెహతా యింటి కేగినాడు ‘డాక్టర్! అంతయు ముగిసినది. బాంబే ప్రేడింగు కార్పొరేషను పేరు చెప్పి 0—2—0 అయినను సంపాదించలేము నేటి యుదయమున నీవు త్వరము వచ్చినది’ అని యొక లేఖ నిచ్చినాడు.

‘నీవు మామార్గమున కాటంకముగ నున్నావు. నీవు వెంటనే యీవర్తకము మాని, ఏజెంట్లనుగూడ విరమింపజేయుదునని వాగ్దానము చేయుచో లక్షరూపాయలిచ్చెదను. లేదా నిన్ను మామార్గమునుండి తొలగించుకొను యత్నముల మేమే చేయుదుము.’

ఇట్లు

S

‘సోయోకాయే సంతకము జేసినాడు. నీకు లక్షరూపాయ లిచ్చుటకు సిద్ధమైన వారికి యేబదిలక్షల రూపాయలకు దక్కువ కాకుండ లాభమువచ్చును.’

‘దీనికా వినాయకరావే కారణము. అయితే ఏమిచేయుటకు నిశ్చయించినావు?’

‘వెడలిపోవుటకే నిశ్చయించినాను. మనము సంపాదించినది పంచుకొందము. మనకు సోయోకా యిచ్చెదనన్న మొత్తిము కంటే చెటిమూడింతలు పంచుకొనవచ్చును. రాబోవు శుక్రవారమునాడు పంచుకొందము. సోమవారమునాడు నేను ఆస్ట్రేలియాకు బోవుదును. ప్యాసుపోర్టు వచ్చినది.’

‘ఒక్కడవే వెళ్ళెదవా?’

‘ఏమో. అది నీకెందులకు?’

‘నాకదియే కావలయును. రత్నలాలు శకుంతలయే నాకు గావలయును. ఆలసింపకుము, లేకున్న సాయెకా తన బెడగింపును నిజము చేయును. నీవు సాధ్యమైనంత త్వరలో వెడలిపోవుట మంచిది.’

పదునాల్గవ ప్రకరణము

“ఏవో అభిమానము”

రత్నలాలు ఆఫిసుగదిలో గూర్చుండి వ్రాసికొనుచుండగా నొకరు వచ్చి ‘కేబిలుగ్రాము*వచ్చిన’ దని యిచ్చినాడు ఆకేబిలు గ్రాము సాంకేతికభాషలో (Code words) లో నున్నది. ఆపారి భాషిక గ్రంథమును దీసి యతఃఙ్గా కేబిలుగ్రాము చదువుకొనినాడు. అందులో నొకపేరు ఇంగ్లీషులోనున్నది. అది తనదికాదు. సోయోకా ప్రధాన ప్రతినిధియైన వినాయకరావున కెవరో పంపినది. పొరపాటున

* * * * *

---

*కేబిలుగ్రాము;—సమాద్రములో నుండు తీరలద్వారా వచ్చు తెలిగ్రాము

నాకడుచే తన కండచేయఁ బడినది. సోయోకా రహస్య మాతనికి దెలిసినది. ఆతని హృదయము నిరవధికానందభరితమైనది. అలమారు లోని బుడ్డి తీసి గ్లాసులోఁ బోసికొని 'సోయోకా! నీ విపు డెచ్చటికి పోవుదువు? నీవు నాచేతిలో జక్కినావు' అని యా విస్కీ త్రాగినాడు ఆఁసు మూసి వెడలిపోవుచు శకుంతల యాతడు త్రాగుచుండగా చూచి, తలపంకించి వెడలిపోయినది.

శకుంతల బీచముండినడిచి వెళ్ళుచుండగా బరిచిత కంఠస్వరము వినిపించినది ఆమె వెనుదిరిగి చూచినది. డాక్టర్ నవజీవన్ మెహతా!

'కారునెక్కి వెళ్ళేదవా? నాతో బస్సునెక్కి వచ్చేదవా?' యని యత డడిగినాడు.

'నేనింకా కుంటిదానను కాలేదు. నడిచియే వెళ్ళిపోయెద' నని శకుంతల చెప్పినది. ఇరువురును వివిధవిషయములగుర్చి సంభాషించుచు దాదరు చేరినారు. రత్నలాలు సాధములోని కాలడు కూడ వచ్చి "శకుంతలా! మనోరమాదేవి నీకొకకు వేచియుండును. నేటి రాత్రియైన రమ్మ. ఒకనారమురోజు లొక స్నేహితురాలివద్ద నుండు నని రత్నలాలుతో జెప్పము' అనినాడు.

ఆతడు రత్నలాలు గదిలో గూర్చుండినాడు. ఆమె మేడ మీదనున్న తన గదిలోనికి బోయి మఱొకచీర ధరించి వచ్చినది. ఆమె చేతిలో జన్నతోలుసంచియున్నది. అందులో మూడు చీరలు, మూడు జాకెట్లు నున్నవి. ఆమె మనోరమాదేవి కతిధిగానున్న విషయము తెలిసినచో విరాయకరావేమైన నను నేమోయని యామె సంశయించినది. ఆమె క్రిందకు దిగి వచ్చినది. ఎనిమిది గంటలైనను రత్నలాలు రాకపోవుటచే 'శకుంతలా! ఒక చిన్నచీటి వ్రాసి యుంచి నాతో రమ్మ' అనినాడు.

‘రాను, ఆతనితో జెప్పకుండరాను’

‘విశ్వాసవంతురాల’వని నవజీవన్ మెహతావెడలిపోయినాడు. ఫెంగ్ హో యర్థరాత్రమున వచ్చి బాకునుంచి వెడలిపోయిన వృత్తాంతము నామె డాక్టరుతో జెప్పలేదు. ఇంతలో రత్నలాలు తప్పటడుగులిడుచు మెల్లగా వచ్చినాడు. ఎందుచేతనో ఆవిషయము నామె నవజీవనునకు జెప్పదలచుకొనలేదు కారణము? వినాయకరావు నిరంకుశాధికారము సమృతము గాకపోయినను ‘ఏదో యభిమానము’ తన హృదయమున నాతనియెడల జనించినది.

పదునైదవ ప్రకరణము

హత్య

ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్, పోలీసు మేజ్ స్టేషనులో నుండు సూపరింటెండెంటు డిల్లీకిబంపవలసిన రిపోర్టు టైపుచేసి, సంతకముచేసి కవరులోనుంచి, అంటించునంతలో కాన్స్టబిలు వచ్చి, ‘డాక్టరు నవజీవన్ మెహతాగారు వచ్చినా’రని చెప్పినాడు.

‘లోనికి రమ్మను.’

‘హాల్లో డాక్టర్! గుడ్ యీవెనింగ్!’

హాల్లో ఇన్ స్పెక్టర్! వెరీ గుడ్ యీవెనింగ్’ అని కూర్చుండినాడు. ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ నిట్లనినాడు.

‘ఇప్పుడు సరిగా 8—45 అయినది. తొమ్మిది గంటలకు నేనొకరిని చూడవలసియున్నది. ఏదైన ముఖ్యమైన పనియున్నదా?’

‘లేదు. ఈ ముచ్చటమందుల నమ్ము కంపెనీలను గుఱించిమాట్లాడుటకు వచ్చినాను.’

‘నీకేమైన దెలియునా?’

‘అంతగా దెలియదుగాని యూహించి చెప్పటకుజాలసంగతులున్నవి.’

‘రత్నలాలుకు నీవు స్నేహితుడవా?’

‘అవును చంద్రమోహన్! చాల సంవత్సరములనుండి యతని నెఱుగుచును. ఎందుచేత నతడు నామిత్రుడాయని యడిగినావు?’

‘ఏమియును లేదు. అతనినే నేనిప్పుడు కలసికొనబోవుచున్నాను. ఏదో ముఖ్యమైన విషయము చెప్పనట. అదెట్టి విషయమో నీకు దెలియునేమో యని—’

‘నాకు దెలియదు. నేను కూడ నీతో రావచ్చునా!’

‘రమ్ము. అతడు నీకు దెలియరానివిషయము చెప్పవో—’

‘నేను వెడలిపోయెదను’

ఇంతలో తెలిఫోనుగంట మ్రోగినది. ఇన్స్పెక్టరు రిసీవరును జెవిచెత నిమగ్నని ‘ఎవరు వారు?’ అని ప్రశ్నించినాడు.

“నేను రత్నలాలును. మిష్టర్ చంద్రమోహన్! 9 గం|| కావచ్చినది ఇంకను రావేమి?’

‘ఇదిగో యిప్పుడే బయలుదేఱుచున్నాను.’

‘రావలయును. సోయోకా ముఖ్యప్రతినిధి యెవరో తెలియునా?’ అని యాప్రతినిధిపేరు నతడు మెల్లగా బలికినాడు. అది విన్నంతనే చంద్రమోహన్ తీవ్రపడినాడు.

‘చంద్రమోహన్! అతడు చెప్పినదేమి?’ అనినవజీవమోహతాయడిగినాడు. చంద్ర పరధ్యానముగా నువ్వు నటించినాడు. అతడు డాక్టర్! రత్నలాలుమేనకోడలింటిలోనే యుండునా’ యనినాడు—

‘నా బంధుగురాలిని జూచుటకు వెళ్ళేదని చెప్పినది. సోయో కా యనిన రత్నలాలున కపరిమితమైన భయము.’

‘సోయోకాను గూర్చి నీకేమి తెలియును ?’

‘తెలియదు. అది యాతని భ్రాంతి, ఆభ్రాంతితోనే సాధ పడుచున్నాడు.’

ఇరువురును నడచి, పదినిమిషములలో దాదరులోని రత్న లాలు సాధము చేరినాడు. వీధితలుపుకడనుండు గంటను నొక్కినాడు. చంద్రమోహన్ తలుపుల ద్రోసి ‘ఇవి తెఱవబడియే యున్నవి. ముందు నీవు పడ’ యనెనాడు.

‘ఇదియేమి—సాధమంభకార బంధురమైయున్న’ దనుచు నవజీవన్ మెహతా హాలులోని గోడను తడుముకొనుచుబోయిస్వీచ్ నొక్కినాడు దీపము వెలుగలేదు. ‘ఇది రత్నలాలు గది’ యని యతడులోన బ్రవేశించినాడు. చంద్రమోహన్ కూడ వెనుక వెళ్ళి నాడు. అతడు ఆయంధకారములో దడుముకొనుచు స్వీచ్ నొక్కి నాడు. విద్యుద్దీప మిప్పుడును వెలుగలేదు. పడకకుర్చీని నవజీవన మెహతా తడుముకొనుచు జేరినాడు. అతడు కుర్చీలో బరుండియున్న రత్నలాలును లేపి ‘రత్నలాలు !’ అని పిలిచినాడు.

‘అవును...ఆదుర్ఘాతము... ప్రయోగించినారు ... నాది... మైనశరీరము.’

‘రత్నలాల్ ! ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ నీకొరకు వచ్చి యున్నాడు లెమ్ము’

‘బహుశః అతడు లేవజాలడు. డాక్టర్ ! ఈగదిలోమరొక దున్నాదు. అగ్గిపెట్టె’ అని తలుపుకడ నిలిచినాడు. ఇంతలో నొకడు తనప్రక్కనుండి వెళ్ళుచుండుట నడుగుల నవ్వడిచే గ్రహించి చంద్ర మోహన్ యాతని భుజము పట్టుకొనినాడు. ఒక్కసారిగా గిజా

యించుకొని యాయపరిచితుడు చంద్రమోహన్ దవడపగులునల్లు
కొట్టినాడు. అతడు వెడలిపోవునపుడు చైనాభాషలో నేవోతిట్టినాడు.
నవజీవన్ యాపలుకులనిని నాలుగడుగులు వెనుకకు వైచినాడు.

‘డాక్టర్ ! అగ్గిపెట్టె—’

‘ఇదిగో’ యని యాత డగ్గిపెట్టె గిరవాటు వైచినాడు. అగ్గి
పుల్ల వెలిగించునంతలో విద్యుద్దీపములు వెలిగినవి. ఒక్కసారిగా
వెలుతురు వచ్చుటచే వారికనులు చీకట్లు గ్రమ్మినవి.

‘ఇదియేమి ? హత్య !... ఎవరు చేసిరి ?— చూడు’ మని
చంద్రమోహన్ భయానక దృష్టితో దడబడుచు ననినాడు. రత్న
లాలు పడకకుర్చీలో ముద్దవలె బడియున్నాడు. అతడు ధరించియున్న
యాభారము రక్షాసి క్తమైయున్నది. బాకుగుండెలలోనికి జొచ్చుకొని
పోయి, పిడిమాత్ర మీవలకు గన్నట్టుచున్నది.

‘చనిపోయినాడు. మన మిచట నుండగనే హత్యజరిగిన’ దని
డాక్టరును నిర్నిమేషలోచనముల వీక్షించి. ‘అదియేమి ? ఆమూల’
వనినాడు.

ఆమూల నొకచో బడియున్న శకుంతలను వారు చూచినారు.
ఆమె జాకట్టు చినిగిపోయి యున్నది. ఫాలభాగమున రక్తపు మచ్చ
లున్నవి.

‘శకుంతలా ! యని డాక్టరు నాశ్చర్యముగ బలికినాడు.

పదునాఱవ ప్రకరణము

శకుంతల రహస్యము

ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహను శకుంతల వంక నొకసారిచూచి
చరచర వీధిలోనికి బోయినాడు, అతని యాలనువిని ఘాతుకజముల

దూరములోనున్న మొక పోలీసు పరుగెత్తుకొని వచ్చినాడు. నీ నెంబరు?' అని యిన్ స్పెక్టరనినాడు.

'759 సార్.'

'ఇచ్చట హత్య జరిగినది. ఈదారి నిష్ఠు డెవలై న వెళ్ళుట చూచినావా?'

'చూచినాను ఒక చైనావాడు వెళ్ళినాడు. టోపీలేదు.'

'సరే. వెంటనే మఱొక కాన్ స్టబిలును దీసికొనిరా. ఆత డేవైపు పరుగెత్తివాడు?'

'క్రింజను పార్కువైపు. ఆతడు వచ్చినపిదప నీవు వీధి ద్వారముకడ నుండుము. అతనిని పాణిద్వారముకడ నుండమనుము. ఎవరిని లోనికి రానీయవలదు.'

ఇట్లు చెప్పి యతడు పోలీస్ కేగినాడు శకుంతల హాల్ లో నొక కుర్చీలో కూర్చుండినది. తానంతకు మున్నామె ఫాలరంగమున జూచిన బుధిరములేదు. డాక్టర్ చేతిలో నొక జేబుదుమాలున్నది జరిగిన దేదో యతడు గ్రహించినాడు—

'నామేనమామ రత్నలాలు హత్య చేయబడినాడని డాక్టరు చెప్పుచున్నాడు నిజమేనా?' యని ఆమె చంద్రమోహను నుద్దేశించి యడిగినది.

'నీవు చూడలేదా?'

'ఆమె యాభయంకరదృశ్యము చూచినచో గుండె లదరి పోవునని భయపడి దీపము లార్పివైచి యిటకు గొనివచ్చినాను.'

'అవును. ఆతడే చంపియుండు'నని యామె పల్కినది.

'ఎవ?' రనినాడు చంద్రమోహన్.

'నేను మొదటినుండియు జెప్పెదను. రాత్రి నేనొక స్నేహితు రాలి యింటికి బోదలచి రత్నలాలుతో జెప్పగా సతడు వీలులేదని

తన గదిలోనికి రమ్మని యొకచో గూర్చుండ నియమించినాడు. రెండు సీసాల విక్సిని గడగడ త్రాగివైచినాడు మీకు తెలిసినాను చేసినాడు. ఆతడట్లు త్రాగి యేమిచేయునో యని వెడలిపోవుటకు మెల్లగా లేచినాను. ఆతడు కోపముతో గాఢస్వనును నాముఖముపై గిరవాటు వైచినాడు. అది తగిలి రక్తము వచ్చినది వీపమార్పివైచి యతడు యీచోరులో గూలబడినాడు. ఇంతలో టార్పిలైటు కాంతి ఆతని ముఖముపై బ్రసరించినది. ఆలైటు నెవరు ప్రసరింపజేసినాలో నాకు తెలియదు.'

'అట్లయిన నతడే రత్నలాలును హత్యగావించియుండునని నా యుద్దేశము. ఆతడు చాత త్వరితగమనము గలవాడు మేము కొన్ని యడుగుల దూరములో నుండగనే యీహత్య జరిగినది. అయితే అమ్మాయీ! ఈ భయంకరరాత్రమున నీవిచటనుండుట శ్రేయస్కరముకాదు.'

చంద్రమోహన్! ఆమెకొఱకీరాత్రి మోడరన్ హోటలులో నొకగది నడైకు దీసికొందు'నని డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా పలికి నాడు కొలాబాలోనున్న తనవదినెగారి సౌధమునకు రమ్మని యతడనునేమో యని శకుంతల సంశయించినది. తన భార్య ప్రమేయమున్నచో నామె తన భార్యయని యందఱకు తెలియునేమోయని యామాటనే నవజీవన్ మెహతా తలపెట్టలేదు.

హత్యాసమాచార మింతలో తెలిసి కొంతమంది జనము రత్నలాలు సౌధప్రాంగణమున గుమిగూడినారు హెడ్ స్టేషనుకు పోటోగ్రాఫరును వ్రేలిముద్రల యుద్యోగిని (Fingure-print Expert) సంప్రమనించంద్రమోహన్ హత్యావృత్తాంతమును తెలిసినచేసినాడు ఇంతలో నొక వ్యక్తి వచ్చి లోనికి పోబోవ కాన్ స్టబిలాపినాడు

అతనిని గుర్తించి చంద్రమోహన్ ముందుకు వెళ్ళి 'ఓష్ణరు వినాయక రావు! గుడ్ నైట్ అనినాడు.

'గుడ్ నైట్ రత్నలాలు హత్యగావింపబడినాడట'

'ఎవరు చెప్పినారు? అతడు నీన్నే హితుడా?'

'కాదు ఇన్ స్పెక్టర్. అతడు మాకంపెనీలో మేనేజరుగా నున్నాడు. ఈజనసమూహ మందఱకును నిచట హత్య జరిగినదని తెలియును. శకుంతల యెక్కడ!'

'ఆమె నెట్లెఱుగుదువు? అదిగాక రత్నలాలుకు విరోధు లెవ రైనగలరా?'

'నాకు తెలియదు. ఆమె నాకంపెనీలో పైసోగ్రాఫరుగనున్నది. ఆమె నొకసారి చూడవచ్చునా?'

'ఆ! చూడవచ్చునుగాని యెచ్చటకు దీసికొనిపోరాదు. ఆమె ఆగదిలోనుండగనే హత్య జరిగినది. ఆమె సాక్ష్య మవసరము' అని చంద్రమోహన్ లోనికి గి యాతని రాకను గూర్చి శకుంతల లతోజెప్పి నాడు. ఆమె యీవలకు వచ్చిన పిదప వినాయకరా విట్టనినాడు.

'రత్నలాలు నెవరో హత్యగావించినారని యిప్పుడేవినియున్నా ను. అతనికి రావలసిన జీతమున్నది వలయుచో నీకు అడ్వాన్సుగా కొంతధన మిచ్చుటకు వచ్చినాను. ధనమేమైన కావలయునా?'

సానుభూతి యించుకయు ధ్వనింపని యామాటతీఱు ఆమె కత్యధికక్రోధము, నసహ్యము కలిగించినవి. 'వలదు. ధనమేమియు వల'దని శకుంతల యనగా నతడు 'సరే. నేను వెళ్ళేదను. తేపటి యుదయమున మామూలుగ పదిగంటలకే ఆఫీసునకురమ్ము. చాల యుత్తరము లున్న'వని, యామె ప్రత్యుత్తరముకొఱకు నిరీక్షించ కుండగనే నెడలి పోయినాడు.

‘పశువు; ఆశుకు పదిగంటలకే రావలెనట’ నని శకుంతల విసిగొన్నది. ఇంతలో డాక్టరు నవచవన్, చంద్రమోహన్, పోలీసులువచ్చిచారు. ‘ఇదిగో అమ్మాయి! ఈటోపీ రత్నలాటుగదిలో దొరకినది. ఇది యాతవిదేహా?’ యని చంద్రమోహన్ ప్రశ్నించ ‘కాదు. ఇట్టే టోపీ నతడెప్పుడును ధరించలే’దని యామె బదులు పలికినది.

‘అయితే శకుంతలా! టార్పిలైటును జూపిన యాక్రొత్త మనుజుని దీపపుకాంతిలో జూడలేదా?’

‘లేదు. ఆకాంతి యొక్కక్షణమాత్రమే ప్రసరింపబడినది.’

శకుంతల యెందుల కసత్యమాడినది? తన్ను బాల్యమునుండి పోషించి యాదరించిన రత్నలాటును హత్యగావించిన దురాత్ముని పేరు తనకు దెలిసియు నేల నతనిని రక్షింపబూనినది? ఆగదిలో నతడున్నపుడు బాగుగా గుర్తించినది. అతడు ఫెంగ్ హో వినాయకరావు ప్రయమిత్రుడు.

పదునేడవ ప్రకరణము

ఆ ఫి సు లో

శకుంతల యారాత్రి చాల నేపటివఱకు నిద్రించలేదు. రత్నలాటు హత్య—ఫెంగ్ హో ఆగదిలోనుండుట ఆదృశ్యమామెకు కన్నులను గట్టినట్లున్నది. ఫెంగ్ హో—వినాయకరావు—ఇరువురి చర్యలు నిరంకుశములు. ఆమె కాలని కంపెనీలో పనిచేయుట కిష్టములేదు. ఆమెడ వంకరమెట్లా నెక్కుట—గింగురుమను యాతని టేబిలుగంట మ్రోగినంతినే విభోరగమును సమీపించుమూషికమువలె నాతనిగదిలోని కేగుట—యివి యామె కసహ్యము కలిగించినవి. ఆమెలేచి

తన యుద్యోగమునకు రాజనామా యుత్తరమువ్రాసినది. మఱల చించివైచినది. తెల్లవాడుగూమున నాల్గుగంటలువరకు నామెనిద్రిం పక యేదో యాలోచించుచునే శయనించి, యప్పుడు బడలికయెక్కువకాగా నిద్రించినది. తొమ్మిదిన్నరకు బయలుదేరి ఆఫీసునకు బోయినది. అచట నందఱును ఆమె సూరడించినారు. గడియారము పదిగంటలు కొట్టినంతనే వినాయకరావు ఆఫీసుగదిలోని గంటమ్రోగినది.

నోటుబుక్కుతీసికొని శకుంతల యాగదిలోనికి బోయినది. ఆతడు రత్నలాలు మరణమును గూర్చి యొక్క సానుభూతి వాక్యమైనను బలుకక ఢిల్లీ, నూరత్, కలకత్తా, రంగూను నగరమునందలి వర్తకులకు పండ్లెండు లేఖలు జెప్పెను. తానుద్యోగము మానివేయుటకే వచ్చితినిని యామె చెప్పటకు దగిన యవకాశమునే యతఁ డొసంగలేదు. ఆమె వెడలిపోవుచు 'రాత్రి రత్నలాలును హత్యగా వించుటకు వచ్చినవానిని నేను కనులార జూచినానుకాని పోలీసులతో జెప్పలేదు' అన్నది.

'అతడెవరు?'

'ఎవరా? ఫెంట్ హాట్?'

'శకుంతలా! ఫెంట్ హాట్ కాదు. పొరపడినావు ఆతడురాత్రి'

'మీతో నుండెనా?'

'లేడు పూనాలో నున్నాడు.'

'ఏమో. నేను కనులార చూచినాను. ఆతని ఫెల్టు హాట్ (Felt Hat) పోలీసులకు దొరికినది. బీటుబోని రక్షకభటుడు టాపీలేని చైనావాడు పరుగెత్తుచుండగా జూచినాడట.'

వినాయకరావు నిర్విఘ్నమైనాడు. ఆమె వెడలిపోయినది. అరగంటయైన పిదప నొకమూట. తెలియకపోవుటచే శకుంతలవినాయకరావు గదిలోనికి వెళ్ళినది. అతడు లేడు గంటవఱకును దిరిగిరాలేదు.

ఈలోగా నాతడు మోడరన్ హాటలులో గూర్చుండి నౌకరును
కొనిల్చు జనరల్ ట్రాన్స్మిగ్రేషన్, ట్రాన్స్మిగ్రేషన్ ధరించిన ట్రాప్స్ వంటిబూడిద
రంగు ట్రాప్స్ ని నిర్మింపబడు కలవానిని తెల్పించినాడు.

ప దు నె ని మి ద వ ప్ర క రణ ము

ఇంజనీర్ ప్రేడింగుకంపెనీ కార్యాలయము

ప్రిన్సిపల్స్ వీధిలోని తన సౌధమున గూర్చుండి డాక్టరు నవజీవన్
మోహతా యత్యవసరములైన యుత్తరములను వ్రాసికొనుచున్నాడు
ఆతనికి 'ఇంజనీర్ ప్రేడింగుకంపెనీ' సీనియర్ వీషయమంతయునగమ్య
గోచరముగానున్నది. రత్నలాలు హత్యకు బూర్వమతనితో నొకసారి
సంభాషించియున్నచో విషమ సమస్యలుగా దోచుచున్నవన్నియు
జిక్కువీడియుండునుగదాయని యాతడు పశ్చాత్తాపతత్పరు కాసాగి
నాడు. మత్తుమందుల యెగుమతి నిగుమతిచేయు నారహస్యవ్యాపా
రము మిగిలిన వాటాదారులకు వారిలాభములబంచి యీయగా
సుమారాదు లక్షలరూపాయలు తనకు రత్నలాలుకు మిగిలియున్నదని
ఆధనము సెక్యూరిటీల రూపముననున్నదని యతడెరుగును. మూడు
లక్షలరూపాయలు తనవి మిగిలిన మూడు లక్షలకు రత్నలాలు వార
ములు కర్తలు.

ఆతని మనోగగనమున శకుంతల నిద్రుల్లతవలె మెరిసినది.
ఆమెయే మూడులక్షలకు నధికాణి. చిల్లావీధిలో 1531 నెం|| సౌధ
ముననున్న ఇంజనీర్ ప్రేడింగుకంపెనీ గదిలోనున్న యినుపమంద
సముననే ఆరెలలక్షల రూపాయల సెక్యూరిటీ పత్రములున్నవి. ఆమెకు
దెలియకుండ నా సెక్యూరిటీలను దానే యపహరించినచో తనకు ప్రాప్తి

చినంత భాగ్యమునకామె యధికారిణి కాజాలదు, తన యిచ్చవచ్చిన వుడే నాలుగువేల రూప్యములను యీయవచ్చును.

ఇట్లు తలపోయుచు నతడు తెలిఫోనులో శకుంతలను బిలిచి 'చాలముఖ్యమైన విషయములు మాట్లాడవలసియున్నది. ఆఫీసు పైమైనపిదప నిచ్చుటకు రమ్మ'ని చెప్పినాడు. ఈలోగా నతడు కాఫీ త్రాగి మనోరమాదేవితో కొలది నిమిషములు తెలిఫోనులో సంభాషించినాడు. అయిదుగంటలైనది. రిప్యూవాచీ చూచుకొని, కిటికీచెంత నిలువబడి నవజీవన్ మెహతా శకుంతల రాకను నిరీక్షించ సాగినాడు. వారిద్దరును అయిదారు వత్సరములనుండి యీ రహస్యవ్యాపారము చేయుచు నపారలాభము లార్జించియున్నారు. ఆతడొక్కసారిగా దనకును, రత్నలాలుకును స్నేహమైనదాదిగా జరిగినదంతయు నతడు బాంబే ప్రేడింగు కంపెనీపేరుతో విస్తారముగా మత్తుమందుల నెగుమతి చేయుట నతడు బలియైన దుర్గణములను తాను హితముగ నుండుమని భోధించుట మున్నగునదంతయు జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొనినాడు.

అరగంటయైన పిదప శకుంతల వచ్చినది. ఆమె యాయాస ఖన్నవదనయై యున్నది. 'నేనిక నచ్చట పనిచేయలేను. జేవు నాయు ద్యోగమునకు రాజీనామా నిచ్చెదను' అనినది.

'ఉద్యోగమును మానివేయుదునని యాతనితో జెప్పినావా?'

'లేదు. ఆతనితో జెప్పుటకు దగిన యవకాశము లభించనే లేదు. అబ్బా! ఆ వినాయకరావు కంపెనీమాట తలపెట్టకుము నాకు ఒడలు మండిపోవుచున్నది. ఏదైన సంతోషకరమగు విషయము జెప్పుము.'

నొకరు కాఫీ తీసికొనిరాగా, నదిత్రాగి శకుంతల కొంచెము తేరుకొనినది. 'శకుంతలా! ఇండియన్ ప్రేడింగ్ కంపెనీ పేరెప్పుడైన వినియున్నావా?'

‘వినియున్నాను. వినాయకరా వొకసారి నీవు ఇండియన్ ప్రేడింగు కంపెనీలో బనిచేయుచున్నావా?’ యని యడిగినాడు.

‘నేను విచలేదని చెప్పియుండువా?’

‘అవును. ఆకంపెనీని గూర్చి రత్నలాలుకు తెలియునా?’

‘నిజము చెప్పెదను. రత్నలాలు స్వలాభాకాంక్షియై ఏదో వ్యాపారము సాగించుకొనుచున్నాడు, ఒకవేళ వినాయకరావు కంపెనీలో మానివేయవలసి వచ్చినచో స్వతంత్రముగా జీవించుటకు వలయు ధనము నాడించుకొనినాడు.

‘అట్లయిన ఇండియన్ ప్రేడింగు కంపెనీ రత్నలాలుదేనా?’

‘అవును. నేనొకసారి ఆయాక్సీను చూచినాను. ఆకార్యాలయ ముననున్న యినుపమందసములో గొన్నిపత్రములున్నవని రత్నలాలు చెప్పియున్నాడు. అతనికి వినాయకరావు ప్రబల విరోధి రత్నలాలును గుఱించి పోలీసు లాచోకీ తీయకమునుపే, ఆమందసములో నేమున్నదో చూచి తీసికొనివచ్చుట యుక్తము. శకుంతలా! నాతో చక్కా వీధిలోనున్న ఆకంపెనీ కార్యాలయమునకు వత్తువా?’

‘‘అదస్తావేజులు మున్నగునవి యినుపమందసములో నున్నయెడల నీక్కెల్లు లభించును?’

‘తాళపుజెవి నాకడనున్నది ప్రమాదమేదైన సంభవించినచో నామందసమును నేనొక్కడనే తీయనగునని యాతడు తాళపుజెవిని నాకొసగెను.’

* * * * *

అప్పటికి సరిగా ఏడు గంటలైనది. చక్కావీధిలో జనసంచారము చాలవరకు సన్నగిలినది. నవజీవన్ మెహతాయును, శకుంతలయును కాదునుండి క్రిందకురిగి, సాధముపై కలిగినారు.

ఆప్రాంతములోనున్న యంగడులన్నియు మూయబడియున్నవి. ఒకగదితొలుపుమీద 'ఇండియన్ ప్రేడింగుకంపెనీ' యిట్టి యక్షురములుండుట నామె చూచినది. డాక్టరు తలుపుఁదెఱచివాడు. ఇరువురును లోన బ్రవేశించి గారు. ఆతడు స్విచ్ నొక్కివాడు. గదియంతయు ధూళిధూసరితమై యుండుటచే నామె తలుపుగడియవైచి యొక కుర్చీపై గూర్చుండినది. డాక్టరు నవజీవన్ యనుపమందనము తెఱచి, యొక్కయడలున 'ఆ! ఆ!' యనుచు కూలబడివాడు. దానిలో ధనమేమియులేదు.

తలుపు నెవరో తట్టినాడు. శకుంతల 'నవజీవన్! ఎవరో తలుపు తట్టుచున్నా' రనినది.

ఆతడు వెనుదిరిగి చూచి 'పోరా! క్లీనర్' అనినాడు—

'క్లీనరుకాను, ముందుగా తలుపు తెఱుపు' మని యాతడు పలికినంతనే శకుంతల నిర్విణ్ణయైపోయినది. కంఠస్వరమును బట్టి యావచ్చిన యతఁ డెవరో ఆమె గుర్తించినది. ఆతడు వినాయకరావు!

పంచాంగమిదన ప్రకరణము

సోయోకా పగ

శకుంతల తలుపు తెఱువగా వినాయకరావు లోనికి వచ్చి 'శకుంతలా! తుదకు ఇండియన్ ప్రేడింగుకంపెనీ కార్యాలయమునకు వచ్చినావు. కాని ఆనాడు నే నీ కంపెనీని గూర్చి విననేలేదని నీవు చెప్పినపుడు నేను నమ్మినాను సుమో' యనినాడు. నవజీవన్ మెహతా వినాయకరావు వంక నిర్విణ్ణుడై చూచి 'అట్లయిన సోయోకావు

నీవేనా? యనినాడు. అతడు మఱల 'శకుంతల మేనమామ రత్న లాలు యిచట దాచియుంచిన ధనమును పత్రములు ఆమె కిచ్చుటకుఁ గొనివచ్చినాను గాని అవియేమియు నిటలేవు. అవి యేమైనవో సోయో కాకుఁ దెలిసియుండవలెను.' అనినాడు.

'ధనమా? నాకామాట నింతవఱకు యేల చెప్పలేదు డాక్టర్' అనినది శకుంతల.

'అది యెటనున్నదో రత్నలాలుకే తెలిసియుండవలె' నని వినాయకరావు పలుక నవజీవన్ మెహతా యిట్లనినాడు.

'వినాయకరావు! రెండుకంపెనీలు పనిచేయుట కవకాశములేదని నేనెఱుఁగుదును ఇంతవఱకు జరిగిన దేదో జరిగినది ఇకముందు మీ కేమియు నపకారము వాటిల్లదు.'

'సరే ఆమాట గమనించి మెలగుచుండుము అతని మార్గమున కడ్డయిరాకుము, అతడు మిక్కిలి ప్రమాదము కలిగించును.' ఇట్లు పలికి, వినాయకరావు వెడలిపోయినాడు. నిర్విణ్ణుడై, నిరాశోభ హతుడై నవజీవన్ మెహతా యినుపమందసములోనున్న పత్రముల దిరుగవైచినాడు ఏదో ముఖ్యమైన కాగితము దొరకగా నతఁ డది శకుంతల చూడకుండ జేబులో దాచుకొనినాడు. ఆ కాగితములో నేమున్నదో చూచుట కతని కాత్రము హెచ్చుకాఁగా, నామెతో నీవలకు వచ్చి, కారునక్కి, మోడరన్ హోటలుదగ్గఱ విడిచినాడు.

శకుంతల 'అధనమెవరిది? వినాయకరావుదా? రత్నలాలపహరించినాడా? అందుచేతనే వినాయకరావువచ్చి తన సొమ్ముతాను తీసుకొనియుండును. అయితే రత్నలాలు...?' అని ప్రశ్నింప, నతడు 'శకుంతలా! దయయుంచి నన్ను ప్రశ్నలచే విసిగించకుము' అని యామెనటవిడిచి తిన్నగా ప్రిన్స్ సువీధిలోని నిజసాధమునకుబోయి, మెల్లెక్కుచుండగా వెనుకనుండి యొకడు క్రత్రతో బలముగఁగొట్టి

నాడు, ఆ దెబ్బ యద్భుతవశమున నవజీవనమెహతాకు దగులలేదు. మఱొకడు బాకుతో బాడువబోవ నది భుజముపైనున్న కోటును వేస్తుకోటును, ఆధారమును జేల్చుకొని కొంచెముగ గాయమైనది. ఇంతలోవాడు జేబులోనుండి రివాల్వరుతీసి పైకెత్తిగా 'బాగ్రత్తి సోయోకా' అనుచు నాయురువురును బరుగెత్తినారు. ఆతడుతనగదిలో నికివెళ్ళి 'సోయోకా పగసాధించుటకు దృఢముగ నిశ్చయించుకొని నాడు' అనెను.

ఇరువదియవ ప్రకరణము

ఈశ్వరలాలు సంభాషణ

మఱునాటి యుదయమున డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా హారస్థి కోడ్డున నున్న ఈశ్వరలాలు నేషనల్ బ్యాంకునకుబోయి, తన కాడ్డు పంపెను. పదినిమిషములైన పిదప నొకరువచ్చియాతనిని ఈశ్వరలాలు గదియొద్దకు గొనిపోయెను. మనోజ్ఞములైన పటములతో నలంకరింపబడి మిక్కిలి విలువైన కుర్చీలతోను బీరువాలతోను నిండి యున్నగదిలో డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా ఈశ్వరలాలున కెదురుగా గూర్చుండి 'మిత్రమా! నీలేఖచూచి, వెంటనే బయలుదేరి వచ్చినా' ననినాడు.

'సరే నీచెక్కుచాల మొత్తమునకున్నది. ఓవరుడావు అగు నేమోయని సందేహము. అయినను స్పెషలు కేసుగా భావించి నీ చెక్కుచెల్లింప జేయుదును.'

'సరే ఈశ్వరలాలు! నిన్ననే నిన్ను తెలిఫోనులో నడుగుద మని తలచినాను పినాయకరావు ఎవరు?'

‘అతినిని సేవెఱుగవా? నేనతనిని అతని స్నేహితుడగు న్నాచై నావానిని కూడ యెఱుగుదును డాక్టరు! సీతో గొన్ని రహస్యవిషయములు మాట్లాడుచున్నాను. బ్యాంకు రూల్సుకు విరుద్ధముగా జెప్పచున్న విషయమును గమనింపుము. వినాయకరావునకు మాబ్యాంకుతో చాల పెద్దమొత్తమునకు అక్కౌంటు వున్నది. అట్టివాని ఎక్కంటి వాబ్యాంకులో నుంచుట కిష్టములేదు.

‘అతినినిగూర్చి నీకుగల యనుమానమేమి.’

‘నవజీవన్! నిన్నటిదినమున వినాయకరావు పెద్దమొత్తమును బ్యాంకులో డిపోజిట్ చేసినాడు.’

‘అఱులక్షలరూపాయలు— సెక్యూరిటీల రూపములో నున్నది కాదా?’

‘అవును అంతమొత్తమని నీకెల్లు తెలియును?’

నవజీవన్ మెహతా జవాబుసీయకుండుట గమనించి, ఈశ్వర లాలు’ మిత్రమా! అతడాధనమునకు వడ్డీలేకుండ సేఫ్ డిపోజిట్ లో నుంచినాడు ఎంతవడ్డీ ముప్పదివేల రూపాయలవడ్డీ నష్టము అంతధన మతని కెచ్చుటనుండి వచ్చినది. అదిగాక అతిశౌక సీలువేసిన కవరు నుంచినాడు దాస్సై ‘నవజీవనమెహతాకు వ్యతిరేకమైన సాక్ష్యము. సోయోకా కుపయోగించును’ అని యున్నది ఆకవరునాతడు నేటియుదయమున దీసికొనిపోయినాడు ఒకసారి రత్నలాలుతో తేవు మాట్లాడవలె’ ననినాడు—

‘రత్నలాలు హత్యగానింపబడిన విషయము తెలియదా?’

‘అయ్యో! హత్యయా! నేను విననేలేదు. ఎప్పుడు?’

‘మొన్నరాత్రి పంచాయతీసాక్ష్యమున్నది. నేనిప్పుడే కోర్టునకు బోవలసియున్నది’

‘డాక్టర్! నేనుకూడ వచ్చెదను. అయితే హంతకుడెవరని నీయనుమానము?’

‘ఒక వైవావాని ననుమానించినాము. అతనిని పోలీసు లరస్తు చేసినారు కాని ఆతడు మొన్నరాత్రి హత్యజరిగిన టైమునకు సూరత్ పోలీసు డైవనులోనబిన స్పెక్టరుతో మాట్లాడుచున్నట్లుకబురువచ్చినది. ఆతనితోపీ రత్నలాలు సాధమున దొరకినది. ఆతడుతోపీ లేకుండనుండు నని పోలీసులు తలచినారుగాని, అత డట్టితోపీనే ధరించియున్నాడు.’

‘విచిత్రమే’

‘అచీనావా, డెవరోయై యుండవచ్చునుగాని సూరత్ లోనతడు ఫెంగ్ హో తనపేరని చెప్పియున్నాడు—’

‘ఫెంగ్ హో!’ అని నాశ్చర్యముగా బలికినా డీశ్వరలాలు.

నవజీవన్ మెహతాయను, ఈశ్వరలాలునుకోర్టుకుబోయినారు. అంతకుమున్నే శకుంతల సాక్ష్యమిచ్చియుండెను. అతని సాక్ష్యము ముగిసినపిదప శకుంతలను సమీపించి ‘శకుంతలా! నిన్నరాత్రి నేనట్లు ప్రవర్తించినందుల కస్యధా భావించవలదు. ఇప్పు డెటకరిగెదవు. నేటిరాత్రి యైనను మనోరమాదేవి సాధమునకు రమ్మ’ అనినాడు.

‘వీలులేదు. ఆఫీసుపని యున్నది. ఉద్యోగమును మానినానని యుత్తరమువ్రాసి పంపినాను. దయయుంచి, నీ కారుమీద ఆఫీసువఱకు గొనిపోమ్మ’ అని యామె వాక్రుచ్చినంతనే యతడు కారు తలుపు తెఱచినాడు. ఈశ్వరలాలుబ్యాంకరు నామెకతడు పరిచయమొనరించి నాడు. ఆమె కారునుండి దిగి ఆఫీసులోని కరుగుసరికి పదిన్నరగంటలైనది. తన యాభివ్యమునకు మన్నింపుమని యామె వినాయక రావును కోరడలచు కొన్నది. గాని యతడు ‘శకుంతలా! నీవీయద్యోగమునకు రాజీనామా నిచ్చిన యుత్తరమందినది. మానివేయుటయే నీనిశ్చితాభిప్రాయమా?’

‘అవును. నన్ను మీరు చాల నిరసనగా, జూచుచున్నారని నాయుద్దేశము—’

‘ఇండియన్ ట్రేడింగుకంపెనీనిగూర్చి యిప్పుడైన తెలిసినదా?’

‘తెలిసినది. నాకట ధనమున్నదని నవజీవన్ మెహతా యెన్నుచును చెప్పలేదు. ఏకో పత్రములున్నవని చెప్పినాడు. రత్నలాలు మీధనము సపహరించియుండవచ్చును. మీరది తీసికొనినారు.’

‘అది నాధనముకాదు శకుంతలా! నాకంపెనీ డబ్బు నత డెప్పుడును హరించదు, అసహరింపలేదు. నవజీవన్ మెహతా నీమిత్రుడనుకొనుచున్నావు. అతడు సాపము చాల బాధల ననుభవింపవలసి యున్నాడు. సీప్ర మోడరన్ హోటలులోనే యున్నావుకాదా? ఒక వేళ నవసరమున్నచో తెలిఫోను చేయుమును. రాత్రి మాయింటికి రావలసివచ్చునేమా. నీకు సాయముగ లీలకూడవచ్చును.’

‘నాకు బనియున్నది. రాజాలను’ అని యామె పలికినను అది వినిపించుకొనకయే యతడు వెడలిపోయినాడు.

‘ఏమైనను సరే నేను వెళ్ళ’ నని యామె నిశ్చయించుకొన్నది. మోడరన్ హోటలుకుబోయి యామెనిద్రాముద్రితయైనది, పడకొంచు గంటలకు తెలిఫోను గంట గణగణమ్రోగినది. ఆమె రిసీవరునందుకొని ‘అయ్యా! వినాయకరావుగారు! నాకు చాల బడలికగా నున్నది. నేనిప్పుడు రాజాలను, క్షమింపు’ డనినది.

పది నిమిషములు గడచిన పిదప మఱిల గంట గణగణ మ్రోగినది.

‘శకుంతలా! వెంటనే బయలుదేరి రమ్మ. లీల కూడా వచ్చి యున్నది. 304 బ్రూక్ వీధి’ అని కఠినముగఁ పలికిన వినాయక రావును లోన దిట్టుకొనుచు ‘ఇప్పుడే వచ్చుచున్నా’ నని ప్రత్యుత్తరమిచ్చి ‘బన్నునక్కీ బయలుదేరినది’ అమెను లీల గుమ్మముగో గలిసికొన్నది.

నిర్భయముగ నిరువురును లోనికి బోయిరారు. వినాయకరావు వారిని జూచి, శ్రమయిచ్చినందులకు గినియకుడు దీనికి బ్రత్యేకముగ మీరు ప్రతిఫలమొసగబడును. మీరిట నేడు చూచినది వినినది యెవరితోను జెప్పరాదునుదీ' యని వారల నయిదుగడల యావలకు గొని పోయి యొక చిన్నగదిలోనున్న మంచముపై బడియున్నవానిని చూపినాడు. అతని కరచరణములు బంధింపబడియున్నవి. అతనిని చూచి శకుంతల పిన్నయవరీతి చేతిస్క్రమైనది అతడెవరు? నేననల్ బ్యాంకు మేనేజరు ఈశ్వరలాలు!

ఇరువదియొకటవ ప్రకరణము

విభిన్న వాక్యాలము

వినాయకరావు ఈశ్వరలాలును చూచి 'జరిగినదంతయు నిపుడు చెప్పుము. శకుంతలా! అతడు చెప్పినది విని, నాగదిలో టైపురైటరున్నది. టైపుచేసి యిమ్ము' అనినాడు. ఈశ్వరలాలు తానుభోజనానంతరము వాహ్యాళి వెడలుట మామూలనియు, నట్లు పిత్తారుగావెళ్ళి వచ్చుచుండగా, బ్రూక్ వీధిలో నొకచో మువ్వరు ఆగియున్న యొక కారుచెంత పోరాడుకొనుచుండగా జూచి, తానాప బోయిననియు, నెవరో తన్ను వెనుకనుండి కర్రతో గాబోలుగట్టిగా కొట్టిననియు దాను స్మృతితప్పి పడిపోయిననియు జెప్పినాడు. తాను తెలివివొందు సరికి వినాయకరావు సాధమున నుంటిననియు జెప్పెను.

'కారుమాట!'

'నేను పడిపోవుటకు ముందే కారు వెడలిపోయినది. అదిగాక నీవు మితిమీరి మాట్లాడుచున్నావు' అని యొక చీటీవచ్చినది.'

లీల తన వెంటరాగా, శకుంతల యాతని గదిలోని కేగినది. అలమాదులో కాగితము జూచినది. ఆకాగితములపై నొక విలాస దండ (Hand cane) మున్నది. ఆమె యాకర్రను దీసి చూసినది. అది రక్తసిక్తమైయున్నది. శకుంతల నిర్విణ్ణయైనది. అట్లయిన ఈశ్వరలాలును వినాయకరావే యాదండముతో గొట్టి యుండునని యూహించినది. ఆమె లీల కేవిధమైన యనుమానము కలుగకుండ, కాగితముతీసి, పైపుచేసి లీల చేతికిచ్చినది. ఈశ్వరలాలుచే సంతకము చేయించి, లీలచే సాక్ష్యముగ సంతకముచేయించి, వినాయకరావు 'శకుంతలా! లీలా! మీరిక వెళ్ళిపోవచ్చు' ననినాడు. శకుంతల వెంటనే హొటలునకుబోయి, డాక్టరు సవజీవన్ మెహతాను తెలి ఫోనులోబిలిచి 'జరుగుదుగా మాట్లాడవలసియున్నది రమ్మ' అనినది.

పదినిమిషములైన గాకుండ సవజీవన్ మెహతా వచ్చినాడు. శకుంతల జరిగిన దంతయు జెప్పినది 'సోయోకా మార్గమున నెవ్వరు నడ్డముగ నుండరాదు. రెండవ గ్యాంగులోని రత్నలాలు చనిపోయినాడు. ఇక—' అని యాతడు పలికినంతనే ఆమె 'సోయోకాయేవదు? వినాయకరావేనా?' యని యడిగినది.

'అతడు సోయోకా ముఖ్యప్రతినిధియని నాయుద్దేశము'

ఈశ్వరలాలో—'

'అతడు నేపనల్ బ్యాంకు జనరల్ మేనేజరు. నాధనము. రత్నలాలుధనము. వినాయకరావు ధనము వతని బ్యాంకులోనే యున్నది. వినాయకరావు రేపు తన ధనము నా బ్యాంకునుండి తీసివేయునని నాయుద్దేశ' మనినాడు. డాక్టరు సవజీవన్ హమెతా? 'అధనముండుచోటు జెలిసినచో' నని మఱల పలికి వాక్యము ముగించక విడిచినాడు;

శకుంతల మఱల ఆఘీను మైమెనదని లేచినది. హత్యచేసిన దెవరో యామె యెరుగును. ఈశ్వరలాలును గాయపఱచిన దెవరో తనకు బాగుగా తెలియును. వినాయకరావు కంపెనీ యుద్యోగము నుండి సాధ్యమైనంత ద్వరలో విడివడవలయునని యామె తలంపు. వినాయకరావు స్వభావమామెకిప్పుడు తెలిసినది. బ్యాంకుపద్ధతికి వ్యతిరేకముగా బ్రవర్తించినందులకే యతః డిశ్వరలాలును తలపై గొట్టెను. ఆమె ఆఘీను చేరినంతనే వినాయకరావు గదిలోని గంట మ్రోగినది. ఆమె లోనికిగెగినది.

రాత్రి శ్రమయని తలంపక, వచ్చినందులకుఁ జాల సంతోషముగనున్నది.

ఆమె యూరకుండినది.

‘శకుంతలా! డాక్టరు నవజీవనమెహతా కర్ధరాత్రముననే ఈశ్వరలాలు వృత్తాంతమును దెలియపఱచి యుందువు అవునా!’

‘కాదు. నేనాతని కలిసికోలేదు.’

‘కలిసికోనిచో బ్రమాదములేదు. ఆతనితో మరేవిషయములు చెప్పినావు?’

‘ఈశ్వరులాలు శిరముపై కర్రతో మీరే మోదినారనికూడ చెప్పినాను’

ఆతడు యిసుమంతైన విస్మయము కనుపఱచలేదు. ‘ఓబిలు మీ లెటరు పేపర్లుంచినారని తలచినాను. అయితే నేను చాలచెడ్డ

వాడనని తలచుచున్నావా?' 'అని వినాయకరావు పలుక' శకుంతల 'సామాన్యమైన దుష్టత్వముకాదు. భయంకరమైన దుష్టత్వము' అనినది.

'శకుంతలా! అంత భయంకరమైన దుష్టస్వభావము కలవాడ నా? నేనందఱకును దుష్టుడనే. ఇదిగో మఱొకయుక్తిరము పైపు చేయుము' అని యిట్లు చెప్పినాడు.

'మేనేజింగు డైరెక్టరు'

నేపనల్ బ్యాంకు, బొంబాయి.

అయ్యా!

నాతాలూకు మీ బ్యాంకులో నున్నధనము బొంబాయి లిండ్ మహారాటా బ్యాంకులోనున్న నాఖాతాను జమకట్టించవలెను. నేఫ్ డిపోజిట్ లోనున్న నాచిన్నపెట్టి యియుక్తిరము దెచ్చిన ఫెంగ్ హాకిచ్చి, రసీదు పుచ్చుకొనవలెను.

(సం) వినాయకరావు

ఇట నిట్లుండగా వినాయకరావునుగూర్చి నవజీవన్ మోహతా యును, ఈశ్వరలాలును లేమింగ్వునుపార్కులో గూర్చుండి సంభాషించు కొనుచుండిరి. వినాయకరావుపై నవజీవన్ మోహతా కున్నంత యనుమానము ఈశ్వరలాలుకు లేదు. వినాయకరావు తన బ్యాంకునుండి ఖాతాను మఱొక బ్యాంకును మార్చుకొనునని నవజీవన్ మోహతా చెప్పియుండెను. తాను వినాయకరావునెడ పగఁ బూనియుంటిననియు, నెట్లో యిట్లు ఆపగ సాధించుకొందుననియు చెప్పి వెడలిపోయినాడు.

‘అయితే శనివారమునాడు నీవు మానివేయుట తప్పదా శకుంతలా!’

‘తప్పదనియే నాయుద్దేశము’

‘నామాటవినుము వచ్చే శనివారమువఱకును మానవలదు’ అని వినాయకరావనినాడు తరువాత నామె మొత్తములు పైపుచేసినది. నాల్గంటలకు నౌకకు ‘ఇంద్రభవనమునుండి టీ గొనివచ్చినాడు అనుదినము హోటలునుండి ‘టీ’ రాగానే శకుంతలయే వెళ్ళి వినాయక రావుగదిలోనుంచెడిది ఆమె స్టేబుల్లో టీనుంచి యాతనిబట్టపై నిడి నది. అతడు జేబులోనుండి నీలిరంగు కాగితముతో జుట్టబడిన యొక పొట్లమును, గులాబిరంగు కాగితమునకు జుట్టబడిన యొకపొట్లమును చీలినాడు ‘అదియేమి? అట్లుపరీక్షించుచున్నారని శకుంతలయడుగ నాతడు ‘ఇందువిషముకలిసిన దేమో చూచుచున్నాను. ఆర్పికో, స్ప్రికోనైనను, యాకోనైటు, కోనైడు మున్నగునవేనైన టీలోగలుప బడినచో బ్రాణముదీయగలవు నాకిప్పుడెల్లయెడల శత్రువులే వైద్య వృత్తిలో నొకశత్రువు’ అనినాడు—

‘ఎవరు? డాక్టర్ నవజీవ్ మెహతాయై యుండువా’ అనియామె తలచినది. తరువాత కొన్నియంత్రములు పార్కిలు వచ్చినవి, ఆమె యాపార్కిలుదారముల గత్తిరించినది. వినాయకరావు మెల్లగా విప్పి నాడు అదియొక యాపిలు ఆఫలమునకు సుమారు నూరుసూదులు గ్రుచ్చబడియున్నవి. ‘ప్రతి సూదికి విషమున్న’దని వినాయకరావు హాసమునరించుటకు ‘ఈసూదులు ఆస్త్రరాళ్ళు అను విషముతో నింపబడినవి’ అని యాపండు నొకపెట్టెలోనుంచి తాళము వైచినాడు.

‘దీని వెవరు పంపియుండుదు? డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా కాదుకదా!’ అని శకుంతల—

‘అత్తయ్యండదు—ఏమో’ యని వినాయకరా వాలోచనా ధీనుడైనాడు అతని నయనములు క్రోధాదుణములైనవి ‘మిమ్ము చూచినంతనే నాకు భయమగుచున్నది’ అని శకుంతల పలుక ‘శకుం తలా నేను భయంకరముగా నున్నాననితలంపవలయును. నీవు. బి. ఏ, ప్యాసయినను లోకానుభవము చాలనిదానవు. భయంకరమైన విషయముల నిక నెన్నటినో నీవు చూడవలసి యున్నది’ అనినాడు వినాయకరావు శకుంతల తనగదిలోనికి వెళ్ళిపోయినది. లీలవచ్చి ‘శకుంతలా! ఫెంగ్ హో మేనేడరట’ అనినది ఇంతలో వినాయకరావా దారిని పోవుచు, ఆమాట విని ‘శకుంతలా! లీలా! ఫెంగ్ హో మేనే జరై నాడని మీరు భయపడనక్కఱలేదు అతనికి మీకు నెట్టిసంబం ధమునుండదు అనినాడు.

ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ వచ్చి ‘అమ్మాయి! శకుంతలా! నిన్ను మఱికొన్ని ప్రశ్న లడుగుటకు వచ్చినా’ ననినాడు.

‘ఇదివఱకే యర్థగిహుకదా!’

‘అయినను మఱల మఱల నడుగుట పరిశోధన విశేషము ఒక సారి మఱచినది. మఱొకసారి సాక్షులు చెప్పచుండురు.’

‘ఫెంగ్ హోనుకూడ ప్రశ్నించితిరా!’

‘అహ! అతడు నూరతులోనుండినట్లు చక్కగా కల్పింపబడి నది వినాయకరావు ఉన్నాడా!

‘లేదు.’

‘గదిచాల చక్కగా ఉన్నది. క్రిందకాన్ స్టబ్బిలుఉన్నాడు. అతని నిటకు రమ్మందురా అమ్మాయి!’

‘దయయించి మీరు యీవలకు వచ్చినచో నేను వెళ్ళి భోజనము
కొనివచ్చెదను.’

‘అబ్బో! గట్టిదానవే. అయితే నాదగ్గఱవారంటున్నది’ అని
చంద్రమోహన్ యొక కాగితముచూపినాడు ఇంతలో వినాయకరావు
వచ్చి ‘సెర్పివారంటా! వచ్చి నెడకొనుము’ అని చంద్రమోహన్ వంక
చూచినాడు చంద్రమోహన్ ‘వినాయకరావుజీ! ఈశ్వరలాలుబ్యాం
కరు నెవరుకొట్టినాడు?’ అనియడిగినాడు—

‘ఏమో ఎవరుకొట్టినాడు?’

‘నల్లమందుమున్నగుమత్తుమందుల నెగుమతిచేయు రెండుకంపె
నీల యజమానులలో నొకకంపెనీవారికి ఈశ్వరలాలేదో యపకారము
చేసియుండునని నాయుద్దేశము—’

‘ఉహూ!’

‘వినాయకరావు! నీవు హిందూ దేశమంతయు తిరిగియుండువు.
సోయోకా నెచటనైన చూచినావా—’

‘చూచినాను—నీవో—’

‘లేదు ఆతనికంపెనీ యీమత్తుమందులవ్యాపారములలో నపా
రముగ లాభమార్జించుచున్నాడు. ఆవర్తకము నెట్లయిన నాపవల
యును కాని వినాయకరావు! మంచి గడుసుపైపిస్తుగరలును సంపా
దించినావు ఆమె వారంటుచూపినను, నీవురాకుండ గదివెడకుటకు
వీలులేదన్నది. ఫెంగ్ హోపై ననుమానములేదు!’

‘అయితే శకుంతలపై నున్నదా?’

‘రత్నలాలు హత్యకుబూర్వ మాతనిగదిలో కుబిలుమీదనున్న
విస్కీసీసాలలో నొకదానిలో రెండుబొమ్మల ‘ఆఖిని’ యున్నది. ఆమె
యే యాసీసాలలో నానల్లమందుద్రావకమును రహస్యముగనుంచెనని

నిర్ధారణమైనచో చిక్క, ఆసాయంకాలమునుండి రత్నలాలు మితి తప్పి క్రొగుచుంజెను. నేనుపోయివచ్చెదను'

‘క్రొత్తవిశేషము—అభిని! అనుకొనినాడు వినాయకరావు తనలోదానే.’

ఇరువది నాల్గవ ప్రకరణము

వినాయకరావు పాదములను

నాటిసాయంకాలము లేఖలనన్నిటిని పైపుచేసి, శకుంతలసంతకముని త్తము వినాయకరావు గదిలోనికేగినది. అట ఫెంగ్ హా! రత్నలాలును నీవు చంపినావా? యను ప్రశ్న నెలువడినది.

‘అమ్మాయీ నాతండ్రిని చిత్రవధగావించిన యొకచైనావానిని దప్ప నేనెవ్వరిని చంపుట యయిచి, కొట్టనైన గొట్టలేదు.

‘ఫెంగ్ హా! ఎందులకడిగినానోనాకే తెలియదు. క్షమింపుము’

‘అడుగవలసినదే హత్య జరిగినపుడు ఫెంగ్ హా!యాగదిలో నుండుట నీవు చూచినావుగదా? అని వినాయకరావుగ ‘అవును, చూచినానని శకుంతల పలికినది.

‘అతడు వెడలిపోయి మీతో చెప్పినాడు మీరు వచ్చినారు’ అని మఱల వ్రాకుచ్చినంతనే ‘శకుంతలా! పంటికొప్పికి అభిని కంటె మంచిమందు తెన్నోమున్నవినుమా’ యనినాడు వినాయకరావు.

‘అభినియా? నే నెప్పుడును చూడలేదు—వినలే’ దని యామె తెల్లబోయినది.

‘రేపేకదా నీవు వెడలిపోవురది’ అని నాకు వినాయకరావు.

శనివారమునాటి యుదయమున శకుంతల ఆఫీసు గదిలో గూర్చుండియుండగా నౌకకు కుర్రవాడువచ్చి కవరునిచ్చినాడు. అందులో నామె తనకు రావలసిన జీత మెనుబదిరూపాయలును రాత్రి వచ్చినందుల కదనముగా బదిరూపాయలును మొత్తము తొంబది రూపాయలున్నవి బదిరూపాయలు అదనముగా నీయకపోయినచో బాగుండియుండునని యామె తలచినది. కారణముమాత్ర మామెకే తెలియదు. ఒంటిగంట యైనది. నాకు ఆఫీసు ఒంటిగంటకే మూయుదురు. వినాయకరావుతో జెప్పి వెడలిపోవుట మంచిది. శకుంతల యాతని గదిలోనికి వెళ్ళినది. ఆమెనుజూచి యాతడిట్లు ప్రశ్నించి నాడు.

‘ఏమి?’

‘నేను వెళ్ళుచున్నాను—’

‘నేట్లో హరుమల్లుకు జవాబు వ్రాయవలసినదెప్పుడు?’

‘సోమవారము—’

‘ఆనాడు తప్పక జ్ఞాపకముచేయుము—’

‘జ్ఞప్తికిదెచ్చుటకు నేనుండినగదా! నేను నేడే వెడలిపోవుచున్నానని మీకు దెలియునుగదా?’

‘అహ! ఆలాగునో? మీకేను విచారణయెప్పుడు?’

‘సోమవారము—’

‘సరే రాజోవు శనివారమువఱకు బనిచేయుము.’

‘నాకు బనియున్నది—’

‘వీలులేదు. ఈవారముగోజులుకూడ పనిచేయవలసివదే—’

ఏలనో కాని ఆమె యతనిపలుకున కెదురాడ లేకపోయినది.

సోమవారమునాడు కోర్టుకువెళ్ళి సాక్ష్యమిచ్చి యామె నాల్గుగంటలకు

బదినిమిషము బున్నదనగా ఆక్లినుచేరినది. ఆతడు తేనీరు త్రాగుట
'ఏమైనది?' అని యడుగ మజల వాయిదాపడినది. అని బదులు
పలికినది.

'నవజీవన్ మెహతాకూడ వచ్చినాడా?'

'ఆతడు నాకు గాన్పించలేదు.'

'పంటినొప్పికి నల్లమండేలనని నేనన్నమాట చెప్పలేదుకదా?'

'నాకు బోధపడలేదు. ఎందులకు జెప్పవలయును?'

నేనైనచో జెప్పను. అయితే శకుంతలా! ఇంకను నీవు హోట
లులోనే యున్నావా?'

'లేదు. ఒక స్నేహితురాలి యింట నొక వారము దినము
లుండి' యేదైన యిల్లు చూచుకొందును. నేను రత్నలాలు గృహ
ముననున్న సామగ్రిని గొంపోవలయును. లాయరు లారిని నామగ్రి
వేలము వేయుదురట. వీలు ప్రకారము వారు ప్రవర్తింతురు.'

'సరే నీవిప్పుడేపోయి నీసామగ్రి తెచ్చుకొనుము' డాక్టరునకు
గూడ నిది తెలియునా?

'అ! తెలియును' అని శకుంతల వెడలిపోయినది. రత్నలాలు
పరిచారక లామె సామగ్రిని కారులో నర్దిరి. ఒకబీరువా యామెకు
మిక్కిలి ముఖ్యమైనది. ఆబీరువాలో నయిదు అరలున్నవి. మూడు
అరలు తెలువబడినవి. అందులో నామె తన దుస్తుల నుంచుకొనినది
ఆబీరువాను రేడియో యంత్రమును దీసికొని బండిలోనుంచి శకుంతల
దుఃఖబాష్పాకులనయనలైయున్న పరిచారికలు సాగనంపకొలాబాలో
నున్న మనోరమాదేవి సాధమునకు వెడలిపోయినది.

డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా, మనోరమా దేవి సాధమున వరం డాలో నిలిచి, ఈశ్వరలాలు బ్యాంకుకు రాకకై వేచియుండెను. మనోరమా దేవి, భర్తయొక్క యాత్రమును గమనించి 'ఎందుల కంత తొందర ! ఆతడు రాకపోడు' అనినది. శకుంతల తనకా సాధ మున నిర్ణయింపబడిన గదిలో దన సామగ్రి సర్దుకొనినది. ఆమెవచ్చి వారితో సంభాషణ కుపక్రమించినది. 'నాతో మాట్లాడుటకు ఈశ్వరలాలు బ్యాంకుకు వచ్చును' అనినాడు. ఆత డెవరో శకుం తలకు వెంటనే స్ఫురింపకపోలేదు. ఎనిమిదిన్నరకు ఈశ్వరలాలు వచ్చినాడు. నవజీవన్ మెహతా, ఆ బ్యాంకుకును వినున కాహ్వా నించెను. శకుంతల యుత్సాహముగాలేదు. మనోరమా దేవి తన వదినె యని డాక్టరు ఈశ్వరలాలుతో చెప్పినాడు. మనోరమా దేవికి గూడ నావిందు సంతోషజనకము కాలేదు.

డాక్టరు ! అనుకొన్నంత జరిగినది. ఒకవ్యక్తి నేడు మన బ్యాంకులో దన ఎక్కొంటు తీసివేసినాడు.

'అహ ! నేను నల్లేతలచినాను. ఈశ్వరలాలు! ఆతడాపెట్టెను గూడ గొంపోయినాడా ?'

'కొనిపోయినాడు. నా హృదయమిప్పుడు నిశ్చింతమైనది'

మనోరమా దేవివచ్చి, తననాధు నుద్దేశించి, 'నీకొఱకు ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ వచ్చినాడు' అనినది. ఈశ్వరలాలు చంద్ర మోహనునకు గాన్పించుటకు సమ్మతి నీయకపోవుటచే మనోరమా దేవి యాతనిని దన ఫోటోలు చూచుటకు రమ్మని గొంపోయినది

శకుంతలకూడ వారితో నేసినది. ఇక స్పెక్టరు లోనికివచ్చి యొక కుర్చీపై కూర్చుండి 'డాక్టరు! ఆసమయమున వచ్చిరానని అన్యధా తలపకుము. రత్నలాలు సౌధమున కీవలనున్న పాఠ్య లో నొక పాదలో నీపాఠ్యము కనబడినది. ఇందులో నాలుగు డ్రాముల నల్లమందు ఉన్నది. రింఫ్రే అండ్ కంపెనీవారి షాపులో రత్నలాలు హత్యజరిగిన దినమున నీవే కొన్నింటి వ్రాయబడియున్నది. రత్నలాలుత్రాగిన విక్రీసీసాలలో నొక దానిలో నీయభియున్నది. రత్నలాలు హృదయమున నల్లమందున్నదని డాక్టరులచే కనుగొనబడినను, నాకోరిక చొప్పున యామాట పైకిరాకుండ ఆవుచేయబడినది. దీనికి దగిన సమాధానము చాలోచించుకొని తెలుపుము. లేనిచో హత్యాపరాధము నీపై మోపవలసియుండు' ననినాడు. నవజీవక్ మహతా నిశ్చేష్టుడై యట్లే కూర్చుండిపోయినాడు.

ఇరువదియావవ ప్రకరణము

“ పే స్ ”

‘నిజమే. నేనే యీ ‘టింక్చరు ఆఫ్ ఓపియము’ (Tincture of Opium) రింఫ్రే కంపెనీలో కొనినాను’ అని డాక్టరు నవజీవక్ మహతా ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ తో ననినాడు.

‘రత్నలాలు కొఱకేనా?’

‘అవును. ఆతడు నిద్రలేమివ్యాధి (Insomina) చే బాధ పడుచున్నందున నీటింక్చరు ఆఫ్ ఓపియము వాడుచునిసలహాచిచ్చినాను’

అట్లయిన ఆతడే విక్రీసీసాలలో నల్లమందు బడ్డవైచుకొని ‘త్రాగెననిసియభిప్రాయమా?’

‘నాయభిప్రాయమేదో యిప్పుడు తెలుపజాలను. రత్నలాలు మాతృపరిగిన నాటిరాత్రి తొమ్మిదిగంటలకు తెలిపోనులో నాతనితో మాట్లాడిన విషయము ఏవేల కోర్కెలో జెప్పలేను?’

‘జాస్టర్! అది యశవరము. ఆరాత్రి ఎచిరుదిగంటలవఱకు సీపు రత్నలాలు సౌధమున, ఆతనిగదిలోనున్న విషయముగూడదాచబడినది తెలియునా?’

‘అవును, శకుంతలతో నున్నాను.’

‘అదే శకుంతల నిన్ను ఆతని గదిలో విడిచి, మేడమీదకు జోయి, పదినిమిషములవరకు దిరిగి రాలేదు. అదిగాక ఆతడు మధ్య పానము చేయునని నీకు బూర్తిగా దెలియును, మత్తుమందుల వ్యాపారములో నీకునురత్నలాలుకును సమానమైన సంబంధమున్నది. ఆతడు నన్ను తొమ్మిదిగంటలకు గలిసికొనునని నీవెట్లా తెలిసికొని, నాతో నేడైన జెప్పుకొనునేమోయని యిట్లుచేసియుండువు. అదిరత్నలాలుకు నొపధిప్రాయముగ నిచ్చియున్నచో నీ ‘ప్రిన్సిప్షను’ పుస్తకములో గూడ మండి యుండవలయును. నన్ను నిష్కారమాడవలదు. వృత్తిని బట్టి—విద్యుక్తధర్మమగుటచే నిట్టివే పెక్కువిచారకర వృత్తాంతములను దెలిసికొనుచుండవలయును. ‘గుడ్ నైట్’ అని చంద్రమోహన వెడలిపోయినాడు. ఆతనిముఖమున కత్తివాటువైచినరక్తము రాసంత వెల్లదనము నొందియున్నది. తానానాడా నల్లమందురు పార్కులో నేల బడవైచితిని యని మెహతా తన తెలివిహీనతను నిందించుకొనెను. అది ప్రిన్సిప్షన్ బుక్కులో వ్రాయుట మంచిదని తలచినాడు. అయిదునిమిషములైనది. నవజీవన్ మెహతా, ఈశ్వరలాలు, శకుంతల, మనోరమాదేవి యున్నగదిలోనికి జోయినాడు. శకుంతల పియానో వాయింపసాగినది. ఈశ్వరలాలు వాద్యము ముగిసిన పిదప

‘నాచిత్తిము నిర్భరానంద వివశమైనది. నాకెప్పుడు శాంతియే కావలయును. నాజీవితమే శాంతిమయము. తుదకు నాయినపపెట్టి తెఱచుటకుగూడ శాంతి అని యర్థమిచ్చు ‘పీస్’ ‘Peace’ అను పదము నుండి ఒక్క అక్షరము తొలగించి ‘పేస్ (Pace) అని ఏర్పఱచినాను. పదిన్నర దాటినది. తేపు మీరు నాయుంటికి భోజనమునకు రాగోరెదను.’ అని వెడలిపోయినాడు. ఆతనిని సాగనంపి డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా లోనికి వచ్చిన పిదప శకుంతల ‘నవజీవన్! నీవు భాగ్యవంతుడవేనా?’ యని ప్రశ్నించినది.

‘ఏమి! అట్లడుగుచున్నావు. వారముదినములలో నయిదులక్షల డెబ్బదియాఱువేలరూపాయల భాగ్యమున కధికారి నగుదును.’

ఆసంఖ్యనే యాతడు ఇండియన్ ప్రేడింగుకంపెనీ ఆఫీసులోని యినపమందసమున లభించినకాగితముపై జూచినాడు. ఒకసారి వినాయకరావుగది శోధించినచో నాధనమెచ్చటనున్నదో తెలియునని నవజీవన్ మెహతా తలపోసినాడు. మనోరమా దేవివచ్చి ‘పీస్’ అనగా నేమియని యడిగినది.

ఇరువదియేడవ ప్రకరణము

బ్యాంకుఖాతాదారు

శకుంతల ఆఫీసునకుబోవుసరికి వినాయకరావుయొక్కనువచ్చియుండలేదు. అతడు వచ్చునప్పటికి బదునొకండుగంటలైనది. అతనివదనమున విసుగు ప్రస్ఫుటమగుచుండుట నామె చూడకపోలేదు. అతడు ఫెంగ్ హోమిలిచి తీవ్రమగుస్వరముతో నేదోచైనాభావలోమాట్లాడుటకూడనామెవినకపోలేదు. పండ్రెండున్నరకాతనిగదిలోని కేబిలుపై

నున్నగంట మ్రోగినంతనే శకుంతల నోటుబుక్కుతీసికొనివెళ్ళినది. వినాయకరా విల్లినినాడు—

‘శకుంతలా! నీవుమరోరచూ దేవియింటిలోనున్నావుకాదూ?

‘అవును. ఆమెమఱది నవజీవన్ చిరకాలముచుండి పరిచితుడు’

‘పరిచితుడు...న్నేహితుడు...కాని శకుంతలా! నేనొకయుత్తిరమువ్రాసియిచ్చెద’నని ఎవిమిదిపంక్తి లొకకాగితముపైవ్రాసి కవదులోనుంచి ‘ప్రయివేటు-డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా ప్రిన్సెసువీధి బాంబాయి’ అనివ్రాసి, ‘ఈయుత్తిరము పగలు నీహ్యాండుబ్యాక్ లోను, రాత్రులందు తలగడాక్రిందనుంచుకొనుచుండుము—నీకాతడున్నేహితుడేకాని యొకవేళ నవసరమువచ్చి—అతడు నిన్నుబాధించుచో యీయుత్తిరము చూపుము వ్యతిరేకము చెప్పవలదు. నేను చెప్పినట్లుచేయు’ మనినాడు.

ఆమె కది యిట్టము లేకపోయినను ‘సరే’ యని ఆకవదును స్వీకరించినది. ఇంతలో నొకదవచ్చి కేబిలుగ్రామునిచ్చినాడు— అందిట్లున్నది.

‘బాంబేప్రేడింగుకార్పొరేషను—

బాంబాయి—

రంగూనులో నరెస్టయినవజంటు చండీదాసు విడుదల చేయబడినాడు. అతడు ‘రోమియో’ స్ట్రీమరుమీద బాంబాయికి బయలుదేరినాడు—

పోలీసుసూపరింటెండెంటు;

కెల్లీ.

ఆసమాచారమును శకుంతల చదివినది.

‘ఈసమాచారము ఒకవ్యక్తికి చాలకష్టముకలిగించును, సరే సీవిక వెళ్ళవచ్చును.’

*

*

*

*

దాదరులోనేయున్న ఈశ్వరులూలు బ్యాంకరు సౌధము మిక్కిలి రమణీయమైనది. మిక్కిలి ఖరీదుగలకుర్చీలు, బల్లలు, సోఫాలు కలిగి పరిశుభ్రత—సౌభాగ్యము మాత్రీభవించినవో యనునట్లుండును. ఆతడు వంటలవాడగు లక్ష్మణాభాయినిపిలిచి ‘నేటిరాత్రి మువ్వరు మిత్తులు భోజనమునకువత్తురు. పరోటాలు, బంగాళాదుంపకూర, జిలాబీ. హల్వా, కూల్డ్రింకుస్ అన్నియు దయారూచేయుము. సరిగారాత్రి ఎనిమిదిన్నర గంటలకు వత్తురు. ఏలోపమును రాసీయవల’ దనినాడు.

పదిన్నరకు గుమస్తావచ్చి విజిటింగుకార్డు నిచ్చినాడు. దానిపైన ‘మేజరు వినాయకరావు డి. యన్. జీ.’ అని యున్నది. బల్లపై నున్న యుత్తరములు ద్రావరులోనుంచి, ‘రమ్మను’ మనినాడు. వినాయకరావు వచ్చి కూర్చుండినాడు—

‘నిన్న నాఖాతా మీ బ్యాంకునుండి తీసివేసినాను.’

‘అవును తెలిసినది. నాహృదయమునుండి ఏదోభారము తీసివేసినట్లయినది.’

‘అహా! నాస్వభావము మంచిది కాదను తలంపుతోనే నీవట్లు పలుకుచున్నావని నాయుద్దేశము. మీ బ్యాంకులో జరుగుచున్న తప్పు పనుల సవరించుటకే—నేను ఎక్కంటునుంచినాను.’

‘తప్పుపనులా?’

‘అవును. ఆతప్పులు సామాన్యమైనవికావు. వాని నన్నిటిని తెలిసికొన్నాడే మీ బ్యాంకులో పెద్ద మొత్తముంచుట క్రేయస్క

రము కాదని తలచి తొలగించితిని. ఈశ్వరలాలు! ప్రేమచందు జీవాజీ యెవరు?' అని ప్రశ్నించి ఈశ్వరలాలు ముఖము నెల్లదనము నొందుట చూచి 'న్నేహితుడా! నీబ్యాంకులో ప్రేమచందు జీవాజీ అను ఖాతాదారు నాకంటె యెక్కువ మొత్తమునుంచి వ్యాపారము చేయుచున్నాడు. నాసొమ్ముండుటవలన నీబ్యాంకునకు నష్టములేదు గాని ప్రేమచందు ఖాతామాత్రము మిక్కిలి ప్రమాదకరమైనదని యెఱుంగుము. నీబ్యాంకును దివాలాతీయించుటయేగాక నిన్ను కారాగృహమునకు కూడ పంపగల ఖాతాదారాతడు.'

'అయ్యా! వినాయకరావు బ్యాంకువ్యవహారముల మాట్లాడ వలదు. నేనెఱుగుదును మీఆఫీసులో పనిచేయు యువతిని గూర్చి యెఱుగుదును. ఆమె చాల మంచిది. మీరు నెట్టిపోవచ్చు'నని గంట నొక్కినాడు—

'యువతియా! నా ఆఫీసులో నున్నదా?' యనుచు వినాయక రావు తడబడినాడు—

ఇ రు వ ది యె ని మి ద వ ప్ర క ర ణ ము

చెక్కు

'అట్లయిన ప్రేమచందు జీవాజీ యను పేరుతో మీబ్యాంకులో ఖాతా నుంచినది శకుంతలయేనా! నిజమా!'

'వినాయకరావు ఊమించి నన్ను బ్యాంకు విషయము లడుగ వలదు వెడలిపోమ్ము.'

అతడు లేచి 'ఈశ్వరలాల్! చెక్కుల సంతకము చేయుచున్నది. శకుంతలకాదు. నీవసత్యమాచుచున్నావు. గానిచో నిన్నే మఱెవరో మోసము చేయుచుండి యుండవలయును.'

'ఏమో నేనేమియు జెప్పను.'

'సరే' యని వినియకరావు వెడలిపోయిన పిదప ఈశ్వరలాలు గుమాస్తాను బిలిచి చితా తెప్పించి ప్రేమచందు ఖాతా పరికించిరాడు. 'అంగోరా నూనె ధర యెల్లున్నదని ఈశ్వరలాలు ప్రశ్నింప గుమాస్తా 56 నుండి 37 కు తగ్గిపోయినదనిరాడు—

'సరే. అతని నొకసారి కలిసి కొనుమందును.'

'అతని నిదివఱకు జూడలేదా?'

'లేదు. ఈసంతకములన్నియు నెవరో స్త్రీ చేసినట్లు తోచుచున్నది. ఇదవదియైదువేల రూపాయలకు చెక్కువచ్చినది. ఏబది రూపాయలు తక్కువగా అతని ఖాతాలో నిల్వయున్నది. ఏమిచేయుమందుడు.'

'సొమ్ము నిమ్ము' అని కుప్పీలో జేరగిలబడి ఈశ్వరలా లాలో చనా ధీనుడైనాడు.

ఇ ద వ ది తో మ్మి. ద వ ప్ర క ర ణ ము

శీ ౧!

సిటీపోలీసుస్టేషనులో గూర్చుండిన నూపరింటెండెంటు విల్లీ ఇన్ స్పెక్టరుచంద్రమోహను నుద్దేశించి 'రంగూనులో నరెస్తుచేయబడి విడుదలయై వచ్చుచున్న చండీదాసువలన బ్రయోజనకరమైన వృత్తాంతమేమైన లభించునా? వినియకరావు సోయోకాయని ఋజువుచేయదగిన నిదర్శనముల నేవైన సంపాదించినావా? డాక్టరునవజీవన్ మెహ

తాకు గూడ నీ మత్తుమందుల వ్యాపారములో సంబంధమున్నదా? అని యడిగినాడు—

‘సార్! హత్యతో సంబంధము లేకపోయినను వినాయకరావు నకు మత్తుమందుల వ్యాపారములో సంబంధమున్నది. నవజీవన్ మెహతాకుగూడ సంబంధము లేకపోలేదు.’

ఇంతలో కాన్ స్టబిలునచ్చి చండీదాసును రంగూనునుండి అతని ననుసరించివచ్చిన షేప్ షాన్ అను సి. ఐ. జి. యిన్ స్పెక్టరును వచ్చినారని చెప్పినాడు.

చండీదాసు నూపరింటెండెంటును జూచి యిట్లు చెప్పినాడు.

‘రత్నలాలుకు మత్తుమందుల వ్యాపారములో జాల సంబంధమున్నది. నేనాతని కొకసారి అయిదు అరల బీరువనిండుగ కొక్కెయిను నమర్చి, నష్టయిచేసినాను. అది రత్నలాలు సాధముననేయుండును. సోయోకాకు ముఖ్యప్రతినిధి యెవరో నేనెరుగను.’

‘సరే మిమ్ము విడిచివుచ్చుదుము. మీరిక వెళ్ళిపోవచ్చు’నని నూపరింటెండెంటు పలుక, చంద్రమోహన్ లేచి ‘మిస్టర్! నాతో రమ్మ’ అని సమీపములోనున్న ‘అర్యభవక్’ రెస్టరెంటుకు గొం పోయి, ‘ఫలహారములు—టీ’ లిప్పించి గౌరవించి, ‘కుత్రమా! నీవు మాకేమియు నిక చెప్పనక్కరలేదు. ఒక్కనవజీవన్ మెహతా...’ అని యూరకుండినాడు—

‘డాక్టరు నవజీవన్ మెహతాయేనా! అతడు ప్రేమచంద్రు డీవాన్ పినతండ్రికుమారుడు కాదూ?’

‘ప్రేమచందా’ అని యిన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ నిర్విణ్ణుడైనాడు అది చండీదాసు కనిపెట్టినాడు నగరమును జూడబోయెద ననిచెప్పి చండీదాసు వెడలిపోయినాడు చంద్రమోహన్ తిన్నగానవజీ

వన్ మహతా సౌధమునకుబోయి తలుపు తట్టిరాడు డాక్టరుతో నతడు లోనికిబోయి 'మిస్టర్ మహతా! ప్రిస్క్రిప్షన్ బుక్కుకొరకు రాలేదు భయపడకుము కొన్ని వివరములు తెలిసికొనుటకు వచ్చినాను రత్న లాలు సామగ్రిలో అయిదుఅరల బీరువా నల్లనిరంగులది యున్నదా అని యడిగినాడు—

‘లేదు. నాకుజ్జప్తిలేదు? ఏమి?’

‘ఏమియులేదు. దానియడుగు భాగము మరలతోనింజి, రహస్యముగ దీయదగినదై యున్నది. ఆయరలలో రత్నలాలేదైన దాచి యుండవచ్చును.’

‘నాకు జ్జప్తిలేదు నిజము చెప్పుచున్నా’ నని, తన యావేశము నణచుకొని డాక్టరు పలుక, చంద్రమోహన్ వెడలిపోయినాడు అబీరువా యరలలో నయిదులక్షల డెబ్బది యాఱువేలరూప్యములు నుండ వచ్చునని యతని యుద్దేశము ఒకవేళ ఈశ్వరలాలు బ్యాంకు లోదాచుకొన్నది వినియకరావు స్వంతధనమేయై యుండవచ్చును. ఆధనమా యరలలో నుండుటయే సత్యమగునేని, తనకిక నేమిలోటు! ఆతడు శకుంతలను బిలిచి ‘రత్నలాలు సామగ్రిలో నల్లరంగుల అయిదుఅరల బీరువాయున్నదా!’ అని యడిగినాడు.

‘ఏమి? ఎందులకు? అది నాగదిలో నున్నది మొదటి మాడు అరలలోను నాదుస్తులు సద్దకొనినాను—’

‘అబీరువాను రత్నలాలు నాకొకప్పడిచ్చెదనని చెప్పినాడు—’

‘వలయుచో నది నీకిచ్చెదను. రెండు అరలు తెరచుటకుశక్య ముగాకున్నది. నాదుస్తుల నుంచుకొనుట కట్టిదే మరియొక బీరువా నాకీయవలయును’

‘అట్లే యిచ్చెదను’

ఆతనికి ఆబీరువా నాక్షణమే ప్రిన్సెసువీధిలోని తన సౌధమునకు గొనిపోవలయునని యున్నది. గాని ఆమె యనుమానపడుననిన యారాటమును ఆవేశమును అణచుకొని 'దానిలో రత్నలాలు'తో మత్తుపదార్థముల నుంచి యుండవచ్చును. నేనువచ్చవలయును; కరెండు అరలును తీయుటకు బ్రయత్నించకుము' అని నెడలిపోయినాడు.

ఆరాత్రి ఎనిమిదిగంటల పనునైదు నిమిషములకు డాక్టరు నవవీవన్ మెహతా, మనోరమాదేవి, శకుంతలకాదలో ఈశ్వరలాలు బ్యాంకరు సౌధమునకు భోజనమునకు వెడలిరి. సౌధమత్యంత రమణీయముగ నున్నదని మనోరమాదేవి యంగీకరించినది. భోజనములో సత్యంత రుచ్యములైన పదార్థములు వడ్డింపబడినను వారిలో నెవరికి సంతోషము కలుగలేదు. మేడయొక్క రామణీయకత చూచుటకై, లీలయు, శకుంతలయు బైకిపోయిరి. లీల మేడమీద నొక గదిలో పఠము వెనుకనున్న యినుపమండసమునుజూచి, వెనువెంటనే (Pace) అను సాంకేతికపదమును జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొనినది. ఆమెలో నడగియున్న చార్యపుబుద్ధి విజృంభించినది. వెనువెంటనే తన కడనున్న కాంబినేషన్ లాక్ సహాయమున నాయునుపమండసము తెరిచుట కుద్యోగమై, 'శకుంతలా' నీవు క్రిందకు బోయి యుండుము. నవజీవన్ నిన్ను పిలుచుచున్నాడు' అనినది శకుంతల దిగి సంతనే యామె మండసము దెరిచి, బంగారపు సిగరెట్ కీసును వెంటనే తన హ్యాండ్ బ్యాగ్ లో బడవైచుకొని. మండసము మూసివైచి, వెడలిపోయినది. అటనుండి వారు 'ఎంపైర్ వెల్లెటీ అండ్ డ్యాన్సుహాలు' నకు బోయిరి. మువ్వరును టిక్కెట్లుకొని, బాల్కనీపై కూర్చుండిరి. స్టేజిమీద నొకయువతి కూర్చుండి పాటపాడచున్నది. ఆమెప్రక్క నొక నలుబదియైదు వత్సరముల ప్రాయము

గల మనుజుడు పేముక్చీలో కూర్చునియున్నాడు. ఆయువతి మిక్కిలి విలువైన చీర ధరించియున్నది. ఆమె కష్టములకున్న వజ్రపు కమలములు, లోలకులలో సమర్పబడియున్న కెంపులు ధగధగాయమానముగ బ్రకాశించుచున్నవి. ఆమె కంఠసీమనున్న రత్నహారము కూడ విద్యుద్దీపకాంతిలో మిలమిల మెఱయుచున్నది. ఆమె ముఖము సుపరిచితముగనే తోచినది. శకుంతల యామెను గుర్తించి, నేను చూచుచున్నది నిజమా ? కలయా'యని యోచించినది. ఆమెలీల !

ముప్పదియవ ప్రకరణము

వినాయకరావు హెచ్చరిక

లీల తన స్నేహితురాలు లీల ! తనవలెనే అరువది డబ్బది రూపాయలు సంపాదించుకొనుచున్న లీల కట్టి వజ్రాభరణము లెక్కడివి ? ఆమె జనకుడు భాగ్యశాలియా ? ఆమె వదనమున దోచిన యాశ్చర్యమును గాంచి, చవజీన్ మహతా 'ఆమెను నీవెఱుగుదువు గదా !' అనినాడు.

'అవు' నన్నది శకుంతల మనోరమాదేవి భర్త నుద్దేశించి 'ఆమెకు సమీపముగా వెళ్ళిచూచి వత్తము' అన్నది. అతడును ఆమెయొ క్రిందకు దిగి వెళ్ళుచు కాఫీత్రాగుటకు శకుంతలనురమ్మనిరి. ఆమె రాసని చెప్పినది. వారు వెడలిపోయిన పిదప, శకుంతల యొక దీర్ఘనిశ్వాసము విడిచి యటునిటు చూచినది. ఒకమూలస్తంభము వెనుకనున్న కుర్చీలోగూర్చుండిన వినాయకరావు నామెచూచినది. అతడులేచివచ్చి శకుంతలప్రక్కనున్న కుర్చీలోగూర్చుండినాడు. శకుంతలా! ఆమెలీలగదా' అరువదిరూపాయల జీతమైనను, ఆఱువేలకు

దక్కువ విలువచేయని వజ్రాభరణము లామె శరీరమున నున్నవి' అనినాడు—

‘ఆమె తండ్రి భాగ్యశాలియేమో’ అనినదామె!

‘మనోరమా దేవి ఆమె మఱది, అని మఱల పల్కిన దామె.

‘మఱది కాదు, భర్తయే, నీతో వదిలె-మఱది యని చెప్పినారా?’

‘అవును.’

‘శకుంతలా! మనోరమకు రెండు దుర్గణము లున్నవి. దొంగ తనముచేయుట ఆమె స్వభావము నీవస్తువులెవ్వియు నపహృతము కాలేదు గద! లీల ప్రక్కనున్న యత డామెతండ్రి. శకుంతలా! వారి యింటి కొకసారి వెళ్ళిరమ్ము. విశాలమైన ఆవరణ ఎన్నోపూల మొక్కలు ఒక గారేజి తప్పక చూచినరమ్ము’

‘వారికి కాకన్నదా?’

‘ఉండి యుండవచ్చును. నేనొకసారి చూచినాను. శకుంతలా! మఱొకమాట, రత్నలాలు సామగ్రితో నయిదుఅరల నల్లరంగు బీరువా యున్నదా?’

‘అది యేమి! ఇదివఱలో నొకరప్పడే ఆప్రశ్న నడిగినారు. మీకెట్లు తెలిసినది? ఆబీరువాలలో నేమిచిత్తమున్నది?’

‘నే నొకడను. రెండవారు ఎవరు? నవజీవన్ మెహతాయా?’

‘అవును.’

‘శకుంతలా! తురకు ప్రళయము వచ్చినను సరియే, ఆబీరువా నెవ్వరికిని యీయకుము. ఎవరిని దెటువనీయకుము. అదిగో డాక్టరు వచ్చుచున్నాడు.

‘నవజీవన్ మెహతా వచ్చినాడు. వినాయకరావు దంపతులకు గుడ్ నైటు’ అనినాడు. డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా పెదవి కఱచుకొని నాడు. డ్యాన్సులు ముగిసిన పిదప వినాయకరావు వెడలిపోయినాడు.

‘అల్లయున నాణిడు మనోరమయు నేనును భార్యాభర్తలమని చెప్పినాడా శకుంతలా! దానికి గారణము లేకపోలేదు. నీకుదరువాత చెప్పెద’ అనినాడు. తనలో నతడగత్యమేలచెప్పవలయునని శకుంతల సంశయించినది—

ముప్పదియొకటవ ప్రకరణము.

‘సంవరచం దెవరో?’

వినాయకరావు ఎంపైర్ మెంటేటి అండ్ డ్యాన్సింగుహాలు’ నుండి యీవలకు వచ్చుసరికి వర్షమారంభమైనది. కారేడ్మైన నడ్డెకు దొరకునేనెాయని యాతడు చూచినాడు. ఏదియుఁ గానరానందున వినాయక రావు వర్షమును లెక్కచేయక నడిచిపోసాగినాడు. అతడు బ్రూక్ వీధి కరమైలు దూరములో నుండగా దన్నెవరో యనుసరించి వచ్చుచున్న ప్లీనుమానము తోచినది. అంతలో నొక కాదు రాగా ఆకాదు నాపి వినాయక రావు లోనికెక్కి తలుపు వేయుసరికి వెనుక నుండి ముఖమునకు నల్లని పిల్కజేబురుమాలు కట్టకొనిన న్యక్తి యొకడు వచ్చినాడు అతని నేత్రములు మాత్రము కాన్పించుటకు దగిన రంధ్రము లున్నవి వినాయకరావు తటాలున రివాల్వరు తీసి, యాతనికి జూపి ‘ప్రేమచందు తీవాజీ! జాగ్రత్!’ అనినాడు—

‘ప్రేమచందెవరో? కాని వినాయకరావు! నామార్గమున కీవు నిరోధముగనున్నావు జాగ్రత్!’

‘ఆట్టి హెచ్చుగా—మిలేమీటల్ సంభాషింపకుము. రివాల్వరు ప్రేలి నిన్ను జనరల్ ఆర్పుత్రిలో బడ వేయవలసిన శ్రమగలిగింపకుము.

‘సరే. విను. ప్రేమచం దెవరో? నేనెఱుగను గాని నీవెవరో నాకు తెలియను నీజ్ఞాయరులో నున్న యుక్తరములే ప్రత్యక్ష

ప్రమాణములు' అని వెనుకకు దిరిగి, రివాల్యుటేసి ఛామ్పూని ప్రేల్చి నాడు. వినాయకరావు ప్రక్కకువంగి యుండుటచే దెబ్బ తగులలేదు. డ్రైవరు త్వరితగమనమున కాదునుబోనిచ్చి 'ఇది చాలా విచిత్రముగ నున్నది. మీరెవరైనను నాకు తెక్కలేదు. మిమ్ములను పోలీసు స్టేషనునకు గొంపోవుదు' ననినాడు. వినాయకరావు శేబులోనుండి పదిరూపాయలుచొను తీసి, డ్రైవరు కరమున కందించి. 304 బ్రూక్ వీధి యనినాడు, ఆనందోజ్వలపదనుడై డ్రైవరు మాధుమాటాడక యాయుంటికడ కారాపినాడు.

వినాయకరావు తాళముచెవిని బీగములోనుంచిలోనికేగినాడు. తాను బయలుదేలుటకు ముందు దీపములు వెలిగియుండి, యిష్ట డాటీపోయి యుండుటచే నతడు విస్మయముకొంది స్పీడ్ నొక్కి లోనికేగినాడు. తనగది తలుపులు తెలుబడియున్నవి. కేబిల్లుపై నున్న కాగితములు క్రింద చిందరవందరగా బడియున్నవి. ద్రావరు బలాత్కారముగ గ్రిందకు దీసివేయబడివవి. ఉత్తరముల పైల్లు రిలక్రిండుగనున్నవి. ఫెంగ్ హోవచ్చి 'కిటికీలద్దములు పగులగొట్టబడి యున్నవి. ఆచారినే చోరులు వచ్చియుండురు. ఛాంగ్ శిరముపై బలమగు గాయమైనది. ఆతడు స్మృతివిహీనుడై పడియున్నాడు. ఇప్పుడే ముఖముపై జలము చల్లి వచ్చెద'నని యాతడు వెళ్ళగా వినాయకరావు తెలిథానులో నెవరినో పిలిచి 'అరగంటకు బూర్వము జరిగియుండును' అని మఱల డాక్టరు నవజీవన్ మెహతాను బిలిచి, 'హల్లో డాక్టర్ ! ఇంటిలోనే యున్నావుకాదా ?' అని చిందరవంద రయైయున్న కాగితముల సరిగా సర్దుకొనినాడు. ఫెంగ్ హో యింత లో నటకురాగా ముఖ్యములై కొన్ని పత్రయిలు 'పోయిన'వని నాడు తనతో మార్గము నెపుడు ప్రేమచంద్ జీవాజీ సంభాషించినాడో యప్పుడే వినాయకరా వట్టికార్యము జరిగియుండవచ్చునని యూహిం

చి, మిగిలిన ముఖములైన పత్రములను మఱొక నిగూఢస్థలమున బదిల పఱచినాడు.

ముప్పదిరెండవ ప్రకరణము

నాలుగు కోకెయిన్ ప్యాకెట్లు

శకుంతల కర్ధరాత్రమున మెలకువ కలిగినది ఆమె చిత్తమున నేదో చెప్పరాని యారాట ముదయించినది. ఆయావేదనకు గారణ మేమైయుండునాయని, శకుంతల ప్రక్కపై గూర్చుండి లేచి యాలోచింపసాగినది. మనోరమా దేవి — నవజీవన్ మెహతా — ఈశ్వర లాలు బ్యాంకరు—వీరెవరు నామె యారాటమునకు గారణభూతులు కాదు. అప్పుడామె హృదయమున వినాయకరావు తోచినాడు. లీలను ఎంపైర్ వెరైటీ హోలులో చూచినది. వినాయకరావుతో సంభాషించినది. ఆమె హృదయకుహరమున బ్రతిధ్వనించినది. వినాయకరావు చర్యలు ఆమెకు జిత్రముగ దోచినది.

అత డనిన తనకేలకో కోపము—నభిమానము ఆమెకేమియు దోచలేదు. ఆమె గడియారమువంక చూచినది నాలుగంటలైనది. ఏవేవో యాలోచనతోనే నామె తెల్లవాడువరకు నిద్రింపలేదు. ఐదు గంటలకు లేచి, కాల్యకరణీయముల నిర్వర్తించుకొని, స్నానముచేసి శకుంతల కాఫీతాగి ఎసిమిదిన్నరకే యేమియు దోచకపోవుటచే ఆఫీసునకు బయలుదేరినది. ఆమె ఆఫీసుచేరినంతనే ఇన్ స్పెక్టరు చంద్ర మోహన్ ను, మఱియొక ఆఫీసురును, యిరువురు రక్షకభటులనుబాచినది. తనగదిలోనికిపోయి, ఆమెఇండ్లకు ననుసరించి, పైలుసరిచేయ సాగినది, గదివెలుపల చంద్రమోహన్; ఆఫీసురును 'ఇంకను అతడు

రా లేదు. అతడు వచ్చిన పిదపనే సోదా చేయుచున్నారా?' అని యడిగినాడు.

‘అవును అతడు వచ్చిన పిదపనే సోదా ఆరంభించుము. అది యెచ్చటనున్నది?’

‘ఈగది వినాయకరావుది. దీనివెనుకనున్న మఱొక చిన్న గదిలో నుండియుండునని నాయనుమానము.’

ఈ పలుకులను నెకుంతల యాలకించినది. వినాయకరావు కేదో యపకారము జరుగునని యూహించినది. అతని నెట్లుయిన నాయాపద నుండి కాపాడుట మంచిదని యాలోచించుకొన్నది. వెంటనే వినాయకరావు గదివెనుకనున్న చిన్నగది చెంతకు బోయినది. చంద్ర మోహన్ తాళముపైచి యుండుటచే కిటికీచెంతకు బోయి గాజు అద్దమును బగులగొట్టి లోని గడియను దీసి తానా గదిలో బ్రవేశించి నది. ఒక పెట్టిమీద నాలుగు ప్యాకెట్లున్నవి. ఆప్యాకెట్లపైనున్న విలాసము సగము జర్మనీభాషలోను, సగము ఇంగ్లీషులోను నున్నది ప్యాకెట్లోంచి చూచిన దామె క్లెగ్గా మిలమిల లాడుచున్న కొకెయిను అగపడినది. నాలుగు ప్యాకెట్లను యీవలకు గొనివచ్చి కిటికీ తలుపులు మఱల బంధించి బ్రద్దలైపోయిన కిటికీ అద్దమును నాలుగు ముక్కలుగా జిడుకగొట్టి యాయద్దపు బెంకులను నాల్గు ప్యాకెట్లలోని కొకెయినును తూము కాలువలో బారపోసి నీరుపోసినది కొకెయిను కొట్టికొనిపోయినది. ఆమె వినాయకరావు గదిలోనికేగి తలుపు లోన బంధించుకొని ఆప్యాకెట్లు కవర్ల నగ్గివుల్లతో నంటించి నది. ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ రెండు మూడు సార్లు తలుపు తట్టినను ఆమె వినక తన పని ముగిసినవెంటనే యీవలకు వచ్చినది.

అతడా చిన్నగది కిటికీ అద్దము పగులగొట్టబడి యుండుట చూచి ‘ఏమమ్మా! నీవు చేసిన దేమి? కారాగృహవాసము కుతూహల

ముగ నున్నవా? ఈ యద్దము నెవరు పగులగొట్టినా? రని యడిగినాడు. ఇన్ స్పెక్టర్లు గంభీరముగ నడిగినను ఆమె జంకుకొంకులు లేక 'ఏమి జేసినాను? ఎవరు పగులగొట్టినారు? ఎవరికి గావలయును?' అని తొణకకుండు వణకకుండు పల్కినది. చంద్రమోహన్ నిర్భాంతుడైనాడు. 'అమ్మాయీ! శకుంతలా! ఇన్ స్పెక్టరునకు జక్కని పాఠము నేర్పినా' పనినాడు తానంతకు మున్ను చూచియున్న ఆఫీసరు చంద్రమోహన్ వినాయకరావు గది సోదా చేయసాగినాడు. ఇంతలో వినాయకరావు వచ్చి ఇన్ స్పెక్టరును జూచి 'వారంటేదీ?' అనినాడు.

చంద్రమోహను వారంటుకాగితము చూపగా వినాయకరావు 'ఇది నాయిల్లు సోదాచేయుటకు జారీచేయబడినది. ఆఫీసు సోదా చేయుటకు నీకధికారములేదే?' అనినాడు. 'ఉన్నది' అని చంద్రమోహన్ మఱొక ఆఫీసరుకడనున్న యావారంటును దెచ్చి చూపినాడు. కొంతసేపు వెదకి చంద్రమోహన్ 'అవును ముందుగానే శకుంతల జాగ్రతపడినపు డవియెట్లు మనకు దొరకును?' అని వినాయకరావుకు బ్రద్దలైపోయిన కిటికీచూపి 'శకుంతలా! ఇందులకు దగు రీతిని పశ్చాత్తాపము నొందకపోవులే' అనినాడు.

'ఆమె పశ్చాత్తాపపడినపుడు నీకు దప్పక తెలిఫోనులో దెలియజేయుదునులే' యని వినాయకరావు పలుక చంద్రమోహన్ తల పంకించి రక్షకభటసమేతముగ వెడలిపోయినాడు. వారు వెడలిపోయినపిదప వినాయకరావు శకుంతలను దనగదిలోనికి బిలిచి శకుంతలా! అద్దము తొలగించినది నీవేనా?' అని యడిగినాడు—

'అవును ఆగదిలో నేదోయున్నదని వారు చెప్పుకొనుచుండగా విని చూచితిని. నాలుగువ్యక్తులు కొకెయినుఉన్నది. కొకెయినుతూము కాలువలో బారపోసి కవర్లు దగ్ధమొనరించినాను.'

‘చాలగొప్పయుపకారముచేసిచావు శకుంతలా! నీమేలుమఱచి పోను అగడిగో కొకేయినున్నదని చంద్రమోహనున క్లుతెలియుతో చెప్పినాడా?’

‘లేదు—’

‘నాకుజాల నాశ్చర్యకరముగనున్నది. అతడే ముందుగావచ్చి యాప్యేక్షనట బడచెచియుండును’

‘ఎవడు?’

‘శకుంతలా! ప్రేమచందుజీవాః అను నాతని పని యిది’

‘అట్లయిన మీరు మత్తుమందుల వ్యాపారముచేయుట లేదా?’

‘శకుంతలా! అనవసరమైన యనుమానములకు నీహృదయ మునదావీయకుము నాకు మత్తుమందుల వ్యాపారముతో సంబంధము లేదు. ‘కేసియానా’ యనుపేరుతో నుఖనిరేచనమగునట్టి బిళ్ళలు తప్పనాకు దెలిసియున్నంతవఱకు బాంబేత్రేషింగు కార్పొరేషను ఏమియు విక్రయించుటలేదు’

శకుంతల హృదయాగ్రభరమున పెక్కు ఆలోచనలు తటిల్లలేల వోలే మోటసినవి.

ముప్పదిమూడవ ప్రకరణము

హంతకుడతడెవ్వ?

‘అట్లయిన మీరు సోయోకానని నాతో నొకసారి చెప్పినారే?’

‘అవును, అయినను మత్తుమందుల వ్యాపారముతో నాకేమి యుసంబంధములేదు. థెంగ్ హో నొకసారి రమ్మని చెప్పము’

శకుంతల వెళ్ళి ఘోహాను విలిచి, తనగదిలోనికి బోయినది గంటపేపైన పిదప వినియకరా వామె గదిలోనికివచ్చి 'చీనావర్తకు నకు ప్రాసిన యుక్తిరమేది' యని ఏవో మార్పుచేసి, మరల వలదని మఱొకసారి ప్రైపుచేయించితిని 'శ్రమ యిచ్చితిని మన్నింపు'మనినాడు.

శకుంతల నవ్వి 'శ్రమలేదు. మీపక్షతులన్నియు నిపు డిపుడు బోధపడుతున్నవి.' అనినది.

'మఱీ శనివారమునాడే మానివేయుదునన్నావే, యని వినియకరావు నవ్వి వెళ్ళిపోయినాడు ఆతడు తిరిగివచ్చి 'శకుంతలా! నేటిరాత్రి యెచటనైన విందున్నదా? ఎచ్చటికైన బోయెదవా? యనినాడు.

'పనిలేదు 'ఓపెరావూసు' నుండి భక్తులసీదాను నాటకము రేడియోలో బ్రాడ్ కాస్తుచేయుచున్నారు అది వినుటయే నాపని'

'సరే. ఆ ఆరలబీరువానుగూర్చి ఏమరవలదు సుమా' అని యాతడు వెడలిపోయినాడు. మూడుసార్లు ప్రైపుచేయించిన యుత్తరములో ఎఫ్. ఓ. ఐ. అనియున్నది. అందులో ప్రేమచందు అనువాని నిరోధములను సాధ్యమయినంత శ్రీఘముగ దొలగించుకొందునని యున్నది. ఉత్తరములన్నియు ప్రైపుచేసి, ఆతనిచే సంతకములజేయించి ఒంటిగంటకు విరామకాలములో నేదియో జ్ఞాపకమురాగా నామె బస్సునెక్కితిన్నగా కొలాబాలో దాను బనిచేసియున్న మనోరమా దేవి సౌధమునకు బోయినది. తా నెటకోపోవుదునని మనోరమాదేవి తాళపు జెవి నామె కిచ్చినది ఆమె సౌధముపైకిబోయి చూచినది. తనగది తలుపు తెఱువబడియున్నది. ఆగదిలో మధ్య తన అయిదు ఆరలబీరువా పడియున్నది. నవజీవన్ మెహతా నాలుగవఅరను 'టరన్ స్క్వా' సాహాయ్యమున దీయుచుండుటగాంచి, ఆమె నిశ్చేష్టురాలై నది. ఆమెనుజూచి, నవజీవన్ మెహతా టిచ్చవడి 'నీకు తెలియకుండ

యీమత్తుమందులను తొలగించుట యుక్తమని తలచినాను. మన్నింపుము. వినాయకరావేమి చేయుచున్నాడు. ఉదయమున ఈశ్వర లాలు యింటికి వెళ్ళినాను. నీవుకాళ్ళి త్రాగినావా?' అనియడిగినాడు.

‘త్రాగినాను. సరే ఆ యరను దెలుపు’ మనినదామె.

‘వలదు. నీవు లేనపుడేతీయవలయును. నేను లేనపుడుమాత్రము నీవుజెలువవల’దని ఖండితముగాజెప్పి యీవలకు వచ్చినాడు.

‘నాకాతాళపు జెవి నిమ్ము.’

‘నాసాధము తాళపుజెవి నాదగ్గర లేకుండ చేయుదువా?’

‘నీసాధమా! తెలియ’ దని ఆతాళపుజెవి తీసికొని తనట్రంకు లోని కొత్తతాళముచే గదిని బంధించి, వెడలిపోయినది. విచార భరితాత్ముడై తన దురదృష్టమును నిందించుకొనుచు నవవన మెహతా వెడలినాడు. ఆమె అక్కినుకు బస్సుమీద వెళ్ళినది. నౌకరు కుర్రవానిచే కాళ్ళి తెప్పించుకొని త్రాగినది. ఇంతలో ఔలిభోను గణగణ మ్రోగినది. ఆమె వెళ్ళి ‘ఎవరువా’ రని యడిగినది.

‘నేను ఈశ్వరలాలును. ఆమాట్లాడునది శకుంతలయేనా?’

‘అవును. శకుంతలా! అత్యవసరమైన కార్యము. అరగంటలో దిరిగి వెళ్ళిపోవచ్చును. సాధ్యమైనచో సీయజమానికినా కడకువచ్చు చున్నానని చెప్పకుండుట మంచిది. ఇప్పుడే రావలయును. నీకొఱకు వీధిలో నిలిచియుండును.’

శకుంతల వినాయకరావు గదిలోనికివెళ్ళి అరగంట సెలవిమ్మని ఈశ్వరలాలు ఏదో జరుగుదుగా సంభాషించుటకు రమ్మనినాడనిచెప్పి యాతని సెలవుగొని వెడలిపోయినది.

దాదరులోని ఈశ్వరలాలు సాధమును శకుంతల సమీపించి నది. వీధిలోనిలువబడి ఆమెరాకనాతడు నిరీక్షింపసాగినాడు. ‘రమ్ము.

నీకోటకే చూచుచున్నా' నని యతః-మెఱిగి దనకాదులో నెక్కినాడు. ప్రైవరు త్వరితగమనమున బోనియసాగినాడు.

‘నేనరగంటలో ఆఫీసునకు దిరిగివెళ్ళిపోవలయును’

‘అవును. అట్లే వెళ్ళిపోవచ్చును. శేకుంతలా! లీల మీఆఫీసులో పనిచేయుచున్నదా? అమె భాగ్యశాలినియా?’

‘ఆమెతండ్రి ధనాభ్యుదయి విందును.’

ఇంతలో కాదు మూడుగేట్ ఆవరణదగ్గర యొక్కసరిగా కుదుపబడి ఆయావరణానికి పోబోవ ‘ప్రైవర్! తిన్నగా బోనిమ్ము’ అని కఠినముగ బలికినాడు. ప్రైవరుతిన్నగా బోనిచ్చినాడు. వారు లేమింట్లను రోడ్డున బోసాగినారు. ఆ ఆవరణానికి కాదు నెందులకు నడుప బ్రయత్నించినాడాయను సందేహమాతని చిత్తమున నుత్పన్న మొనరించినది.

‘వారమురోజులైన దీక్రోత్తిప్రైవరు నొకరికదిరి. ఏమో... నాకంతయు సంశయాస్పదముగానున్నది. ....కాని గొప్పవర్తకులు, ఉద్యోగులుయిచ్చిన యోగ్యతాపత్రములు చూపినాడు. ఆ ఆవరణ లోనికి కాదువెళ్ళియున్నచో నేను యీపాటికి హత్యగావింపబడి యుండును...లీలసంగతి ఆశ్చర్యముగానున్నది. అమె సహజముగా భాగ్యశాలియా? లేక నన్ను మోసము చేయుచున్నదా?’

‘ఆమెకు మీబ్యాంకులో ఖాతాయున్నదా?’

‘సరే’ యనియతడామె నాఫీసుకడదిగబెట్టి వెడలిపోయినాడు.

అమె గదిలోనికి వెళ్ళినంతనే గట్టమోగినది. శేకుంతల వినాయకరావు గదిలోనికి వెళ్ళినది. అత డామెవంక చూడకయే ‘కాదులో నెంతదూరమువెళ్ళినావు’ అని యడిగినాడు.

‘నేను కాదులోవెళ్ళినానని మీకెట్లు తెలియును?’

‘పెంగ్ హోచూచినాడు. ప్రైవరుముఖము చూచినావా?’

‘చూచినాను. చాలతీక్షణములైన దృక్కులాతనివి. గడ్డమున్నది. సులూచనములు ధరించివాడు.’

‘మూర్-గీట్ ఆవరణదగ్గర ప్రమాదమేమియు జరుగ లేదు గదా! కారా ఆవరణలోనికి బోయియున్నచో నీవాక్కర్తవే యీ పాటికి దిరిగి వచ్చుచుండువు. ఆతడు నిజముగా జిత్రవధ గావింపబడి యుండును. ఆ జైత్రవధ ధరించిన గడ్డమది నిజమయినదికాదు.’

‘ఆతడెవరు? ఆతనినిగూర్చి ఈశ్వరలాలుకు తెలియదా?’

‘తెలియదు. నేటిసాయంకాలములోగా తెలియజేయబడును ఆ జైత్రవధ ప్రేమచందు వాజీ! గొప్పజిత్తులమారి సరే అంతయు నీ కేందులకు అతడే నాహంతకుడు?’

‘శకుంతలా! కళవళపడకుము. నేను చెప్పినట్లు చేయుము. లీల యిల్లుచూచినావా?’

‘లేదు—’

‘అట్లయిన నేటిసాయంకాలమే చూచిరమ్మ.’

ముప్పదినాలుగవ ప్రకరణము.

‘చెక్కులమీద సంతకములు’

సాయంకాలము ఆఫీసునుండి వెడలిపోవునపుడు శకుంతల ‘లీలా! నాకేమియు దోచుటలేదు. నీతో మీయింటికి వచ్చెదను’ అన్నది. ‘మీయింటికా—నేడా—సరే. రమ్మ’ అని తీసుకొని వెళ్ళినది. ఆమె నిల్లిపరేలులో నివసించుచున్నది. శకుంతల విశాలమైన ఆవరణ

లోనున్న ఆయింటిలో చాల ఖరీదుగల సోఫాలు, కుర్చీలు, బల్లలు చూచినది. గారేజీవల నొక డాబాయున్నది. ఆడాబామీదనున్న చిన్నగదిలోనుండి యొక డీవలకు వచ్చినాడు. అతనిని శకుంతలచూచినది. గడ్డముతోనున్న యతనిని తాను అంతకుమున్ను చూచినది. అతడే ఈశ్వరలాలు మోహరుడై వరు రత్నలాలు హారీతకుండు శకుంతల హృదయము భయముతో నిండిపోయినది. ఆమె లీలతండ్రీయగు రామనారాయణలాలుతో గొంతసేపు సంభాషించినది. పిదప నామె వెడలిపోయినది. ఆమె వెళ్ళుటకు ముందు 'లీలా! నేను నిన్ను ఎంపైర్ వెరైటీహాలులో పాడుచుండగా జూచినాను. నేనుకాదు వినాయక రావుకూడ' అనినది. లీల చెల్లపోయినది. శకుంతల వెళ్ళిపోయిన తరువాత రామనారాయణలాలు లీలను పిలిచి 'నేడు కూడ రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు నేంపైరు వెరైటీహాలుకుబోయి, బ్రాడ్ కాస్టింగు డ్యాన్సులు అన్నియు ముగిసినవెనుక యింటికిరమ్ము. ఒంటిగంట లోగా రావలదు. ఈ చెక్కులుమీద సంతకములుచేయు' మనినాడు, 'ప్రేమచందు జీవాజీ' యని ఆమె సంతకముచేసి 'ఆడిత్తరములు మాత్రమే దొరకినవి. మరేమియు దొరకలేదు' అనినది.

ముప్పుదవ ప్రకరణము

మ హా వి ప త్తు

శకుంతల ఆఫీసువదలి వెళ్ళిపోయినపిదప వినాయకరావు ఏవో పైవేటుపుత్తరములు వ్రాసికొనుచుండగా నొకరువచ్చి 'ఈశ్వర లాలు బ్యాంకుదగారు వచ్చినా' రనినాడు.

'లోనికిరమ్మను'

ఈశ్వరలాలు లోనబ్రవేశించినాడు ఆతనిని గూర్చుండనియ
మించి 'ఏమివిశేషము?' అనినాడు.

'వినాయకరావు! ముందే తుచూర్పణ వేడుచున్నాను. ఆనాడు
నీవుచెప్పిన జ్యోతిషము చాలవఱకు యదార్థముగ పరిణమించినది.
నేను మహా విపత్తులోనున్నాను. రెండు సంవత్సరములనుండి నావ్యా
పారములో వెట్టి పనులు లేదు.'

'లేకేమి? రెండేండ్లనుండి నీవు తప్పుడు లెక్కలవేయుచు
బ్యాంకు దివాలాతీయకుండ నిలబెట్టినావు.'

'అవును. ప్రేమచందు జీవాజీమూలమున నాబ్యాంకు నిజముగా
నిపుడు సామరూపములులేకుండ నైపోవుటకు సిద్ధముగనున్నది నాయం
దుదయించుచివ్వైన సలహానిమ్ము వారమురోజులకు బూర్వము
నాకొకకొత్తమోటారు త్రైవరు ప్రాప్తించినాడు మంచి యోగ్యతా
పత్రములతో వచ్చిన యాత్రైనది చర్యలు అనుమానాస్పదముగ
నున్నవి. నిన్నరాత్రి యతడు నాశయ్యాగారములో గోడకమర్పబడి
యున్న యినుపమందరముదగ్గర నిలిచియుండగా నొకరు చూచి
నాతో చెప్పినాడు ఆమందసములోనిది బుగారపుసిగరెట్ కేసు పోయి
నది ఆకేసులో చిన్ననోటువుస్తకమున్నది. దానిలో నొకటి రెండు
రహస్యములున్నవి. నన్ను కరుణించి, సతన మొదవకుండ యుద్ధరిం
వుము.' అని వెళ్ళిపోయినాడు ఆతడు వెడలిపోయినపిదప వినాయక
రావు సిగరెట్ వెలిగించినాడు ఆతని ముఖముననాందోళనము ప్రస్ఫు
టమగుచున్నది. ఆయాందోళనము శకుంతలవిషయమై యని యెవరు
గ్రహింపగలరు?

ఆతడు ఫెంగ్ హోను బిలిచి 'రివాల్యును, రేడియో రిశీప
రును యిట్టిమ్ము' అనినాడు.

'జగన్మోహనదాసు, కంజీభాయి అనువారలకు గూడ నవజీ
ఫన్ మెహతా రత్నలాలుర యిండియన్ ప్రెడింగు కంపెనీలో భాగ

మున్నదని అరెస్టుచేయబడిన విషయము విన్నంతనే డాక్టరు గుండెలు ఝల్లుమనును. ఆతడే హంతకుడు నేనాబాకుతో 'హిస్సు' మని పొడిచినద్యనికూడ వినియున్నాను.'

'ఫెంగ్ హా! హంతకుడు డాక్టరుకాదు. ప్రేమచందుజీవాజీ నీవుకాదును 'ఎంపైర్' వెరైటీహాలు ప్రక్కనున్న సందులో నుంచుమని, సిటీపోలీసుప్రేషనులోనున్న సూపరెండెంటు విల్లీని తెలిఫోనులో బిలిచి 'రాత్రి 11 గంటలకు ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ ను మాయింటికి బంపగోరెదను. చాల జరుగుదుగా మార్లాడవలసి యున్నది.' అని బయలుదేరినాడు.

* * * *

కంజీభాయి జగన్మోహనదాసు లెరస్టు చేయబడినారని విని డాక్టరు నవజీవక మెహతా క్రుంగిపోయినాడు ఆతడు మనోరమాదేవిని బిలిచి 'మనూ! నీవు నాకు మహోపకారము చేయవలయును నేనిప్పుడు మహావిపత్తులోనున్నాను. నేనిప్పుడింటికిబోయి కొంత జరుగుదు ప్రతిముగించుకొని 10 గంటలకు పోచేనుయుదును. అప్పుడు నీవు ఎంపైర్ వెరైటీహాలునకు బోవలయును. శకుంతలకేమైన హానిచేయుదునని నీవు భీతి నక్కఱలేదు. ఆమె గదిలోనున్న యొక పెట్టెలో నాకుగావలసినవి కొన్నికాగితములు మాత్రమే' అని వెడలిపోయినాడు.

పదిగంటలైనది. శకుంతల 'ఎంపైర్' వెరైటీహాలునుండి బ్రాడ్ కాస్టు చేయబడుచున్న సంగీతమును వినసాగినది. ఇంతలో తెలిఫోనులో మనోరమాదేవిని డాక్టర్ నవజీవక మెహతా ఫిలిచినీసాధమున కెదుట నెవరైన పొంచియున్నారా? చూడు' మనినాడు.

'భక్తత్యులసీదాసు' నాటక మారంభమైనది—స్ఫుటముగా గానము వినిపించసాగినది. ఇంతలో 'పో అవతలకు ఫోన్ చేయమిదనుండి

పో.' అని కేకలు గోల వినిపించినవి. ఆ గోలలలోనే 'శకుంతలా!' అని వినబడినది. అది వినాయకరావు కంఠద్వవి.

'శకుంతలా! నీగదిద్వారము బంధించుము. పైచేన అడ్డుగా నుంచుము. నీవు మహావిప్లవో నున్నావు. ఎవరినిరానీయకుము. వెంటనే బంధించు' యనివాడు.

ముప్పదియాఁవ ప్రకరణము

అరెస్టు

ఎంపైర్ వెకైటీ అండు డ్యాన్సుహాల్సులో బాల్కనీపై నున్న యొక బాక్సులో, గూర్చుండి వినాయకరావు తనయొద్దనున్న రేడియో వైరు గోడకుదగిలించి వినసాగినాడు. 'భక్తతులసీదాసు' నాటకము బ్రాడ్ కాస్టు చేయసాగినారు. అతడు గూర్చుండియున్న బాక్సు వెనుక నున్న బాక్సులో గూర్చుండియున్న యిద్వరికంఠస్వరము లాతనికి వినిపించినవి.

'ఆమెనుచంపియైననుసరే. ఆపెట్టె సంపాదించవలెను.'

'ఆపెట్టెలోనే ధనముండియుండునా?'

'అవును. సరిగా 11 గంటలకు వెళ్ళిపోదము, ఆమెను జంపుటకు వెనుదీయవలదు'

ఆవాక్యములన్నియు వినాయకరావు వినినాడు. తన బాక్సులో నుండి యతడు మఱొక బాక్సులోనికి వెళ్ళి పైముచూచినాడు. పద కొండు గంటలకు నైదునిమిషములున్నది. అతడు 'ఇక అయిదునిమిషములున్న' దని బాల్కనీనుండి వెనుకబాక్సులో వాగు చూడకుండ క్రిందకుఱికినాడు. ప్రొఫెసరు జ్యోతిర్మయిసింగుతులసీదాసుపాత్ర నభిన

యించి జగన్మోహనకరముగ పాడసాగినాడు. అతడు తిన్నగా స్టేజి మీదకు ద్రాగియున్న వానివలె దూలుచు వెళ్ళినాడు. ఆతనిహృదయములో శకుంతలరక్షణముతక్క — తనవెనుకనున్న బాక్సులోఁ గూర్చుండి యున్న వారిమాటయతక్క తదన్యధ్యాసమేమియులేదు.

‘పో. పో.’ అని కేకలు ప్రేక్షకజనసమూహమునుండి వచ్చుచున్నను లక్ష్యమునేయక ‘శకుంతలా! అని పిలిచి తలుపుబంధించు కొను మని కేకపైచినాడు. స్టేజిమేనేజరువచ్చి వినాయకరావును లోనికిలాగివైచినాడు. ఆతనితో ‘చెవిలోనేదియోచెప్పి తెలిఫోనులో నెవరితోనో మాట్లాడి మఱొకదారిని ఏధిలోనికిబోయి ప్రక్కనందు లోనున్న కారు నెక్కినాడు. దారిలో సతఁడు ఫెంగ్ హోను కలిసి కొనినాడు. కారు మెల్లగా కోలాబావైపు పోసాగినది.

* * *

వినాయకరావు హెచ్చరిక వినిపించినంతనే శకుంతల భయకంపితయై యాపెట్టెను, మంచమును దలుపునకడ్డముగా ద్రోసివైచి, మంచముపై గూర్చుండినది. ఇంతలో నామెకు ‘అయ్యో!’ అను నాక్రందనధ్వని వినిపించినది. ఆకంఠస్వరము మనోరమాజేపడి మఱొక నిమిషము గడచినది.

‘తలుపు తెఱుపుము’

‘ఎవరువారు?’ అని శకుంతల గర్జించినది.

‘నేను, సవజీవన్ మెహతాను. నీకేనేమియు నపకారము చేయను ఆ ఆరలబీరువా నాకిచ్చివేయుము.’

‘తలుపు తీయను’ అని ఆమె కిటికీచెంతకుఁ బరుగెత్తినది. ఆమె కంపింపసాగినది. ఇంతలో నొకకారువచ్చి ఆగినది. మఱొక నిమిషములో ‘శకుంతలా!’ అను కంఠధ్వని వినాయకరావుది విని పించినది.

‘సవజీవన్ మెహతా వెళ్ళిపోయినాడా?’

‘అహ! తలుపు తెలుపుము’

శకుంతల తలుపు దెఱచినది. వాడు మనోరమా దేవి గదిలోనికి వెళ్ళినారు. ఆమె క్రిందబడియున్నది. ఆమెముఱ్ఱులు చినిగియున్నవి. కంఠమున కొక సిల్కు జేబురూమాలు గట్టిగా ఊపిరి తిరుగకుండ బిగింపబడియున్నది. శకుంతల జలము నామె ముఖముపై జల్లుచుండగా, వినాయకరావు చిందరవందరగ నున్న యామె లేబిలు అరల శోధించినాడు. అంతలో నామె కనులు తెఱచి ‘అవు స్తకము-బంగారపు కేసులోనిదే గొనిపోయినాడు’ అన్నది.

‘ఎవరిది? ఈశ్వరలాలుదా?’

‘అవును. నాకత డిచ్చినాడు—’

ఆమెను వాడు మంచముపై బరుండజేసినారు. శకుంతల నటనే యుండ నియమించి, వినాయకరా వామె గదిలోనికిపోయి, అయిదు నిమిషములలో నొకనూట్ కేసుతో నీవలకు వచ్చినాడు. ఆనూట్ కేసులో నేమున్నదో శకుంతల గ్రహించినది వినాయకరా విట్లనినాడు.

‘రమ్ము. శకుంతలా రమ్ము. ముందుగా నిన్ను సురక్షితస్థానము జేర్చవలయు’ ననినాడు ఫెంగ్ హో, డ్రైవరు, వినాయకరావు, శకుంతల ఈవలకువచ్చుసరికి నవజీవన్ మెహతా ‘శకుంతలా! ఎక్కడ?’ కనినాడు.

‘ఏమి ఎందులకు?’ అని వినాయకరావు హేళనపూర్వకముగా బలికినాడు.

‘ఆనూట్ కేసులో నేమున్నది?’

‘ఏదో-కొంచెము-నుమా రాజులక్షలరూపాయలధనమున్నది ఇంతకుమించి నన్నడుగవలదు. అడిగినను చెప్పును’

నవజీవన్ మెహతా వెడలిపోయినాడు. ఫెంగ్ హో యటనే యుండి, నవజీవన్ మెహతా పోకడలను గుర్తించుచు వినాయకరావు చెప్పిన పదప నొకకాకువచ్చి యాగినది. యూనిఫారములో నున్న యొక ఆఫీసర కాకారునుండి క్రిందకు దిగి మిష్టర్ వినాయకరావు! నీ కరెస్టు వారంటున్నది' అనినాడు—

ఆవారంటునుచూచి వినాయకరావు దీర్ఘవిశ్వాసమువిడిచి 'సరే ఈఅమ్మాయిని మోడరన్ హోటలులో విడువవలయు'నని కాకు నెక్కినాడు శెకుంతలకూడ కాకులో నెక్కినది. వినాయకరావు చేతులకు సంకిళ్ళు తగిలింపబడినవి. ఆతని మొలనున్న రివాల్యరు నూడలాగి కొని 'జాగ్రత వినాయకరావు! పాటిపో బ్రయత్నింపకు'మని నాడు, అతడు అలోచించినాడు. ఆ ఆఫీసరు రామనారాయణలాలై యుండునాయన' యోచించినాడు. శెకుంతలకు గూడ అదేసమయమున నాయనుమానము తోచినది.

'మన మెచ్చటికి బోవుచున్నాము? ఈమెను హోటలులో విడువవలయు' ననినాడు వినాయకరావు.

'వలచుపడదు. అదిగాక ఆమె మాకుఁ గావలయును—'

'అవును రామనారాయణలాల! నీవు తుడకు నన్ను మోస గించినావు'

కాకు విల్లిపరేలులో నొకచోట నాగినది. అంధకారబంధుర మైన యావరణలోనికి వారిద్వయమును గొంపోబడినారు.

వినాయకరావు కాకులో గొంపోబడినంతనే ఫెంగ్ హో కాకు డైరెక్టులవఁ జదిగినప్రమాదము గుర్తించినాడు. డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా యచ్చటకురాగా ఫెంగ్ హో జదిగినదంతయు చెప్పినాడు.

మువ్వరును కాకునెక్కి యొకదారి ననుసరించి వెళ్ళి, విఘ్నమనోరథులై వారు. కాకులో నపజీవనో మెహతానుమతాకరోష్ఠ్య ననుసరించి, కొంత దూరము పోయిరమ్మని, ఫెంగ్ హో నడచుచుపోయినాడు ఒక కాకులో నతడు టాప్ లైట్ కాంతిలో వినాయక రావును గుర్తించి, పరుగుపరుగున ననుసరించి వెళ్ళినాడు. ఇంతలో రాకచోట వెనుకనుండి సలుపుడు వచ్చి యాతనిపై గలియబడినాడు. ఫెంగ్ హో తన మొలనున్న బాకుతో నొకరినిపొడిచినాడు. మరొకడు శిరముపై బలమగుదెబ్బకొట్టినాడు. ఇంకొకడు బాకుతో బాడువ ఫెంగ్ హో స్మృతిహీనుడై క్రింద బడిపోయినాడు.

‘నోటలోనికి—త్వరితముగా’ నని యొండు పలుక నిర్దురు ఫెంగ్ హోను లోనికి గొంపోయినారు.

*

*

*

‘జాగ్రతగా లోనికిరమ్ము’ అని రామనారాయణలాలు వినాయకరావు నుద్దేశించి పలికినాడు. జై! వరు వచ్చి, గొలుసులతో బంధింపబడియున్న గారేజీని తెరిచి, వినాయకరావును, శకుంతలను లోనికి ద్రోసినాడు. ఒకచిన్నలాగుపు వెలిగింపబడినది. రామనారాయణలాలు ఆవలకుబోగా వినాయకరావు ‘శకుంతలా! ఇది రామనారాయణలాలు గారేజీ’ అనినాడు. ఆత డిరువురితో వచ్చి ‘ఆమె నీవలకు గొనిరమ్ము’ అని యొకని నుద్దేశించి పలికినాడు.

శకుంతల భయకంపితయై వినాయకరావు నంటిపెట్టుకొనిపోయి ‘వన్ను విడవకు’ మని బ్రతిమాలినది.

‘నీకు నాకంతమున బ్రాణముండగా భయములే’ దని యామె నాలింగన మొనరించుకొని ముద్దిడుకొనినాడు. తన యెదుట నున్న మహావిపత్తుసైత మామె మఱచి, యపారసౌఖ్య మనుభవించినది.

ఒకడు బలవంతముగ నామెను లాగినాడు. ఆమె వెనువెంటనే మూర్ఛాగతియై యాతని చేతిలో వ్రాలినది. ఇరువురును, ఆమెను సౌధములోనికి గొంపోయినారు.

మూర్ఛపోవుటయే శ్రేయస్కరమని వినాయకరా వొక వేడి నిట్టూర్పును విడిచినాడు.

ముప్పదియేడవ ప్రకరణము

మృత్యుమందిరము

‘వినాయకరావు! నీవు కొలది నిమిషములుమాత్రమే జీవించువు తెలిసినదా? యని రామనారాయణలాలు అగదిలో నొక మూలనున్న సంచిలోని సిమెంటును క్రిందదిమ్మరించి, నీటితో గలిపినాడు. అగారేజీకి మధ్య నొకగోయి యున్నది. ఒక పశ్యేముతో సతడా గోయి నొకసారి కలచినాడు. ఇంతలో ప్రేమచంద్రు జీరాజీ వచ్చి ‘మిత్రమా! ఫెంగ్ హో పాపము నీకొరకు బరుగెత్తుకొని, కొకతదూరమువచ్చినాడు. అతనికేకాదు, నాకును శాకునుపయోగించు విధము తెలియును’ అనినాడు.

‘సరే. నాకు తెలియును. ఫెంగ్ హో బాడిచి యుండువు’

‘ఈగోయి నీకే నిర్దేశింప బడినది’

‘శకుంతల! నేమిచేయుదురు?’

‘అది నాకు తెలియదు. అతని కామెతో జాలపని యున్నది.

ఆమెవలన దెలిసికొనవలసిన విషయములు చాల. యున్నవట.’

‘అన్నీకేమియు తెలియదు. తుదకు నేనెవరో కూడ ఆమె యెరుగదు’

‘మత్తమందుల వ్యాపారముచేయుచున్న గ్యాంగులను బట్టా కొనుటలో గృతార్థుడు కాలేకపోయిన చంద్రమోహన్ కు బదులుగా నియమింపబడిన పరిశోధకుడవని నాకు దెలియకపోలేదు.

సంకెళ్ళునుండి నిడివడు నుపాయము వినాయకరా వొకప్పుడు గారడీవానినుండి నేర్చికొనియున్నాడు. ఆతడిపు డాయుద్రజాలమును జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొన బ్రయత్నించినాడు. రామనారాయణలాలు వచ్చి ‘ప్రేమచంద్! నేనేగియాశకుంతలను చూచుచుందును’ అని వెడలిపోగా ప్రేమచంద్! ‘వినాయకరావు! నిన్ను వధించుటకు నియమింపబడిన యతడినుగో’ అని యొక తలుపు దెఱచినాడు వినాయకరా వలు చూచినాడు, ఈశ్వరలాలుబ్యాంకరు—చేతిలో చిన్నకర్రతో బ్రవేశించినాడు.

‘వినాయకరావు! ఈదండమెచ్చటిదోగుర్తింపగలవా? ఆరాడు నీవు నన్నీ కర్రతోనే కొట్టరావు. ఇదిగో రక్తపుముఱక తెలిసినదా! నాన్నేహితులు సగదిలోనుండి గొనివచ్చినారు. నారక్తమంత విలువ గలిగినదో తెలియునా? నిన్ను నేను చంపెదను తెలిసినదా!’ అని వినాయకరావు చేతులకున్న సంకెళ్ళు తనిఖీచేసి, తనకోటు విప్పిటోపీ నాకోటుపైనుంచి ‘ప్రేమచంద్ నీవు వెడలిపోయి. పదినిమిషములలో దిరిగి రమ్మ అప్పటికి నాపని ముగించి, నేను వెడలిపోయియుందును. నీవును రామనారాయణలాలును వచ్చి, మీకు మిగిలియున్న కార్య శేషమును బూర్తిచేయు’డని తలుపు బంధించినాడు.

అయు త్తరక్షణమున ‘టరీ’ మనియొక దెబ్బ వినిపించినది. ప్రేమచంద్ మేడలోనికి బోయి చూచినాడు వంటగదిలోరామనారాయణలాలు కూర్చుండి, విస్కీగ్లాసునిండుగ బోసికొని త్రాగినాడు

‘రామనారాయణ! శకుంతలకు మత్తుమందిమ్ము ఆమె నీకుమార్తెను గలిసికోరాదు—పది నిమిషములైన తరువాత నీవు గారేజీలోనికి బోయి, యాపని ముగించవలయును, ఇప్పుడు సరిగా 12 గంటలైనది’ అని ప్రేమచందు పలుక, రామనారాయణలూ ‘పోలీసులు వెదకుదు రేమో నీవు సాహాయ్యముచేయవా?’ యనిరాడు.

‘ఉహూ! పదినిమిషములు కూడ నవసరములే దాపనికి’ అచెనా వానికై నీవు పరితపింప నక్కఱలేదు వాత శిరముపై గొట్టిరాను. అని రక్తసిక్తమైన యొక చిన్న లాటీని చూపిరాడు పదినిమిషములైనది. భయముచే వణచున్న రామనారాయణలూ ‘లెమ్ము. రమ్ము’ అని ప్రేమచందు గారేజీ కడకు గొంపోయిరాడు క్రొవ్వవత్తి దీపము మినుకు మినుకుమని ఆటిపోయినది. అగ్రుడ్డి వెలుతురులో రామనారాయణలూ క్రిందబడియున్న సంకెళ్ళను, గోతిలో కూల బడియున్న మనుజునిచూచి, యాప్రక్కనే తడిసియున్న సిమెంటును గోతనిండుగ బూడ్చి, తడుముకొనుచు నీవలకు వచ్చినాడు’ వినాయక రావు దయ్యమై తన్ను వెంబడించుచున్నాడనియే యాతని యనుమానము.

రామనారాయణలూ లీవలకువచ్చిరాడు. ఆతనిసౌధములోనికి గొంపోయి, గ్లాసులో విస్కీపోసి, త్రాగనిచ్చి ప్రేమచందు ‘ఇదిగో తాళము. చెవి. నేను ఈశ్వరలూలు బ్యాంకరుతో నీవిషయముచెప్పి, శకుంతలనేమిచేయవలయునో కనుగొనివచ్చెద’నని వెడలిపోయినాడు.

వర్షమారంభమైనది. మేఘములుదుమసాగినవి. ఆయవిరళ వృష్టి పాతశబ్దమునాలకించుచు, దయ్యములమధ్యనున్నట్లు భయకంపితాత్ముడై బాలకునివలె నేడ్చినాడు తనమందిర మాతనికి మృత్యుమందిరము వలెదోచినది.

తాను మూర్ఖపోయినట్లుమాత్రము జ్ఞాపకమున్నది శకుంతలకు ఆమెకు స్మృతికల్గినది ప్రక్కవైనుండి లేచి, కూర్చుండినది శిరోవేదన మధికముగనున్నది. విరాకయరావు బందీయై యున్నాడని, వాడు వధించుటకుద్యుక్తులై యున్నారని జ్ఞప్తికివచ్చినది. ఆతడేమైపోయినాడో యని యామెహృదయ మాందోళనాయ త్తిమైనది. ఆతడు తన్ను ప్రేమించినాడు. ఆమెమెల్లగాలేచి తలుపు తెలువబ్రయత్నించినది. రాలేదు. నెలుపలనెవరో తాళమువైచియుందురని యూహించినది. కిటికీనుండి వెలుపలకుజూచినది. ఎదుటనున్నగదిలో రామనారాయణ లాలు-లీలతండ్రి క్రిందపడియున్నాడు. ఏమిచేయుటకునుదోచలేదు. ఇంతలో 'నాన్నా' అని వినిపించినది. ఆమెలీల. ఆవేగముతో కూడిన చిత్తముతో శకుంతల 'లీలా!' యని పిలిచినది.

'ఎవరది? శకుంతలా! అయ్యో! నీవీటనున్నావా?' అని యాగది తాళముచూచి 'యిప్పునేవచ్చెద' నని తండ్రికడకుబోయి యాతనికడ నున్న తాళపుకెవినిగొని తలుపులదెఱచినది. 'శకుంతలా! నాతండ్రికిది తెలిపినచో జంపివేయును. వెడలిపోమ్ము' అనినది. ఇరువురును క్రిందకు దిగివారు. సగముతెలివి, సగముమైకములతోలేచి 'ఏదీ ఏదీ' అని యేదియో యోచించుకొనుచు రామనారాయణలాలు క్రిందకు దిగి వారిని వెంబడించినాడు. సీరసముగానున్నను పాటింపక లేచి ధైర్యముతో శకుంతల పరుగెత్తసాగినది. కొంతదూరమేగి ఆమె వెనుదిరిగి చూచినది. లీల కానరాలేదు. ఆమె యెచటనో దాగియుండవచ్చు నని యెంచినది. ఆమె మఱి నాలుగడుగులిడినది. బీజునుండి తిరిగి

వచ్చుచున్న రక్షకభటు డామె మూర్ఖాగతయై పడిపోవుటచూచి పట్టుకొనినాడు.

ఆమె తెలివొంది, ఉదయమున చూచి 'జనరల్ ఆస్పత్రి'లో శయ్యపై దానున్నట్లు 'నర్సు' వలన తెలిసికొన్నది.

* * * * *

ఉదయమున సిటీహోలీనుస్తేషనులో దనకెదురుగా కూర్చుండి యున్న యిన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహనుని చూచి సూపరుంటెండ్ంట్లు విల్లీ యిట్లనినాడు—

'ఏమి జరిగినది?'

'నా యెగము జరిగినది. ఆస్పత్రిలో మతిచలించిన యాయువతి చెప్పిన వాక్యములను బట్టుకొని తెల్లవారుఘామున 5 గంటలకు బయలుదేరి యిప్పటివఱకు దిరిగి తిరిగి వచ్చినాను. వినాయకరావు గారేజీలో బందీయైయున్నాడని చెప్పినది, అతడులేడు. ఏదోగోయి యున్నదని చెప్పినది. ఆగోయి పూడ్చి వేయబడియున్నది. నేను త్రవ్వి కూడ చూచినాను ఆగోతిలో మృతక శేఖర మేమియులేదు.'

'రక్తపుమఱకలో—'

'అవియును లేవు'

'సోయోకా ముఖ్యప్రతినిధి ఈశ్వరలాలు బ్యాంకరనుటకు, దగిన నిదర్శనములు—'

'నేనిప్పుడే ఆతనిని చూచినాను. సోయోకానే యెఱుంగనని యతడు చెప్పినాడు—'

'ఆచైనావా డెక్లెన్నాడు—'

'ఫెంగ్ హో—అతడు జీవించును.'

చంద్రమోహన్ తిన్నగా వినాయకరావు కంపెనీ కార్యాలయమున కేగినాడు. లీలను కలిసికొని యతడు 'అమ్మాయీ! నీవురాత్రి యెన్నిగంటలకు దిరిగి వెళ్ళినావు?' అని ప్రశ్నించినాడు—

‘పండ్రెండు గంటలకు—’

‘శకుంతలను జూచినావా?’

‘లేదు. ఆమె నన్ను కలిసికొంటినని యొక వేళ చెప్పనెడల నది యసత్యమని విశ్వసించగోరెదను.’

‘వినాయక రావు మీగారేజీ (మోటారు పెడ్డు) లో నుండెనని తెలియునా?’

‘వినాయక రావా? నాకు దెలియదు.’

ఆమె యిట్లు చంద్రమోహన్ తో నసత్యము చెప్పటకు హేతువు లేకపోలేదు. ఆమె ఆఫీసుకువచ్చుననికి యిన్ స్పెక్టరుతో నిట్లు సమాధానములు చెప్పవలయునని లేనియెడల బ్రమాదము సంభవించునని యొక చిన్న చీటీపై వ్రాయబడియున్నది. ఆమె ‘శకుంతల యెచటనున్న’దని ప్రశ్నింప యిన్ స్పెక్టరు ‘ఆస్పత్రిలో’ యనినాడు—

ఇంతలో శకుంతల వచ్చినది. నాశ్చర్యముగ చంద్రమోహన్ ‘ఆస్పత్రినుండి యప్పుడే యెందులకువచ్చినా?’ నవ యడిగినాడు.

‘రావలసిన యవసరముండి—’

‘నీవు చెప్పినట్లు రామనారాయణలాలును గారేజీలో చూచినాడు. వయినములేదు గోయియునులేదు.’

‘ఏమో నాకేమియు దెలియదు. నేను చూచినది చెప్పినాను, నీకేమియు నగపడలేదనినచో నందులకు నేను బాధ్యురాలనుకాను.

‘వినాయక రావు లేడా’

‘లేకు’ అని యామె యాతని గదితలుపు దెఱచినది. అతని తేబిలుపైనున్న నోటుబుక్కునుజూచి ‘ఇది నైటువాచరుకడ నుండును. ఎవరైన వచ్చియున్నచో నతడా వయినము వ్రాయు’నని పలికి యామె చూచినది.

‘సాయంకాల మైదుగంటల యేబదినిమిషములకు ఈశ్వరలాలు బ్యాంకుకు వచ్చినాడా?’

ఆమె యాశ్చర్యచకితయైనది—చంద్రమోహ నిట్లనినాడు.

‘ఏమీ? ఉదయముననే నీశ్వరలాలును కలిసికొన్నాను. బ్యాంకునుండి అయిదుగంటలకు దిరిగివచ్చినపిదప తా నెచ్చటికి బోలే దని నాతో చెప్పినాడు.’

ఇట్లని యతః డాసమాచారమును సూపర్నెంటువిల్లేకి తెలిపాడు. ‘లేమీనాడు. శకుంతల తనగదిలో గూర్చుండినది. ఆమెచిత్తము వినాయకరావుయందే లగ్నమైనది. అతనిగదిలోనిగంట మ్రోగునేమో యని యెంతో ఆశించినది. తుదకు వాడు తప్పించుకొనిపోయి యుండునని నిర్ధరించుకొని ఆస్పత్రికిబోయి ఫెంక్ హాను గలిసికొనినది—

‘శకుంతలా! వినాయకరావు బాడ తెలియలేదా?’

‘లేదు—’

‘ఈశ్వరలాలుకు దెలియును. అతడే సోయోకాముఖ్యప్రతినిధి’ మహాప్రమాదకరమయిన స్వభావమతనిది. అఫీసు వ్యవహారములు నీవే చూడుము. వినాయకరా వింటికిపోయి ‘ఛాంగ్’ నిటకు బంప గోరెదను.’

ఆమె బ్రూక్ సీథిలోనికి బోయి ఛాంగ్ నాస్పత్రికి బంపి నేషనల్ బ్యాంకుదగ్గఱకు వెళ్ళినది. కొన్నివందలమంది గుమిగూడి యున్నాడు. ఎవరో యిట్లనుట నామె వినినది—

‘బ్యాంకు దివాలాయై సోలిసిటర్ల చేతులలో బడినది. దొరక నంత ధనము చేజిక్కించుకొని ఈశ్వరలాలు నేటియుదయమున విమానము నెక్కి యెటకో పలాయన మొనరించినాడు.’

గోడమీద ‘పేమెంట్లు తాత్కాలికముగ నిలుపుచేయబడినవి. వైనము తెలియగోరువాడు ‘స్టేట్ అండ్ పాల్ సోలిసిటర్లు’ను కలిసి కొనవలయు’ నని వ్రాయబడియున్న కాగితము నామె చదివి వెడలి పోయినది.

ముప్పదితొమ్మిదవ ప్రకరణము

రామనారాయణలాలు విరణము

‘నేషనల్ బ్యాంకు మూయబడినదట. వెళ్ళి, అది యేమో తెలిసికొనిర’ మ్మని సూపరింటెండెంటు విల్లీ చంద్రమోహన్ ను బంపి, ఈశ్వరలాలు వర్ణమును అన్నిపోలీసుస్టేషనులకు, విమానాశ్రయము లకు బంపి, అరెస్టు చేయుమని కబురుచేసినాడు. వినాయకరావు ఈశ్వరలాలును గూర్చి యంతకుమున్నే రిపోర్టుచేసి యుండుటచే, సూపరింటెండెంటు అరెస్టువారంటు నీశ్వరలాలుపేర జారీచేసినాడు. డాక్టరును కలిసికొని రమ్మనికూడ చెప్పియుండుటచే యిన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ బ్యాంకునుండి డాక్టరు నవజీవ్ మెహతా యింటికి జోయి, తలుపు దట్టినాడు నొకరు వచ్చి తలుపు తెరచి ‘అయ్యగా రివుడే వచ్చెదరు. దుస్తులు ధరించుచున్నా’ రనినాడు. చంద్రమోహన్ కుర్చీలోనున్న నవజీవ్ మెహతా కోటును చూచినాడు. త్వరితముగ నతడాకోటుకేబులను వెదకినాడు. ఆతని కేమియు గాన్పించలేదుగాని,

కోటు చేతుల దగ్గర రక్తపు మచ్చలు—అతని జోడుపైన రక్తపు జక్కలు చూచినాడు, ఇంతలో సవజీవన్ మెహతావచ్చినాడు— ఇన్ స్పెక్టర్లు ప్రశ్నించినాడు.

‘ఈశ్వరలాలు బ్యాంకరు మాయమైపోయినాడు అతనిని గూర్చి నీకేమైన దెలియునా? వినాయక రావు కూడ కాన్పించుటలేదు. అతనినిగూర్చి—’

‘నాకు యిరువురిని గూర్చియు దెలియదు’

‘అకోటుపైనున్న రక్తపు మరకల యర్థమేమి?

‘రాత్రి ఫెంగ్ హో నెవరో పొడిచినాడు. అతని నాస్పత్రిక బంపుటకు పైకెత్తుటలోనై నవి’

‘విల్లిపరేలు పోలీసులుకదా, ఆచైనావాని నాస్పత్రిక బంపినది. వారిరిపోర్టులో నీవిషయములేదేమి ?

‘ఏమో. ఆప్రతిష్టయంతయుఁ దామే పొందవలెననియాశించి, యారక్షకభటులట్లు చెప్పియుందురు. ఆరక్షకభటుని నెంబరు 810 నేనడిగినాను.’

అటనుండి వెడలిపోయి ‘చంద్రమోహన్ విల్లిపరేలు పోలీసు స్టేషను కాన్ స్టబిలు 810 నెంబరు వానిని తెలిఫోనులో బిలిచి, ‘సవ జీవన్ మెహతా రాత్రి నీకు సాయముచేసినాడా? యని యడిగినాడు.

‘లే’ డని యతడు చెప్పగా, డాక్టరును ఫోనులోబిలిచి, చంద్ర మోహన్ డాక్టరు! రాత్రి నీవు లేవట. అబద్ధమాడినావు ఇందుల కేదో కారణముండకపోదు? అనినాడు. అతడుపోలీసు స్టేషనుకేరగనే నూపరింటెండెంటు విల్లి ‘చంద్రమోహన్? వెంటనే విల్లిపరేలు పోయి రామనారాయణలాలు నరెస్తుచేయుము. నీకు సాయముగ 1742 నెంబరు కాన్ స్టబిలును గొనిపోమ్మ’ అనినాడు.

లీల తండ్రి యాజ్ఞానుసారము ఆశీస్సునుండి మధ్యాహ్నము 2 గంటలకే తిరిగి వచ్చినది. ఆమెను జూచి రమ్మ, నేనికే విటనుండ రాదు. మదరాసు వెడలిపోయెదను. సామగ్రిసంతయు విక్రయించి నేను లేఖప్రాసినపుడు సొమ్మును బంపు'మని రామనారాయణలాలు చెప్పినాడు.

ఇంతలో నెవరో తలుపుతట్టిగా లీల తొంగిచూచిపోలీసు' లని నది. సరే. నేను వంటగదిలో చాటుందును. గ్రామములో లేనని సాయంత్రకాలము వత్తునని చెప్పమని తండ్రి పలుక. భయకంపితయై, లీల మెల్లగా దలుపు తెరిచి యుట్లే చెప్పినది. ఆరక్షకభటు నచటనే యుండ నియమించి 'నేను లోనికికి చూచివచ్చెద' నని మఱొక మార్గము చంద్రమోహన్ వంటగది ప్రవేశించినాడు.

మరుక్షణమున 'ఛా' మ్మని ప్రేలినది. 'కాన్స్టబిల్' అని చంద్రమోహన్ కేకవైచినాడు. లీలయు, రక్షకభటుడును అటకేగి పూచినారు. రామనారాయణలాలు ముద్దవలె బోరగిలబడియున్నాడు. ఆతనికి రెండడుగులదూరములో రివాల్వరుపడియున్నది. ఫాల భాగమునుండి రక్తము స్రవించుచున్నది.

'ఆత్మహత్య పోలీసులరెన్టుకు భయపడి ఆత్మహత్య చేసికొని నాడు. వెంటనే అతడు పోలీసుకు, డాక్టరుకు, విల్లికి ఫోనుచేసినాడు. లీల విచారసాగరమున మునిగిపోయినది. డాక్టరువచ్చి 'ఆత్మహత్య' యనియే నిర్ధారించినాడు.

ఈవార్త శకుంతలకు దెలిసినది. వినాయకరా పెమ్మెపోయి నాణో యను నాందోళనమునకుదోడు యీవార్తకూడ ఆమెకు

మఱింత యావేదన గల్గించినది. సాయంకాల మాఱుగంటల కామె యీవలకురాగా డాక్టరు ననజీవనమెహతా శకుంతలా' యని పిలిచినాడు. ఆతనియెడ నామెచిత్తమున వైరభావముడయించుటచే నించుక విసుగుతో నెందుల కనినది.

‘దయయంచి ఒకసారినామేడలోనికిరమ్ము. నీవు కొలాబా పోనక్కఱలేదు. నీకొఱకు మోడరన్ హోటలుమేడలో నొకగది తీసికొన్నాను. నీసామగ్రి యటకుబంపబడినది. వివాయకరా వెవరో, నేను రత్నలాలుచేసిన యపరాధములు తెలిపెదను. ఆతడు డిటెక్టివు. రంగూనులో అరెస్టయిన చండీదాసను పరిశోధకుడే మహాద్భుత నాటకమాడి వారుసోయోకాను. అతనిప్రధానప్రతినిధి ఈశ్వరలాలు బ్యాంకరును వినాయకరావును మాడలెత్తించినాడు. ఫెంగ్ హో నా కంతయు జెప్పినాడు. నేవనల్ బ్యాంకు పోలీసులవశము చేసినది వినాయకరావే. నాకేమి కీడుమూడనున్నదో ఒకసారివచ్చి కాఫీ త్రాగిపోమ్ము.’

ఆతనిదీనవదనము నాలోకించి యామె ‘నేను 15 నిమిషముల కంటె యెక్కువగా నుండ’ ననినది. వారు కాదులో నెక్కినారు. ‘శకుంతలా! ఈశ్వరలాలు నీకై ఆనాడు కబురంపినాడు. దైవరును గూర్చి అనుమానముగ మాట్లాడినాడు. నిన్నాయావరణలోనికి గొంపోయి చంపుటయే యతనియద్దేశము. నీవు వినాయకరావుతో జెప్పినావనగనే యతడు తనయభిప్రాయము మార్చుకొనినాడు. ఫెంగ్ హో నిన్ననుసరించుచునే యున్నాడు’.

ఆమె యోచించుకొన్నది. వినాయకరావే తన కేయాపదయు రాకుండ ఫెంగ్ హో నంపినాడు తానరహించుకొనిన యతనికి దన్నై నెంతప్రేమ కాదు ప్రిన్సెసువీధిలో నాగినది. ఇరువురు లోన బ్రవేశించినారు.

నలుబదియవ ప్రకరణము

ప ర్య వ సా న ము

‘చంద్రమోహన్! నీవు అరెస్టు చేయుటకు వెళ్ళినక్షణములోనే రామనారాయణులు ఆత్మహత్య చేసికొనినాడు. అతడపరాధి. సంది యములేదు. రాత్రివిల్లీపరేలులోనే శకుంతలయున్న కాయననుసరించి పరుగెత్తిన ఫెంగ్ హో నెవరో పొడిచినారు. డాక్టరుకూడ సాక్ష్యము. అతడు ఫెంగ్ హోనుజూచినాడు. వెంటనే శకుంతల నిటకు గొనిరమ్ము తీసికొని పరింటెండెంటు విల్లీ చెప్పగా ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ కొలాబా బోయి మనోరమాదేవిని కలిసికొనినాడు. ‘మోడరకా హోటలులో నామె యుండు’నని మనోరమాదేవి చెప్పగా నతడు అచ్చటకుబోయినాడు. సామగ్రి యొక్కగదిలో సర్దబడినది ఆమెయిం కను రాలేదు. అతడు నవజీవన్ మెహతా సాధమునకు బోయి తలుపు తట్టినాడు. డాక్ట రీవలకు రాగానే చంద్రమోహన్ ‘డాక్టర్! శకుంతల కొఱకై ఆఫీసుదగ్గర చాలసేపు వేచియున్నావని తెలిసినది. ఆమె యిప్పుడెటనున్న?’ దని ప్రశ్నించినాడు.

‘నాకు తెలియదు. నాతో ఆమె విల్లీపరేలుకు వచ్చి, రామ నారాయణులు సాధముకడ దిగిపోయినది’

‘ఆమె యచ్చటలేదు—’

‘మఱి యెచ్చటకరిగినదో నాకు దెలియదు, ఏసినిమాకైన బోయియుండును.’

చంద్రమోహన్ ప్రేషనుకుబోయి, విల్లీతో నిదియంతయు జెప్పి ‘అయ్యా! డాక్టరు సాధము సోదాచేయుటకు సెర్పివారంటు జారీచేయ గోరెద’ ననగా నతడు ‘వలదు’ అనినాడు.

* * * * *

గదిలో నవజీవక్మహతా, శకుంతల కూర్చుండినారు. ఆమె కాఫిత్రాగిరది. ‘శకుంతలా! నేను కలకత్తాపోదలచినాను. నిన్నొప్పుడు గాఢముగ ప్రేమించినాను గాని ఆవృత్తాంతము నిక స్మరింక పను. మఱచిపోదును నేటికిచటనే యుండుము. మేడమిది గదిలో. శయనించుము. ప్రమాణముచేసి చెప్పుచున్నాను. నిన్ను తాకను. నీకేమియు నపకృతిసలుప’ నని, ఆమె చేయిపట్టుకొని మేడమిదికి గొంపోయి, యొకగది తలుపు తెఱచి, లోనికి ద్రోసి ‘నిన్నెవరు కోరుచున్నారో—ఆత డిందున్నా’డని తలుపు బంధించినాడు. అంధ కారబంధురమైన యాగదిలోని యతడు స్విచ్ నొక్కినంతనే కాంతి వంతమైనది. ఆమె యెవరిని కలిసికొన్నది?

* * * * *

మఱచటి దినముదయమున తొమ్మిది గంటలకు నూపరెంటెం డెంటు విల్లీ, చంద్రమోహన్, పదిమంది పోలీసులు విల్లీరేలులోని రామనారాయణలాలు సాధము పరిపంప బోయినారు. చంద్రమోహనుని సాధపరిశోధనకంపి, విల్లీగారేజిని చూచినాడు. శకుంతల చెప్పి వట్లు తలుపులకుగొలునుతో బంధిందగిన దగిన రింగులున్నవి. ఇంతలో చంద్రమోహన్ వచ్చినాడు—

‘ఏమి విశేషములు?’ అని సూపర్నెంటు విప్లీ ప్రశ్నించినాడు.

‘ఏమియును లేవు. ఆతనిమృతకేబరమున్న గదిలో యీధనమున్న’ దని కొన్ని నోట్లకట్టల నాతని చేతికిచ్చినాడు.—

‘సరే. ఈగోయి త్రవ్వించి చూచినావా?’

‘అహా నిన్నఉదయము చూచినాను. నాకేసుయు కనబడలేదు.’

విప్లీ యిరువురు పోలీసుల బిలచి, గారేజీమధ్య సమీపమున కొక గప్పబడిన యాగోతిని త్రవ్వించినాడు. అందులో నొక కవమున్నది. ఆమృతకేబరమును వారీవలకు లాగినారు విప్లీ ‘ఈకవమెవరి?’ దని నాడు. చండ్రమోహన్ నిష్ఠాంతుడైనాడు.

‘అది ఈశ్వరీలాలు శ్యాంకరుది’ అని యొక క్రొత్తకంతము విని పించినది. వారందఱు తీరిగి చూచినారు. వినాయకరావు!

‘అతడు నన్ను వధింప బోవ, నేను శక్తికొలది తన్నితిని. అతడు నాతో బోరాటములో దలక్రిందుగా నాగోతిలో బడినాడు. ఆగోతిని రామనారాయణలాలు పూడ్చినాడు.’

‘వినాయకరావు! నీపై హత్యాపరాధము నారోపించుచున్నా నని చండ్రమోహన్ పలుక వినాయకరావు ‘సరే. ముందుగా ప్రేమ చంద్ జవా! నిన్ను రెప్పుచేయని’మృని, రివాల్యురుతో బెదరింప, డిప్లీ వచ్చి, చండ్రమోహన్ చేతులకు సంకెళ్ళు తగిలించినాడు.’

‘చండ్రమోహన్! నీవే ప్రేమచంద్ జవాజీవై యింతింతన రాని దారుణకృత్యములజేసినావు రత్నలాలును చంపినావు రామనారాయణలాలును కూడ చంపినదినివే. అందుచేతనే రక్షకభటుని అట నుండ నియమించినావు మత్తుమందుల వ్యాపారములో ఈశ్వరలాలు శ్యాంకరు నకు దోడ్పడినావు పోయోకా ప్రతినిధులలో నొకడవు

నేటితో నీదురంతకృత్యములు ముగిసిన'వని వినాయకరావు పలికినాడు విల్లీ ఆహ్లానుసారము చంద్రమోహన్ జేబు పరిశోధింపబడినవి. ఒక గడ్డము దొరకినది. పోలీసులు అతనిని కారాగృహమునకు గొంపోయినాడు. వినాయకరావు విల్లీతో నిట్లనినాడు.

'రాత్రి తోటలోనుండి యీవలకురాగానే నవజీవక్ మెహతా కాన్పించి, తనయింటికి గొంపోయి, గాయములకు గట్టుగట్టినాడు అతనికి శిక్షతగునని యాశ. ఆరాత్రి రత్నలాలును పొడిచినది చంద్రమోహనే. అతడే అతని కడనున్నాడు. శకుంతల ఫెంగ్ హోయుండుట చూచి హడలిపోయినాడు అతడే నాఆఫీసులో నాలుగు కొకెయిను ప్యాకెట్లు నుంచినాడు. నేనే ఆగోతిలోనుండునని చంద్రమోహన్ తలంపుగాని ఈశ్వరలాలుండుట చూచి, నిశ్చేష్టుడై పోయినాడు విల్లీ! కాటినెరిటల్ బ్యాంకులో నయిదులక్షల రూప్యములను చంద్రమోహన్ దాచుకొనినాడు. అతని యింటిలో నున్న సూట్ కేసును దయ యించి, నాకిమ్ము. అది రత్నలాలు, డాక్టరు మెహతాల సంపాదన. అతడు నిర్దోషి, అతనిని బంధింపవల'దని, చంద్రమోహన్ యింటికి బోయి, శకుంతల గదినుండి ధనములో నిండియున్న యాసూట్ కేసు నాఫీసునకు గొంపోయినాడు.

అతడు మహానందభరితాత్ముడై యున్నాడు. తానిక డిటెక్టివు పనిచేయలేనని వాణిజ్యము చేసికొందునని విల్లీకి ఫోనులో జెప్పినాడతడు నవజీవన్ మెహతావచ్చి తనకాన్ఠనంపినాడు. లోనికి బిలిపించి వినాయకరావు 'మిస్టర్! కూర్చుండు'మని యొకచిన్నసూట్ కేసునిచ్చినాడు. అందులో మూడులక్షలరూపాయలున్నవి.

'వానితో నుభజీవనముచేయుము. మత్తుమందుల వ్యాపారము మానుము. నీమీద కేసు లేకుండచేయుదు'నని వినాయకరావు ఫలక

‘సరే’ యని యంగీకరించి, యాత డానందబామ్మకల నయన్ముడై వెడలిపోయినాడు.

* * * * *

చంద్రమోహన్ జేబులో ‘స్పైడ్’ బిళ్ళలున్నవని, రెండు బిళ్ళలను మ్రింగి యతడు చనిపోయినాడని విల్లీ వినాయకరావుకు ఘోషించేసినాడు.

* * * * *

గంటమోగినది. ఆనందము. ఆవేగములతోగూడిన చిత్తము తోశకుంతలనోబుబుక్కుతీసికొని, వినాయకరావుగదిలోనికేగినది. ఆమె వ్యాధయము తటతట క్షోభకొనుచున్నది. అతని ‘టేబిలుమీద నుమాకు మూడులక్షల రూపాయల నోట్లున్నవి.

‘శకుంతలా! రత్నలాలు సంపాదించిన అయిదులక్షల డబ్బది యాణువేల రూపాయలలోను సగము నవజీవన్ మెహతా కచ్చిచ్చానట్లు ఈ మూడులక్షలు నీవి.’

‘ఇంకేమి? ఆరూప్యములు నాకడ నెందులకు? మీదగ్గిఅనే యుంచుడు. ఇంకేమైన కావలయునా?’

‘ఒక ముద్దు—శకుంతలా ఒక్కముద్దిమ్ము’అని అతడు లేచి వచ్చి శకుంతలను ముద్దిడుకొనినాడు.

‘బి, ఏ. ప్యాసయినావు. విద్యావతిని విశేషించి మూడులక్షల రూపాయల కధికారిణివి—’

‘అన్నిటిని మించి—’

‘నాహృదయేశ్వరివి’ అని వినాయకరావు శకుంతల నాలింగన మొనరించుకొని యిట్లనినాడు.

పంచాయితీ ముగియునరికి రెండు మూడు దినములగును. మన వివాహము 10 వ తేదీని 15 వ తేదీని మనము జ్ఞాల్చింగు, సిన్లూ, కలకత్తా మున్నగు నగరముల దర్శించి వచ్చుటకు బయలుదేలుదము.’

శకుంతల యానందమునకు మేరలేదు.

స మా ప్త ము

జ్యోతిష గ్రంథములు

జ్యోతిష ప్రథమబోధిని	0	8	శ్రీవాతకము	0	12
జాతకమార్తాండము	1	వ భా॥ 2	యజుర్జాతకము	0	8
డిటా	2	వ భా॥ 2	జ్యోతిషాక్షర సవరితము	1	8
డిటా	3	వ భా॥ 2	చైతన్య కృతానుత్తము	2	0
జ్యోతిష రహస్యము	1	వ భా॥ 2	దశాభ్యుక్తి ఫలచంద్రిక అను		
డిటా	2	వ భా॥ 2	వృద్ధపాదాశి	1	0
జ్యోతిష విద్యాప్రకాశిక			పుట్టుమచ్చలకా స్త్రము	0	8
సంహృతాధ్యాయము	1	వ భా॥ 1	జాతకసంగ్రహ సహజరత్నాకరం	0	8
గణితాధ్యాయము	2	వ భా॥ 1	సవగ్రహ చింతామణి	0	4
భావఫలాధ్యాయము	3	వ భా॥ 3	శ్రీయుతుకా స్త్రము అను రజ		
ద్వాదశభావఫలము	4	వ భా॥ 3	స్వలాజాతకము	0	8
అదృష్టదీపిక	0	10	మూలస్తంభము (శైవగ్రంథము)	0	8
హస్తసాముద్రకము	0	6	రత్న సరిక్ష	0	6
జ్యోతిష ఫలప్రవర్ణిని	0	10	గర్భసంహిత	0	4
జాతక నానా యోగము	1	8	జనున సమూహములు	1	0
సంగ్రహ ఫలదీపిక	0	8	అనుభవజాతకతరంగిణి	0	8
సకలసమస్తగుణ అదృష్టఫలదీపిక	0	12	పూర్వపారాశరి	0	8
గోతమసంహిత	0	8	బృహత్పరారసంహిత	0	4
వారాహవిద్యము	0	8	ఆంధ్రజాతకతత్వము సూత్రములు		
కోడిపుంజాల కా స్త్రము	0	6	1 వ భా॥	1	8
ఆరిగ సాముద్రకము	0	8	డిటా 2 వ భా॥	1	8
జాతక పర్వణము	0	8	గోచారసంహిత	0	12
జాతక పారిజాతము	0	8	కాలామృతిము	1	0
జాతక రాజ్యము	1	0	శిల్పసంగ్రహము	0	8
చేతావని (కలిగూగ సమాప్తి)	0	6	ఆయుర్దాయయోగము	1	0
కాలచక్రము (చేతావని ఖండవ)	0	6	యహూర్తదర్శనము	1	0
ప్రపంచ జ్యోతిషము	0	4	చెట్టుచిత్రకా స్త్రము 60 సం॥ రములు		
జ్యోతిష ఫలగ్రంథము	0	4	పంచాంగము	0	10
శకునకా స్త్రము	0	12	సర్వాంగ చింతామణి	1	0
పంచమషోఢశికా స్త్రము			అద్భుత వృక్ష	0	8
కేరళ ప్రశ్నకా స్త్రము			జలాగ్రశకా స్త్రము	0	6
ఉత్తమ ప్రశ్నకా స్త్రము	1	0	శ్రీపతి	2	0

శ్రీ సత్యనారాయణ బుక్కు డిపో, రాజమండ్రి.

న వ ల లు

అగ్గిరాముడు	1 0	నే నెవరి భర్తను?	1 4
భయంకరుడు	1 0	వ్యామోహము	1 0
రమేశచాటు	0 12	జీవనప్రభాతము (రఘునాథజీ)	1 8
సర్కిల్ రంగనాథం	1 0	జీవనసంధ్య (తేజసింగు)	1 8
శతూతల బి. ఏ.	1 0	వాడే పీడు 1 వ భా॥	1 8
చదువుకున్న భార్య	1 0	నేనే 2 వ భా॥	1 8
నీనేనా?	0 12	కొలూరాయి 3 వ భా॥	1 8
ఛాందసుడు	0 12	ధర్మరాజు	1 0
శక్తికుమారి	1 0	అహల్యాబాయి	1 0
పంజాబు మెయిల్	1 0	రాజరత్నం	1 0
కన్నపుదొంగ 1 వ భా॥	1 0	కృష్ణవేణి	0 12
పగటిచుక్క 2 వ భా॥	1 0	హేమలత	1 0
డిటా 3 వ భా॥	1 0	కర్పూరమంజరి 1 వ భా॥	1 8
రమానుందరి 1 వ భా॥	1 0	డిటా 2 వ భా॥	1 8
డిటా 2 వ భా॥	1 0	రామచంద్రవిజయము	1 0
రక్తవాహిని (అయిదు		సౌందర్యలీలక	1 8
హత్యలా?)	1 0	వినోదములు 1 వ భా॥	0 12
ఇంద్రజాలము	1 0	డిటా 2 వ భా॥	0 12
రాజప్రోహి	1 0	Tales of Rajasthan అను	
అర్ధరాత్రపువిత (3 హత్యలు)	1 0	రాజస్థానకథావళి 1 వ భా॥	1 8
దురాశ 1 వ భా॥	1 0	డిటా 2 వ భా॥	1 8
డిటా 2 వ భా॥	1 0	మణిమంజరి	0 6
దొంగలనాయకుడు	1 0	సువర్ణగుప్తుడు	0 6
మోహపితాచము 1 వ భా॥	1 0	చమత్కారమంజరి 1 వ భా॥	1 0
డిటా 2 వ భా॥	1 0	డిటా 2 వ భా॥	1 0
కాలసర్పము 1 వ భా॥	1 0	Lives of Great men	
డిటా 2 వ భా॥	1 0	మహాపురుషుల జీవిత చరిత్రలు	
వివహృదయము	1 0	1 వ భా॥	1 0
వలపులరాణి	1 0	2 వ భా॥	1 0
నే నెవరి భార్యను?	1 4	3 వ భా॥	1 0

